3

பதினோரம் பாட்டு

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே
புற்றர வல்குற் புனமயிலே போதராய்
சுற்றத்துத் தோழிமா ரெல்லாரும் வந்துநின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாடச்
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டிநீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை:— கற்றுக் கறவை—கன்றுபோலேயிருக்கும் பசுக்களுடைய, பல கணங்கள்—பல கூட்டங்களையும், கறந்து—கறப்பவர்களாய், செற்றார்—எதிரிகளினுடைய, திறல் அழிய—பலம் அழிந்து போகும்படி, சென்று—(படையெடுத்துப்) போய், செருச் செய்யும்—போர் புரியுமவர்களாய், குற்றம் ஒன்று இல்லாத—ஒருவிதமான குற்றமு மற்றவர் களான, கோவலர்தம்—ஆயர்களுடைய (குலத்தில் பிறந்த), பொன் கொடியே — பொன் கொடிபோன்றவளே! புற்று அரவு அல்குல்—புற்றிலிருக்கும் பாம்பின் படம் போலேயுள்ள

மூவாயிரப்படி பதினோரம் பாட்டு

அவ:—பதினோராம்பாட்டு, a எல்லாவற்றாலும் அபி$_4$ஜாதையாயிருப்பா ளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். b ஆபி$_4$ஜாத்யத்தால் க்ருஷ்ணனோடு ஒப்பான் ஒருத்தி இவள்.

வ்யா;—c (கற்றுக்கறவை) d எல்லாம் d$_2$ தலைநாகுகளாயிருக்கை. e இதுக்கு ஹேது — நித்யஸூரிகள் ப$_4$க$_3$வத்ஸ்பர்ஶத்தாலே பஞ்சவிம்ஶதிவார்ஷிகரா யிருக்குமாபோலே இப்பசுக்களும் க்ருஷ்ணஸ்பர்ஶத்தாலே கீழ்நோக்கிப் பிராயஞ்

பெ. அ. பதினோராம்பாட்டு (கற்று இத்யாதி$_3$). a "கோவலர் தம்பொற்கொடியே, புற்றரவல்குல் புனமயில்; செல்வப்பெண்டாட்டி" என்கிற பத$_3$ங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (எல்லாவற்றாலும் இத்யாதி$_3$) 'எல்லாவற்றாலும்' என்றது-குலத்தாலும், ரூபத் தாலும், கு$_3$ணத்தாலும் என்றபடி. b குலாதி$_3$களால் இவள் ஶ்லாக்$_4$யையாயிருந்தாளேயாகி லும் இவர்கள் அவற்றையிட்டுச் சொல்லுவானென்? என்னில், அதுக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (ஆபி$_4$ஜாத்யத்தால் இத்யாதி$_3$) க்ருஷ்ணனோடொத்தவளாகையாலே கொண்டாடுகிறார்களென்று கருத்து.

c,d கன்றுகளான பசுக்களென்று ஶப்$_3$த$_3$ார்த்த$_2$ம் திருவுள்ளம்பற்றி, கன்றுகளா யிருக்கை இளமையைப்பற்றவென்று அருளிச்செய்கிறார் (எல்லாம் இத்யாதி$_3$) f க்ருஷ்ண ஸ்பர்ஶத்தால் இளமை வருகைக்கு ப்ரமாணபூர்வகம் த்$_3$ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார்

சி. அ. பதினோராம் பாட்டு (கற்றுக்கறவை) c கற்று — கன்று; கறவை—பசு; கன்றையுடைத்தான பசு என்றபடி.

கு. அ. பதினோராம்பாட்டு (கற்றுக்கறவை) d$_2$ தலைநாகுகளாவன — தலையீற்றுக் கிடாரிகள் என்றபடி.

நிதம்ப3 ப்ரதே3'ஶத்தையுடையவளாய், புனமயிலே—தன் நிலத்திலேயுள்ள மயில் போன்று இருப்பவளே! போதராய்—புறப்பட்டு வருவாயாக: சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும்—(உனக்கு) உறவினரான தோழிகள் அனைவரும், வந்து—(சேர்ந்து) வந்து, நின் முற்றம் புகுந்து—உன்னுடைய மாளிகை முற்றத்திலே புகுந்து, முகில் வண்ணன் பேர்பாட — நீலமேக வண்ணனான கண்ணபிரானுடைய திருநாமங்களைப் பாடியும், செல்வப் பெண்டாட்டி நீ—(எங்களுக்கு) எல்லாச் செல்வமுமாயிருக்கும் நீ. சிற்றாதே பேசாதே—அசையாமலும், பேசாமலும், உறங்கும் பொருள் எற்றுக்கு—உறங்கும் காரியம் எதற்காகவோ?

புகுகை, f 1. "ப4வாமி த்3ருஷ்ட்வா ச புநர்யுவேவ" என்று—ப4க3வத் ஸ்பர்ஶம் f2 இளகிப் பதிக்கப் பண்ணுமிறே. (கணங்கள்பல) தனித்தனியே எண்ணிமுடியாமையன்றிக்கே, ஸமூஹங்களும் எண்ணிமுடியாது; g 2. "ரத2குஞ்ஜர g2வாஜிமாந்" என்னுமாபோலே, "பல" என்னுமித்தனை. ஆத்மாக்களுக்குத் தொகையுண்டானாலிறே பசுக்களுக்குத் தொகையுள்ளது. h (கறந்து) i ஈஶ்வரன் ஒருவனுமே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நியமநாதி3களைப் பண்ணுமாபோலே, இடைச்சாதியில் i2 மெய்ப்பாட்டாலே அடங்கக் கறக்கவல்ல ஸாமர்த்2யம். j பாலும் நெய்யும்கொண்டு விநியோக3மில்லாதபடி ஸம்ருத்3த4மாகையாலே j2 முலைக்கடுப்புக் கெடக் கறந்து என்றுமாம்.

k (செற்றார்) l இவர்களுக்கு ஶத்ருக்களாகிறார்கள் — க்ருஷ்ணனுடைய பெருமை பொறாதவர்கள். m (திறலழிய) n "தேவர்களும் எனக்கெதிரன்று"

பெ. அ. (ப4வாமி இத்யாதி3) 1. "த்3ருஷ்ட்வா ச" என்ற சகாரம் ஸ்பர்ஶத்தை ஸமுச்சயிக்கிறதென்று திருவுள்ளம். g எண்ணமுடியாமைக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ரதே2த்யாதி3) 2 "ராஜா த3'ஶரதே2ா நாம" என்றத்தால்-ரத2ாதி3கள் அர்த்த2ஸித்3த4மாயிருக்கவும் 2. "ரத2குஞ்ஜரவாஜிமாந்" என்கையாலும், மதுப்பு பூ4ம்நியாகையாலும், அவை தனித்தனியும் க3ணஶ:வும் அஸங்க்2யேயங்களென்று கருத்து. h, i, j. "கறந்து" என்றதுக்கு இரண்டு வகையாலே தாத்பர்யம் காட்டுகிறார் (ஈஶ்வரன் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) i2 'மெய்ப்பாட்டாலே' என்றது - ஸ்வாப4ாவிகதையாலே என்றபடி.

k, l ராஜாக்களுக்குப்போலே இடையர்களுக்கு ஶத்ருக்களுண்டாகைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவர்களுக்கு இத்யாதி3) m, n திறலழியும்படியிருக்குமவர்களென்று ஶப்3த3ார்த்த2ம் திருவுள்ளம்பற்றி, இவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட மிடுக்குண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களும் இத்யாதி3)

சி. அ. f2 (இளகிப்பதிக்கை) பதிக்கப்பதிக்க இளகி வரும் பதா3ர்த்த2ம்போலே என்றபடி. e எல்லாம் தலைநாதுகளாயிருக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு ஹேது என்று தொடங்கி) f ப4க3வத் ஸ்பர்ஶத்தாலே அப்படியாகக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ப4வாமி த்3ருஷ்ட்வா ச) என்று. g2 (வாஜிமாந்) என்றது பூ4மாவிலே மதுப்பாய் அர்த்த2ம். h, i இடையனுக்குக் கறக்கிறது ஓர் அதிஶயமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரன் ஒருவனுமே) என்று. j2 (முலைக் கடுப்புக் கெடக் கறந்து) என்றது — கறக்கிறவர்களுடைய ஸாமர்த்2யத்திலே தாத்பர்யமுக்தம். அப்பசுக்களினுடைய பாலில் ஸம்ருத்3தி4யிலே தாத்பர்யமாகவுமாம். k செற்றார்—ஶத்ருக்கள். m திறல் — ப3லம். o2 செரு — யுத்3த4ம். n ஶத்ருக்களுடைய மிடுக்கைப்போக்குகைக்கு இவர்களுக்குத்தான் மிடுக்குண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (தே3வர்களுமித்யாதி3)

ஜீ. அ. g2 (வாஜிமாந்) இங்கு மதுப்பு பூ4மாவிலே.

என்று இருக்கும் கம்ஸாதிகளுக்குப் புகுரவொண்ணாத n₂ மிடுக்கையுடையவர்கள். o (சென்று o₂ செருச்செய்யும்) எதிரிகள் வந்தால் பொருகையன்றிக்கே, இருந்த விடங்களிலே சென்று பொருகை. 1. ''அபி₄யாதா ப்ரஹர்த்தா ச'' என்று சக்ர வர்த்தித் திருமகனைப்போலே இவர்கள் வீரம்.

p (குற்றமொன்றில்லாத) q எடுத்துவரப் பார்த்திருக்கும் குற்றமில்லை; r கையில் ஆயுதம் பொகட்டவர்களை எதிர்க்கும் குற்றமில்லை என்றுமாம். s அழியச்செய்யாநின்றார்களென்று க்ருஷ்ணனுக்கு முறைப்பட்டால் A ''செய் தாரேல் நன்றுசெய்தார்'' என்னும்படி பிறந்தவர்கள் என்றுமாம்; 2. ''ஸாது₄ ரேவ ஸ மந்தவ்ய:'' என்றிறே அவன்படி. t (கோவலர்தம் பொற்கொடியே) u 3. ''ஜநகாநாம் குலே கீர்த்திமாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா'' என்னும்படியே ஊருக்காக ஒரு பெண்பிள்ளை. (பொற்கொடி) த₃ர்ஶநீயமாயிருக்கையும். 4. ''பதிஸம்யோக₃ ஸுலப₄ம் வய:'' என்கிறபடியே ப₄ர்த்தாவாகிற கொழுகொம்பை யொழிய ஜீவியாமையும். B ''ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன் யான்'' என்றிறே இருப்பது.

v (புற்றரவல்குல்) தன்னிலத்தில் ஸர்ப்பம்போலே w ஒசிவையும் அகலத் தையுமுடைய அல்குலையுடையாய்! இவர்கள் x இத்தனை சொல்லுவானென்? என்னில்: 5. ''யா: ஸ்த்ரியோ த்₃ருஷ்டவத்யஸ்தா: பும்ப₄ாவம் மநஸா யயு:'' என்னும்படியே பெண்களை ஆண்களாக்கும் அழகிறே; 6. ''பும்ஸாம் த்₃ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்'' என்று — அவன் ஆண்களைப் பெண்ணுடையுடுக்கப் பண்ணுமாபோலே. y (புனமயிலே) தன்னிலத்தில் மயில். க்ருஷ்ணனையும் தங்க ளையும் பிச்சேற்றவல்ல அளகப₄ாரத்தையுடையளாகை. z ''பொற்கொடியே''

பெ. அ. o,p,q '' ''குற்றமொன்றில்லாதே சென்று'' என்று கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் (எடுத்து இத்யாதி₃) o₂,p,r, ''குற்றமில்லாதே-செருச்செய்யும்'' என்று அந்வயித்து அர்த்த₂ம் அருளிச் செய்கிறார் (கையில் இத்யாதி₃) s,t, ''கோவலர்'' என்றதோடே சேர்த்து மூன்றும் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அழிய இத்யாதி₃) s அழியச்செய்கையாவது-க்ருஷ்ணஸக்தியாலே ஸ்வேச் ச₂ாவிஹாரம் செய்து, மர்யாதைகளை அழிக்கை என்றபடி. 2. ''அபி சேத் ஸுது₃ராசாரோ ப₄ஜதே மாமநந்யப₄ாக் | ஸாது₄ரேவ ஸ மந்தவ்யோ ஸம்யக்₃ வ்யவஸிதோ ஹி ஸ: ||'' என்ற ஶ்லோகம் கண்டுகொள்வது. t,u ''கோவலர் பொற்கொடி'' என்னாமல், ''தம்'' என்று விஶேஷிக்கைக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஜநகாநாம் இத்யாதி₃)

w ஒசிவு - மார்த்த₃வம். v அல்குல்-ஜக₄நப்ரதே₃ஶம். x 'இத்தனை' என்றது - ''புற்றரவு'' என்றதை. y,z 'புனமயில்' என்றதுக்கு அவயவிஸாத்₃ருஶ்யம் சொல்லலாயிருக்க அளக ப₄ாரத்திலே ஒதுக்கினதுக்கு நியாமகம் காட்டுகிறார் (பொற்கொடி இத்யாதி₃)

சி. அ. n₂, t ''கோவலர்'' என்று மேலே ப₃ஹுவசநமாயிருந்தாலும், ''எல்லார்க்கும் வேத₃ம் போரும்'' என்றால் ஒரொருத்தருக்கும் குறைவற வரும் என்று காட்டுமாபோலே ஒரொருத்தரும் மிடுக்கர் என்றபடி. t, u 'கோவலர்' என்கிற ப₃ஹுவசனத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஜநகாநாம் குலே இத்யாதி₃)

கு. அ. v ''அரவு'' என்று அல்குலுக்கு த்₃ருஷ்டாந்த பத₃ம்.

A பெரியாழ் திரு 4-9-2, B திருவாய் 10-10-3.

என்கையாலே ஸமுதா₃யஶோபை₄யைச் சொல்லிற்று; மேல் விஶேஷணத்₃வயத்தாலும் — அவயவஶோபை₄யைச் சொல்லுகிறது; a (போதராய்) b 1. "ஶோப₄யந் த₃ண்ட₃காரண்யம்" என்னும்படியே b₂ நாங்கள் b₃ நிறக்கும்படி புறப்படாய்.

'நான் புறப்பட எல்லாரும் வந்தாரோ?' என்ன, c (சுற்றம் இத்யாதி₃) d "சுற்றத்துத்தோழிமார்" என்கிறது—இவ்வூரடங்க இவளுக்கு உறவுமுறையாகையாலே. e (நின்முற்றம் புகுந்து) f 2. "உத்தரம் தீரமாஸாத்₃ய" என்கிறபடியே எங்களுக்கு ப்ராப்யமான முற்றத்திலே புகுந்து, இவர்களுக்கு ப்ராப்யமானபடி என்னென்னில்: A "முற்றம்புகுந்து முறுவல்செய்து நின்றீர்" என்றும், B "முற்றத்தூடு புகுந்து நின்முகம் காட்டி" என்றும் ஶேஷியானவனுக்கும் ப்ராப்யமான முற்றமாகையாலே, ஶேஷபூ₄தைகளான எங்களுக்குச் f₂ சொல்ல வேணுமோ? புகுந்து கொள்ளப்புகுகிற கார்யமென்? என்ன; — g (முகில்வண்ணன் பேர்பாட) h நீ உகக்கும் அவனழகிலும் ஔதா₃ர்யத்திலும் ஈடுபட்டு அவன் திருநாமத்தைப் பாடச்செய்தேயும்.

i (சிற்றாதே i₂ பேசாதே) "முகில்வண்ணன்" என்றவாறே, அவ்வடிவை நினைத்துப் பேசாதேகிடந்தாள். (சிற்றாதே) சிற்றுதல்—சிதறுதல். உணர்ந்தமைக்கு அடையாளமான சேஷ்டையைப் பண்ணாதே. J இவள் சேஷ்டிதமும் வார்த்தையும் தங்கள் கண்ணுக்கும் செவிக்கும் போ₄க்₃யமாகையாலே இன்னாதாகிறார்கள். k (செல்வப் பெண்டாட்டி நீ) l உன்னோடு கூடுமது எங்களுக்கு எல்லா ஐஶ்வர்யமுமான நீ; m க்ருஷ்ணகு₃ணாநுஸந்தா₄நத்தாலே புஷ்கலையான நீ என்னவுமாம்.

மே.அ. a,b "எற்றுக்குறங்கும் பொருள்" என்று சொல்லும் க்ரியையே அமைந்திருக்க, "போதராய்" என்றதுக்கு "பொற்கொடியே" இத்யாதி₃யைக் கடாக்ஷித்து ப₄ாவம் அருளிச்செய்கிறார் (ஶோப₄யந் இத்யாதி₃) b₃ 'நிறக்கும்படி' என்றது — 'உன்னோட்டைச் சேர்த்தியால் நாங்களெல்லாரும் விளங்கும்படி' என்கை.

c, d "சுற்றத்து" என்று விஶேஷிக்கையாலே — உறவில்லாத தோழிகள் வந்ததில்லை என்று தோன்றுகையால், பண்ணின ப்ரஶ்நத்துக்கு உத்தரமாகாமையாலே கருத்து அருளிச்செய்கிறார் (சுற்றத்து இத்யாதி₃) e, f "நின்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (உத்தரம் இத்யாதி₃)f₂ 'சொல்லவேணுமோ' என்ற அநந்தரம் "என்று இவர்களுக்குக் கருத்தாகையாலே" என்று ஶேஷம்.

i, j "பேசாதே" என்றதையும் கூட்டித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இவள் இத்யாதி₃) k, l, m "செல்வமான" என்று கீழ் அருளிச்செய்து, "செல்வமுடையவள்" என்று விவக்ஷித்து யோஜநாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதி₃)

சி.அ. b₂ (நாங்கள் நிறக்கும்படி) நாங்கள் ஸம்ருத்₃த₄ராம்படி. d "சுற்றத்துத்தோழிமார்" என்றது ப₃ந்து₄க்களான தோழிமார் என்றபடி. g,h "முகில் வண்ணன்" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள் — நிறமாய் அழகாதல், ஸ்வப₄ாவமாய் ஔதா₃ர்யமாதல்; இரண்டையும் தந்த்ரேண அருளிச் செய்கிறார் (நீ உகக்கும் இத்யாதி₃) n (இங்கே கூடுபூரித்துக் கிடக்கிறதோ) க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷம் உண்டாயிருக்கிறதோ என்றபடி.

A பெரிய திரு 10-8-5, B நாச்-திரு 2-9,

n ''இங்கே n_2 கூடுபூரித்துக்கிடந்ததோ?'' என்ன:—இல்லையாகில், o (எற்றுக்கு உறங்கும்பொருள்) p எங்கள்பாடே புறப்படாதே உறங்குகைக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமுண்டோ? q A ''அடியார்கள் குழாங்களை—உடன்கூடுவது என்றுகொலோ'' என்று திரளோடே அநுபவிக்கும் அநுபவத்தைவிட்டு, கைவல்யம் போலே கிடக்கிற கார்யமென்? என்னவுமாம். r (எற்றுக்கு உறங்கும் பொருள்) s உன்னுடைய உத்தேஶ்யத்தைப் பாராதே, எங்களுடைய ஆற்றாமையைப் பாராதே, க்ருஷ்ணனுடைய நிரதிஶயபோக்யதையைப் பாராதே s_2 எதுக்காகக் கிடக்கிறாய்? (11)

பெ.அ. n நான் புஷ்கலையாயிருக்க, இங்கே க்ருஷ்ணாநுபவம் நிறைந்து கிடக்கிறதோ? (என்னும் ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (இங்கே இத்யாதி) n_2 கூடு—தாந்யமிருக்கிற க்ருஹ விஶேஷம். o,p 'உறங்கும் பொருள்—உறங்குகையாகிற அர்த்தம், எற்றுக்கு? — எந்தப்ரயோஜநத்துக்கு?' என்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து, தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (எங்கள் இத்யாதி) q ப்ரஶ்ந ப்ரதிவசநரூபேண கீழ் ஒரு பூர்வம் அருளிச்செய்து, அப்படி ப்ரஶ்நமின்றியிலே பூர்வாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அடியார்கள் இத்யாதி) r, s ''எற்றுக்கு'' என்றதுக்கு அநேககோடி ஸ்மாரகத்வம் திருவுள்ளம்பற்றி மூன்றும் பூர்வம் அருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய இத்யாதி) s 'உன்னுடைய உத்தேஶ்யத்தை' என்றது—ததீயரோடு கலக்கையையென்கை. 11.

சி. அ. இப்பாட்டுக்கு ஸ்வாபதேஶம் — ''பகவத் ஸம்பந்தம் விச்சேதியாதே போந்த ஆசார்ய ஸந்தானப்ரஸூதர் நமக்குப் பூஜ்யர். அவர்களடியாக பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகை ஸ்வரூபம்'' என்று. (11)

கு. அ. r,s_2 எற்றுக்கு-ஏதுக்காக. s இந்தப்பதத்தை விவரிக்கிறார் (உன்னுடைய உத்தேஶ்யத்தை) என்று தொடங்கி. (11)

ஆறாயிரப்படி — பதினோராம்பாட்டு

அவ;— பதினோராம்பாட்டு (கற்றுக்கறவை). க்ருஷ்ணன் ஊருக்காக ஒருபிள்ளையாய் எல்லாராலும் கொண்டாட வளர்ந்தாற்போலே, ஊருக்காக ஒரு பெண்பிள்ளையாய், 1. ''பதிஸம்யோகஸுலபம்'' என்னும்படி பருவத்தையுடையளாய், 'அவனைப் பெறுகைக்கு நோற்பேன் நானோ? அவன்தானே வேணுமாகில் நோற்று வருகிறான்' என்று கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா:— (கற்றுக்கறவை) கறக்கும் பருவமாயிருக்கச்செய்தே கன்றுநாகாயிருக்கை. முக்தர் பஞ்சவிம்ஶதிவார்ஷிகராய்க் கீழ்நோக்கி வயஸ்ஸுபுகுமாபோலே, இவையும் இளகிப்பதித்திருக்கும். அவர்கள், பரத்வாநுஸந்தாநத்தாலே; இவை மநுஷ்யத்வே பரனான க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்பர்ஶத்தாலே. முலைசரிந்தாரைப் பாராத ராஜகுமாரனைப்போலே, கன்றுமேய்க்கப்பெற்றால் பசுக்களைப்பாரான், B ''கன்று மேய்த்தினிதுகந்த'' C ''திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி'' என்று-பசு மேய்த்து உகக்கும்; கன்றுமேய்த்து இனிதுகக்கும். ரக்ஷ்யவர்க்கத்திலே தன் கைகால் நீட்டமாட்டாதவர்களையிறே உகப்பது. கன்று மேய்க்கை ஒருதலையானால்

A திருவாய் 2-3-10, B திருநெடு 16, C திருவாய் 10-3-10.

பசுக்களும் நித்யஸூரிகள் ஸ்த2ாநேயாமித்தனை. A [காளாய்] அவற்றையும் இளகிப்
பதிப்பித்து அவற்ருேட்டை ஸம்ப3ந்த4த்தாலே தானும் இளகிப்பதித்திருக்கும்,
1.''வத்ஸமத்4யக3தம் ப3ாலம்'' என்னும்படியே. (கற்றுக்கறவை) 2. ''ப4வாமி
த்3ருஷ்ட்வா ச புநர்யுவேவ''; சக்ரவர்த்தி இளகினுற்போலே. இவனுக்குக் கண்ணழிக்க
லாம்படி புக்கவிடத்தே புக்குப் புறப்பட்டவிடத்தே புறப்பட்டு இவனுக்கு முன்னேட்டுக்
கொடுக்கவற்ருய், இவனுக்கு ஒதுங்குகைக்கு நிழலாயிறேயிருப்பது. B, ''இட்டமான
பசுக்கள்.'' (கணங்கள்பல) தனியே எண்ணமுடியாமையேயன்றிக்கே, ஸமூஹங்
களும் எண்ணமுடியாது. 3.''ராஜா த3ஶரதே2ா நாம ரத2குஞ்ஜரவாஜிமாந்''
என்னுமாபோலே பலவென்னுமத்தனை. (கணங்கள்பல) 4. ''நாரா:'' என்று-ஆத்ம
ஸமூஹங்கள் பல, 5. ''ப3ஹூநாம்'' என்றும், C ''பற்பல்லாயிரமுயிர்'' என்றும்-ஆத்
மாக்களுக்கு ஸங்க்2யையுண்டாகிலும். 6, ''ப3ஹவோ ந்ருப கல்யாணகு3ணா:''
7. ''ப3ஹவோ து3ர்லப4ாஶ்சைவ'' D ''எண்ணில் பல்குணங்கள்'' என்று சொல்லு
கிற ப4க3வத்3 கு3ணங்களுக்கு எல்லையுண்டாகிலும் இப்பசுக்களுக்கு எல்லையில்லை.
(பலகறந்து) அநேகரித்விக்குகள் செய்யக்கடவ சடங்கை அதில் கூர்மையுடையவனொ
ருவனே செய்யுமாபோலேயும், ப்3ராஹ்மணர் வேத3த்தையடைய அதி4கரிக்குமா
போலேயும், க்ஷத்ரியன் பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்னே யுத்3த4த்திலே நிலவனுமா
போலேயும், ஈஶ்வரனொருவனுமே ஸர்வாத்மாக்களினுடையவும் கர்மாநுகு3ணமாக
நாமரூபங்களைப் பண்ணி நியமநாதி3களைப் பண்ணுமாபோலேயும், பசுக்கள் அநேகமாகி
லும் ஜாதியில் மெய்ப்பாட்டாலும் ஜாத்யுசிதவ்ருத்தியாகையாலும், ஒருத்தனே அடங்கக்
கறக்கவல்ல ஸாமர்த்2யம். அரியது செய்யவல்ல குடியிலே பிறந்தோம் என்னு,
உன்னையல்லது அறியாத எங்களுக்கு அரியையாக ஒண்ணுதுகாண்!

(செற்ருர்) இவர்களுக்கு ஶத்ருக்களாகிருர்-க்ருஷ்ணனுடைய மினுக்கம்
பொருதவர்கள். 8. ''ஶத்ரோஸ் ஸகாஶாத் ஸம்ப்ராப்த:'' என்று-ராவணஸகாஶத்
தினின்றும் வந்தானென்னுதே, நம் எதிரியான பையல் ஓலக்கத்தினின்றும் வந்தா
னென்று அங்க3த3ப்பெருமாள் பேசினுற்போலே ஆண்டாளும் இவ்வூரில் ஸம்
ருத்3தி4 பொருதவர்களை ஶத்ருக்களென்கிருள்; ப4க3வத்ஸம்ருத்3தி4 பொருதார்
ப4ாக3வதர்களுக்கு ஶத்ருக்கள்; ப4ாக3வத ஸம்ருத்3தி4 பொருதவர்கள்
எம்பெருமானுக்கு ஶத்ருக்கள். இரண்டுமுண்டிறே கம்ஸனுக்கு.
E ''தீயபுந்திக்கஞ்சன்'' இத்யாதி. F ''சாதுசனத்தை நலியும்.'' பாண்ட3வர்களுக்கு
ஶத்ருக்கள் நமக்கு ஶத்ருக்களென்று, 9. ''த்3விஷத3ந்நம்'' என்றுனிறே
க்ருஷ்ணன். இவள்தானும் G ''மாயனிராவணன்'' என்று-செவ்வைப்போரறி
யாத பையல் என்றருளிச்செய்தாள். (செற்ருர்திறலழிய) ''ப4ஸ்மத4ாரியான ருத்3ரன்,
ப்3ராஹ்மணரைப்போலே ஓத்துச்சொல்லித்திரியும் ப்3ரஹ்மா, அப்ஸரஸ்ஸுக்களை
மெய்க்காட்டுக்கொள்ளும் இந்த்3ரன், அந்யபரனுய்க் கிடந்து உறங்கும்
ஈஶ்வரன், இவர்களடங்கலும் நமக்கெதிரோ?'' என்றிருக்கும்
கம்ஸனுடைய மிடுக்கு அழிய. (சென்று செருச்செய்யும்) எதிரிகள்
வந்தால் பொரவிருக்கையன்றிக்கே இருந்தவிடங்களிலே சென்று பொருகை.

A திருநெடு-16. B நாச்-திரு 14-1. C திருவாய் 3-2-6. D பெரிய திரு 5-7-2.
E பெரியாழ் திரு 2-2-5, F திருவாய் 3-5-5. G நாச்-திரு 5-3.

1. ''அபி₄யாதா ப்ரஹர்த்தா ச'' என்ற சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலே இவர்கள் வீரம். எதிரிகள் வந்து ஊரை அடைமதிள்படுத்த வெல்லுகை குற்ற மானாற்போலே, நாங்கள்வரப் புறப்படாதேயிருக்கை உனக்குக் குற்றமன்றோ. ராஜாக்கள் எதிரிகளைத் தோற்பிக்கும்படி வ்யாபரித்தார்களேயாகிலும், அந்த:புரத் தில் வந்தால் எளியராயன்றோ இருப்பது. (குற்றமொன்றில்லாத) எடுத்துவரப் பார்த்திருக்கும் குறையில்லை; எதிரிகள் கையிலாயுத₄த்தைப் பொகடக் கொன்றார்க ளென்னும் குறையில்லை; அழியச்செய்யாநின்றார்களென்று க்ருஷ்ணனுக்கு முறைப் பட்டால் A ''செய்தாரேல் நன்று செய்தார்'' என்னும்படி பிறந்தவர்கள். (குற்ற மொன்றில்லாத கோவலர்) 2.''அபி சேத் ஸுது₃ராசாரோ ப₄ஜதே மாமநந்யபா₄க் | ஸாது₄ரேவ ஸ மந்தவ்யஸ் ஸம்யக்₃வ்யவஸிதோ ஹி ஸ:||'' என்றிறே அவன் படி. 3. ''நிர்த்தோ₃ஷம் வித்₃தி₄ தம் ஜந்தும் ப்ரபா₄வாத் பரமாத்மந:'' என்னக்கடவதிறே. (கோவலர்தம் பொற்கொடியே) 4. ''ஜநகாநாம் குலே கீர்த்தி மாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா'' என்கிறபடியே ஊருக்காக ஒரு பெண்பிள்ளை. து₃ர்ஶநீய மாய், உபக்₄நத்தோடே சேர்க்கவேண்டும்படியான அவஸ்தை₂யுமாயிருக்கை. 5. ''பதிஸம்யோகஸு₃லப₄ம்'' என்கிறபடியே. B [ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு] உபக்₄நத்தையொழிய நிற்கவற்றோ கொடி? அவனையொழிந்தாலும் உங்களை யொழிய நிற்கமாட்டேனென்று சொல்லி வைப்புதியே; எங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு உனக்குக் கொள்கொம்பான க்ருஷ்ணனை அநுப₄விக்கப்பாராய். (புற்றரவல்குல்) புறம்பேபுறப்பட்டுப் புழுதியடைந்த உடம்பன்றிக்கே தன்னிலத்திலே வர்த்திக்கிற ஸர்ப்பத்தினுடைய ப₂ணமும் கழுத்தும்போலே ஒளியையும் அகலத்தையுமுடைய நிதம்ப₃ ப்ரதே₃ஶத்தை உடையவளே! 6. ''பும்பா₄வம் மநஸா யயு:'' என்கிறபடியே ஸஜாதீயையான பெண்களும் நாயகஸமாதி₄யிலே சொல்லுகிறபடி பாரீர். 7. ''பும்ஸாம் த்₃ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்'' என்று அவன் ஆண்களையும் பெண் ணுடையுடுக்கப் பண்ணுமாபோலே, பெண்களை ஆண்களாக்குகிறது இவளுடைய அல்குல். (புனமயிலே) தன்னிலத்திலே நின்ற மயிலினுடைய தோகைபோலே யிருக்கிற அளகபா₄ரத்தை உடையவளே! க்ருஷ்ணனையும் தங்களையும் பிச்சேற்ற வல்ல அளகபா₄ரத்தையுடையவள்; C ''தோகைமாமயிலார்கள்''. ''பொற்கொடி'' என்கையாலே—ஸமுதா₃யஶோபை₄; ''புற்றரவல்குல்'' என்று அவயவஶோபை₄, (போதராய்) எங்களை அவனோடே கூட்டவேண்டா; எங்களுக்கு தா₄ரகமாக நாலடி நடந்துகாட்டாய். (போதராய்) இவளை முன்னேபோகவிட்டு, இவள் நடையழகு கண்டு பின்னேபோகையிலேகாணும் ஆசை. (போதராய்) 8. ''ஶோப₄யந் த₃ண்ட₃ காரண்யம்'' என்கிறபடியே நாங்கள் நிறக்கும்படி புறப்பட்டு, புனத்தை மயில் சிறப் பிக்குமாபோலே, இந்த ஸ்த்ரீத்வத்தையும் சிறப்பியாய்.

'நான் புறப்பட, எல்லாரும் வந்திகோளோ?' என்ன — (சுற்றத்துத் தோழி மார்) இவ்வூரடங்க இவளுக்குத் தோழிமார்; இவ்வூரடங்க இவளுக்கு உறவு. இவளு

A பெரியாழ் திரு 4-9-2, B திருவாய் 10-10-3, C திருவாய் 6-2-2.

டைய ஸம்ப₃ந்த₄முடையார், இவள்தன்னைப்போலே அநந்யப்ரயோஜநைகளாய் A ''இன்று வந்தித்தனையுமமுதுசெய்திடப்பெறில்'' என்றிருக்குமவர்கள். (எல்லாரும் வந்து) உன்னையொழிய ஒரு ப்ரயோஜநமுண்டென்றிருக்கிலன்றோ இவர்களுக்குக் கண் உறங்குவது. (நின்முற்றம்) ஒரு த்ரிபாத்₃விபூ₄தியிலும்இடமுடைத்தாயிருக்கை. (புகுந்து) 1. ''உத்தரம் தீரமாஸாத்₃ய'' என்கிறபடியே ப்ராப்யஸ்த₂லத்தே புகுந்து. இவர்களுக்கு ப்ராப்யமானபடியென்னென்னில்; B ''முற்றத்தூடு புகுந்து'' C ''முற்றம் புகுந்து முறுவல்செய்து நின்றீர்''. ஶேஷிக்கு ப்ராப்யமானது ஶேஷபூ₄த னுக்கு ப்ராப்யமாகக் கேட்கவேணுமோ? C [முறுவல்செய்து] ஏகரூபமானவனையும் விக்ருதனுக்கும் முற்றம். 'புகுந்து கொள்ளப்புகுகிற கார்யமென்?'என்ன — (முகில் வண்ணன் பேர்பாட) 2. ''மேக₄ஶ்யாமம்'' என்கிற வடிவழகையும், 3. ''ஸ ஸர்வா நர்த்தி₂நோ த்₃ருஷ்ட்வா'' D ''எனக்கே தன்னைத்தந்த'' என்ற ஔத₃ார்யத்தையும் சொல்லி நீ பாட, நாங்களும் உன்பக்கமே நின்று அத்தைப் பெறுகைக்காக, நீ உகக்கும் அவன் வடிவழகிலும் ஔத₃ார்யத்திலும் ஈடுபட்டுத் திருநாமத்தைப் பாடச்செய்தேயும்.

(சிற்றாதே பேசாதே) அவ்வடிவை நினைத்து அங்க₃ங்களைப் பரிஸ்பந்தி₃ப்புதல் வார்த்தைபேசுதல் செய்யாதே கிடக்க, இவள் சேஷ்டிதமும் வார்த்தையும் கண் ணுக்கும் செவிக்கும் போ₄க்₃யமாகையாலே 'கண்ணையுஞ் செவியையும் சேரப் பட்டினிகொள்ளவேணுமோ?' என்று இன்னாதாகிறார்கள். (செல்வப்பெண்டாட்டி நீ) உன்னை நீ பிரிந்து அறியாயே. உன்னோடே கூடுவதே எங்களுக்கு எல்லா ஐஶ்வர்யமான நீ. உன்னுடைய உத்₃தே₃ஶ்யம் நீ கூடுபூரித்து வைத்தால் எங்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யம் பெறவேண்டாவோ? 'இங்கே கூடுபூரித்துக் கிடக்கிறதோ?'— என்ன; (எற்றுக்குறங்கும் பொருள்) உள்ளு கூடுபூரித்ததில்லையாகில் எங்கள் ஆர்த்தத்₄வநி கேட்டால் கண் உறங்குமோ? எங்கள்பாடே புறப்படாதே உறங்கு கிறதுக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமுண்டோ? E ''அடியார்கள் குழாங்களை-உடன்கூடுவ தென்றுகொலோ'' என்றிருக்கும்படி அழகிதாயிருந்தது; அவனைத் தனியநுப₄ விக்கை கைவல்யமோக்ஷத்தோடு ஒக்குமத்தனை. F ''தொண்டீரெல்லீரும் வாரீர்'' என்றிருக்க வேண்டாவோ? (எற்றுக்குறங்கும் பொருள்) உன்னுடைய உத்₃தே₃ஶ்யத்தைப் பாராதே, எங்களுடைய ஆற்றாமையைப் பாராதே, க்ருஷ்ணனுடைய நிரதிஶய போ₄க்₃யதையைப் பாராதே, ஏதுக்காகக் கிடக்கிறாய்? (எற்றுக்குறங்கும் பொருள்) அவனை உகப்பிக்கப் பார்த்தாயாகில், அவனுடையாரையும் உகப்பிக்க வேணுங்காண். ஸ்வப்ரயோஜநமான கைங்கர்யத்தைக் காட்டில் ஒருவாசி கண்டி லோமே உனக்கு. உன்னையும் அவனையும் பொருந்தவிட நாங்கள்வேணும்; அவனைப் பிரிந்தவன்று, வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணி தரிப்பிக்கைக்கு நாங்கள் வேணும்; நீயும் அவனுமாக அநுப₄வியாநின்றால் எடுத்துக்கைநீட்ட நாங்கள் வேணும், ஆனபின்பு எங்களையொழிய உனக்கு உறங்க விரகுண்டோ? 11.

A நாச்-திரு 9-7, B நாச்-திரு 2-9, C பெரிய திரு 10-8-5, D திருவாய் 2-7-11, E திருவாய் 2-3-10, F திருவாய் 5-2-2.

ஈராயிரப்படி—பதினோராம்பாட்டு

அவ:—பதினோராம்பாட்டு—க்ருஷ்ணன் ஊருக்கொரு பிள்ளையானாற்போலே ஆபிஜாத்யமுடையளாய் ஊருக்கொரு பெண்பிள்ளையாயிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா:—(கற்றுக்கறவை) கன்று நாகுகள் நித்யஸூரிகளைப்போலே பஞ்சவிம்ஶதிவார்ஷிகமாயிருக்கை. க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்பர்ஶத்தாலே கீழ்நோக்கின வயஸ்ஸு புகுமித்தனை. ப்ரணயத்துக்கு முலைபட்டாராகாதாப்போலே ஆகாதென்கை. 'கன்றுகளை ரக்ஷிக்கவென்று வ்யவஸ்தையுண்டோ?' என்னில்; A "கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த காளாய்" என்றும், B "திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி" என்றும் நித்யஸூரிகளிலும் பசு மேய்க்க உகக்கும். அவன் ஶரணாகதவத்ஸலனானால் ஶரணாகதவத்ஸலமாமித்தனையிறே. 1. "யதா தருணவத்ஸா" C "கறவாமடநாகு" 2. "ஶரணாகதவத்ஸல:" 3. "த்வயி கிஞ்சித்".

(கணங்கள் பல) நம்முடைய அநுத்தமகுணங்களும் அவனுடைய ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகுணங்களும்—நாரஶப்தத்திலே சொன்ன நாரங்களினுடைய ஸமூஹமானாலும் எண்ணலாம், இவை எண்ணப்போகாது. 4. "ரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந்" என்னுமாபோலே. (பல கறந்து) ஈஶ்வரன் ஒருவனுமே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நியமனாதிகள் பண்ணுமாபோலே ஜாதியினுடைய மெய்ப்பாட்டாலே செய்யவல்ல ஸாமர்த்யம்.

(செற்றார்) 5. "ஶத்ரோஸ் ஸகாஶாத் ஸம்ப்ராப்த:" என்ற அங்கதப்பெருமாளைப்போலே இவ்வைஶ்வர்யம் காணப்பொறாதார் நமக்கு ஶத்ருக்களாயிருக்கிறபடி. (திறலழிய) கம்ஸாதிகளை மறுமுட்டுப் பெறாதபடி கிழங்கெடுக்கைக்கு மிடுக்குடையார்கள் இவ்வூரார் என்கை. (சென்று செருச்செய்யும்) எதிரிகள் வந்தால் பொருகையன்றிக்கே இருந்தவிடங்களிலே சென்று பொருகை. (குற்றமொன்றில்லாத) எடுத்துவரப் பார்த்திருக்கும் குற்றமில்லை. கையிலாயுதம் பொகட்டால் எதிரியை நிரஸிக்கிற குற்றமுமில்லை. புகுவத் புராகுவத விஷயங்களிலே குற்றம் செய்தாரை, அக்நீஷோமீயஹிம்ஸைபோலே பாராதே கொல்லவல்லார்களென்றுமாம். (கோவலர்தம் பொற்கொடியே) ஜநகராஜன் திருமகள்போலே ஊருக்கொரு பெண்பிள்ளை. (பொற்கொடியே) தர்ஶனீயமாயிருக்கையும் கொள்கொம்பையொழிய ஜீவியாமையும். கொடி தரையிலே கிடக்கலாமோ? ஒரு தாரகம் வேண்டாவோ? எங்களோடே கூடிநில்லாயென்கை. D "ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன் யான்."

(புற்றரவல்குல்) வெய்யிலடியுண்டு புழுதிபடைத்த அரவுபோலன்றிக்கே தன் நிலத்திலேவாழும் பாம்பின் படமும் கழுத்தும் போலேயிருக்கை. இத்தனை சொல்லலாமோவென்னில், பெண்ணைப் பெண் சொல்லுகிறதன்றோ? 6. "யாஸ் ஸ்த்ரியோ த்ருஷ்டவத்யஸ்தா: பும்பாவம் மநஸா யயு:" என்று; அவன் 7. "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரி"யானாற்போலே. (புனமயிலே) இது தன் நிலத்தில் நின்ற மயில்; க்ருஷ்ணனையும் தங்களையும் பிச்சேற்றவல்ல அளகபாரத்தை உடையளா

A திருநெடு-16. B திருவாய் 10-3-10. C பெரியதிரு 7-1-1, D திருவாய்10-10-3.

யிருக்கை. (போதராய்) 1. "ஶோப₄யந் த₃ண்ட₃காரண்யம்" போலே எங்களை வந்து களிக்கப்பண்ணுய் என்கை. (சுற்றத்துத் தோழிமாரித்யாதி₃) "நான் புறப் படுகைக்கு நீங்களெல்லோரும் வந்திகோளோ?" என்ன—2. "உத்தரம் தீரமா ஸாத்₃ய" என்னும்படியே எல்லாரும் வந்து ப்ராப்யதே₃ஶமான உன் திரு முற்றத்தேவந்து புகுந்தது. A "முற்றம் புகுந்து முறுவல் செய்து நின்றீர்" என்றும், B "முற்றத்தூடு புகுந்து நின்முகங்காட்டிப் புன்முறுவல் செய்து" என்றும் ஶேஷியானவனுக்கும் ப்ராப்யமான உன் திருமுற்றம் ஶேஷபூ₄தைகளான எங்க ளுக்கு ப்ராப்யமென்னச் சொல்லவேணுமோ? புகுந்து கொள்ளப்புகுகிற கார்ய மென்னென்ன—(முகில் வண்ணன் பேர்பாட) உகக்கும் திருநாமங்களை நீ பாட, நாங்கள் உன் பக்ஷத்தே நின்று கூட்டம்பற்ற; நீ அவன் அழகிலே ஈடுபட்டுப்பாட உன்னீடுபாடுகண்டு நாங்கள் ஈடுபட்டுப்பாட.

(சிற்ருதே) சேஷ்டியாதே. கண்ணையும் செவியையும் பட்டினிவிடுவியா நின்ருய். (செல்வப்பெண்டாட்டி நீ) உன்னை நீ பிரிந்தறியாயே; உனக்குக் கூடுபூரித்திருந்ததென்றுமாம். (எற்றுக்குறங்கும் பொருள்) C "குழாங்களை உடன் கூடுவதென்று கொலோ" என்றிருப்பார் செய்வதோ இது? கைவல்ய மோக்ஷம் போலே தனி கிடக்கிற கார்யமன்றே என்று. 11.

நாலாயிரப்படி — பதினேராம் பாட்டு

அவ:— பதினேராம் பாட்டு — க்ருஷ்ணன் ஊருக்கு ஒரு பிள்ளையானுற்போலே, ஆபி₄ஜாத்யமுடையாளாய் ஊருக்கொரு பெண்பிள்ளையாயிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிருர்கள். 'அரியதைச் செய்யவல்ல குடியிலே பிறந்துவைத்து அரியதைச் செய்யாதேகொள்' என்கிருர்கள்; எளியராக வேண்டுமிடத்திலே அரியராக வொண்ணுதே.

வ்யா:— (கற்றுக் கறவை) கன்றுநாகுகள். நித்யஸூரிகள் பஞ்சவிம்ஶதி வார்ஷிகராயிருக்குமாபோலே; அவர்கள் இப்படியிருக்கிறது எம்பெருமானை அநுஸந் தி₄த்தன்ருே; க்ருஷ்ணஸ்பர்ஶத்தால் வந்த தன்னேற்றம் பார்த்துக்கொள்ளுவது. கீழ் நோக்கி வயஸ்ஸூப்புகுமத்தனை. திருவாய்ப்பாடியில் கன்றுகளுக்கும் வாசி தெரியாது. பசுக்களுக்கும் வாசி தெரியாது. (கற்றுக்கறவை) 3. "ப₄வாமி த்₃ருஷ்ட்வா ச புநர்யுவேவ". ப்ரணயித்வத்துக்கு முலைபட்டாராகாதாப்போலே.'கன்றுகளையே ரக்ஷிக்கவேணு மென்ருெரு வ்யவஸ்தை₂யுண்டோ?' என்னில், D "கன்று மேய்த்தினிதுகந்த காளாய்", என்னுமாபோலே. E "திவத்திலும் பசுநிரை மேய்ப்புவத்தி" நித்யஸூரிகளிலும் பசு மேய்க்க உகக்கும்; கன்றுமேய்க்கப்போனல் பசுக்களும் நித்யஸூரிகளோடொக்கத் தள்ளுண்ணுமத்தனை. பசுமேய்க்க உகக்கும்; கன்றுமேய்க்க இனிதுகக்கும். அதாவது—ஸ்வரக்ஷணத்தில் அந்வயமில்லாதாரை உகக்குமென்றபடி. D [காளாய்] அவை இளகிப் பதிக்கத் தானுமிளகிப்பதிக்கும். 4. "ய: பூர்வ்யாய வேத₄ஸே நவீயஸே ஸுமஜ்ஜாநயே விஷ்ணவே த₃தா₃ஶதி। யோ ஜாதமஸ்ய மஹதோ மஹிப்₃ரவத் ஸேது₃ஶ்ரவோபி₄ர்யுஜ்யம் சித₃ப்₄யஸத்॥". F "மைந்தனை மலராள் மணவாளனை"

A பெரியதிரு 10-8-5. B நாச்-திரு 2-9, C திருவாய் 2-3-10. Dதிருநெடு 16. E திருவாய் 10-3-10. F திருவாய் 1-10-4.

அவன் ஶரணாகதவத்ஸலனானால் ஶரணாகதவத்ஸலமாமித்தனையிறே. 1. "யதா₂ தருணவத்ஸா வத்ஸம் வத்ஸோ வா மாதரம் சா₂யா வா ஸத்த்வமநுக₃ச்சே₂த்" A "கறவாமடநாகு தன் கன்றுள்ளினாற்போல் மறவாதடியேனுன்னையே அழைக்கின் றேன்" 2. "அபி₄த்வா ஶூர நோநுமோ து₃க்₃த₄ா இவ தே₄நவ:" 3. "ஶரணாகதவத் ஸல:" கன்றிடுகிற முன்னாள் கோ₃மூத்ரமாதல் சாணமாதல் புல்லிலேபடில் மோந்து பார்த் துக் காற்கடைக்கொள்ளும். பிற்றைநாள் கன்றிடில் அக்கன்று சாணத்திலும் கோ₃மூத் ரத்திலும் புரண்டாலும் அதுதன்னையே போ₄க்₃யமாகக் கொண்டு நக்காநிற்கும். முன்னணைக் கன்றையும் புல்லிட வந்தவர்களையும் கொம்பிலே சூடும். 4. "த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம் கார்யம் ஸீதயா மம" 5. "அப₄யம் ஸர்வபூ₄தேப்₄யோ த₃தா₃மி".

(கணங்கள் பல) 6. "நாரா:" என்னுமாபோலே ஸமூஹங்கள் பலவென்னு மத்தனை. (பல) நாரஶப்₃த₃த்தில் நாரங்களினுடைய ஸமூஹங்களையும், அஸங்க்₂யாத மான ப₄க₃வத்₃ கு₃ணங்களையும், அவற்றையுங்கூட வெல்லும்படி மலிவான நம்முடைய அநாத்மகு₃ணங்களையும் எண்ணிலும் எண்ணப்போகாது; சொல்லும்போது 7. "ரத₂குஞ்ஜரவாஜிமாந்" என்றாற்போலே பலவென்னுமத்தனை. B "கழியாரும் கன சங்கம்" இத்யாதி₃. (பல கறந்து) ஈஶ்வரன் ஒருவனே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நியமநாதி₃களைப் பண்ணுமாபோலே ஜாதியினுடைய மெய்ப்பாட்டாலே செய்யவல்ல ஸாமர்த்₂யம்.

(செற்றார்) 8. "ஶத்ரோஸ் ஸகாஶாத் ஸம்ப்ராப்த:" என்ற அங்க₃தப் பெருமாள் போலே இவ்வைஶ்வர்யம் காண வேண்டாதார் தனக்கு ஶத்ருக்களாயிருக்கிறபடி. (திறலழிய) 'சுடுகாட்டுச் சாம்பலைப்பூசி எலும்பைப் பூண்டு திரியும் ருத்₃ரனும், ஓத்துப் போம் ப்₃ரஹ்மாவும், அந்யபரனாயிருக்கிற எம்பெருமானும், ஸாது₄ இந்த்₃ரனும் எனக்கு எதிரோ' என்றிருக்கும் கம்ஸாதி₃கள் மறுமுட்டுப் பெருதபடி கிழங்கெடுக்கைக்கு மிடுக்குடையார் இவ்வூராரென்கை. (சென்று செருச்செய்யும்) எதிரிகள் வந்தால் பொருகையன்றிக்கே இருந்தவிடங்களிலே சென்று பொருகை. 9. "அபி₄யாதா ப்ரஹர்த்தா ச". (சென்று) சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலே; ஊராகச் சக்ரவர்த்தித் திருமக னோடொப்பர்கள், வீரத்துக்கு. 'சென்று செருச்செய்கை எங்கே கண்டோம்?' என்னில், 'பசுமேய்க்கிறார் இரண்டிடையர் குவலயாபீட₃த்தின் கொம்பைப் பிடுங்கி விளையாடா நின்றார்கள்' என்று கண்டோமிறே.

(குற்றமொன்றில்லாத) எடுத்துவரப் பார்த்திருக்கும் குற்றமில்லை. எதிரி கையில் ஆயுத₄ம் பொகட்டால் எதிரியையும் ரக்ஷியாத குற்றமில்லை என்னவுமாம். 'இப்படி அழியச் செய்தார்கள்' என்று எம்பெருமானுக்கு முறைப்பட்டால் C "செய்தாரேல் நன்று செய்தார்" என்னும்படி பிறந்தவர்களென்னவுமாம். 10. "ஸாது₄ரேவ ஸ மந்தவ்ய:" 11. "தோ₃ஷோ யத்₃யபி தஸ்ய ஸ்யாத்" D "குன்றனைய குற்றம் செயினும் குணங்கொள்ளும்" ப₄க₃வத₃நுப₄வமே தே₃ஹயாத்ரையாயிருப்பார்க்கு அநீதிக்குப் பெரு நிலை நிற்கும்; வஸ்த்ராந்நபாநாதி₃களோடொக்க ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களும் கலசி தா₄ரக மாயிருப்பார்க்கு அநீதி பொறுக்கும்; அல்லாதார் அநீதி எம்பெருமானுக்கு அஸஹ்ய.

A பெரியதிரு 7-1-1. B பெரியதிரு 6-9-2, C பெரியாழ்திரு 4-9-2 D முதல்திரு 41

மாயிருக்கும்; 1. ''நிர்தோ₃ஷம் வித்₃தி₄ தம் ஜந்தும் ப்ரபா₄வாத் பரமாத்மந:'' ப₄க₃வத்₃ விஷயத்தில் ஓடி புகுரநிற்கையிறே ஒருவனுக்கு ஶுத்₃தி₄ யாவதென்கை. ஆஶ்ரி தருடைய தோ₃ஷத்தை, கடலுக்குத் தொடுத்த அம்பை மருகாந்தாரத்திலே விட்டாற் போலே அசல் பிளந்தேற்றல், ப₄க₃த₃த்தனுடைய அம்பை மார்விலே ஏற்றாற் போலே தான் அநுப₄வித்தல், அதுதன்னையே புண்யமாகக் கொள்ளுதல் செய்யு மவன். (குற்றமொன்றில்லாத) 2. ''அத்₃யைவ த்வாம் ஹநிஷ்யாமி'' 3. ''ஹந்யா மஹமிமாம் பாபாம்'' என்று சொல்லுகிறபடியே ப₄க₃வத்₃பா₄க₃வத விஷயங்களில் குற்றம் செய்தாரை அக்₃நீஷோமீய ஹிம்ஸைபோலே கண்பாராதே கொல்ல வல்லவர் காணென்றுமாம். (கோவலர்தம் பொற்கொடியே) 4. ''ஜநகாநாம் குலே கீர்த்தி மாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா'' என்னுமாபோலே ஊருக்கொரு பெண்பிள்ளை. (பொற் கொடியே) த₃ர்ஶநீயமாயிருக்கையும் கொள்கொம்பையொழிய ஜீவியாமையும். கொடி தரையிலே கிடக்கலாமோ? ஒரு தா₄ரகம் வேண்டாவோ? பெண்களோடு கூடிக் கொண்டு நில்லாயென்கை. A ''ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றி லேன்யான்''

(புற்றரவல்குல்) பிடியுண்டு புழுதிபடைத்த அரவுபோலன்றியே தன் நிலத்திலே வாழும் பாம்பின் படமும் கழுத்தும் போலேயிருக்கை. இவர்கள் இத்தனை சொல்ல லாமோ? என்னில்: பெண்களைப் பெண்கள் சொல்லுகிறதன்றோ; 5. யாஸ்ஸ்த்ரியோ த்₃ருஷ்டவத்யஸ்தா: பும்பா₄வம் மநஸா யயு:'' அவன் 6. ''பும்ஸாம் த்₃ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்'' என்கிறபடியே ஆண்களைப் பெண்களாக்கும்; இவள் பெண்களை ஆண்களாக்கும். (புனமயில்) தன்னிலத்தில் மயில். கண்ணையும் தங்களையும் பிச்சேற்றவல்ல அளகபா₄ரத்தையுடையளா யிருக்கை. (போதராய்) 7. ''ஶோப₄யந் த₃ண்ட₃காரண்யம்'' என்கிறபடியே எங்களை வந்து உள்தளிர்க்கப்பண்ணாய் என்கை. (போதராய்) உன்னுடைய அழகைக்காட்டி எங்களை உண்டாக்காய். இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து — ப₄க₃வத்ஸ்பர்ஶமுடையாரு டைய தே₃ஹகு₃ணத்தோடு ஆத்ம கு₃ணத்தோடு வாசியற எல்லாம் ஆகர்ஷகமா யிருக்கிறதென்கிறது.

'நான் புறப்படுகைக்கு நீங்கள் எல்லாரும் வந்திகோளோ?' என்ன—(சுற்றத்துத் தோழிமாரெல்லாரும் வந்து நின் முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட) 8. ''உத்தரம் தீரமாஸாத்₃ய'' என்னும்படி எல்லாருமே ப்ராப்யதே₃ஶமான உன் முற்றத்திலே புகுந்தது. B ''முற்றம்புகுந்து முறுவல் செய்து நின்றீர்'' என்றும், C ''முற்றத்தூடுபுகுந்து நின் முகங்காட்டிப் புன்முறுவல் செய்து'' என்றும் ஶேஷி யானவனுக்கு ப்ராப்யமான முற்றம்—ஶேஷபூ₄தைகளான எங்களுக்கு ப்ராப்ய மென்று சொல்ல வேண்டுமோ? ''புகுந்து கொள்ளப்புகுகிற கார்யமென்'' என்ன— (முகில் வண்ணன் பேர்பாட) நீ உகக்கும் திருநாமங்களைப்பாட, நாங்கள் உன் ஸமக்ஷத்திலே நின்று கூட ஏத்த; நீ அவனழகிலே ஈடுபட்டுப் பாடவும், நீ பாடும் பாட்டு கண்டு நாங்கள் ஈடுபட்டுப்பாட.

(சிற்றாதே) 'முகில்வண்ணன்' என்றவாறே வடிவை நினைத்து விடாய்கெடப் பேசாதே கிடந்தாள். (சிற்றாதே) சேஷ்டியாதே. அவர்கள் ஜீவனம். எங்கள் கண்ணையும்

A திருவாய் 10-10-3. B பெரியதிரு 10-8-5 C நாச்-திரு 2-9.

செவியையும் பட்டினிவிடுவியாநின்ருய். (செல்வப்பெண்டாட்டி நீ) உன்னை நீ பிரிந்தறியாயே? உன் கைங்கர்யம் கூடு பூரித்ததென்னவுமாம். (எற்றுக்குறங்கும் பொருள்) A "அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்று கொலோ" என்றிருப்பார் செய்வதோ இது? இவ்வளவும் வந்தார்க்குத் தனித்து ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ணுவது குடிப்பழி. 'எனக்கு இங்கே கூடு பூரித்திருந்ததோ?' என்ன, 'இல்லையாகில் எங்கள் பாடு புறப்படாதே கைவல்யமோக்ஷம்போலே தனிக்கிடக்கிற கார்யமென்?' என்கிருர்களென்றுமாம். 11.

ஸ்வாபதே₃ஶ வ்யாக்₂யாநம்—பதினேராம் பாட்டு

அவ:—பதினேராம்பாட்டு. (கற்று இத்யாதி₃) இப்பாட்டில் ஈஶ்வரனே உபாயோபேயமென்று அத்₄யவஸித்திருப்பார்க்கு மிகவும் ஆத₃ரணீய விஷயமான அதி₄காரியை எழுப்புகிருர்கள்.

வ்யா:—(கற்றுக்கறவை) ஸஸந்தாநரான ஶிஷ்யர். (கணங்கள் பல) அவர்களுடைய பலவான ஸமூஹங்களை. (கறந்து) அவர்களுடைய அபி₄நிவேஶாநுகு₃ணமாக ஜ்ஞாநப்ரதா₃நம்பண்ணி.

(செற்றார் திறலழிய) செற்ருருண்டு—உபாயாந்தரபரரும், உபேயாந்தரபரரும்; அவர்களுடைய திறலுண்டு ஸ்வார்த்த₂பரதை, அழிய—நஶிக்கும்படி. (சென்றுசெருச்செய்யும்) தாங்களே விஜய யாத்ரையைப்பண்ணி அவர்களோடே வாதி₃க்கிற. (குற்றமொன்றில்லாத) பூர்வோத்தராக₄ங்களில் ஒன்றுமில்லாத. (கோவலர்தம்) "அவனே உபாயோபேயம்" என்று அத்₄யவஸித்திருக்குமவர்களுக்கு. (பொற்கொடியே) ஸ்ப்ருஹணீயமான பொற்கொடிபோன்ற திருமேனியை உடையவளே! ஜ்ஞாநவைஶத₃யத்தை உடையவளே! என்றுமாம். (புற்றரவல்குல்) கீழ், பொற்கொடியென்று—ப₄க்தியைச் சொல்லுகையாலே; அல்குலென்று—ஸ்வவிஷயத்திலே படிந்த பரப₄க்தியைச் சொல்லுகிறது. (புனமயிலே) அளகமென்று—ஸ்வாபதே₃ஶத்தில் வ்யாமோஹத்தைச் சொல்லுகையாலே, வ்யாமோஹந்தான் இதரவிஷய வைராக்₃ய பூர்வகமாய், ஸ்வவிஷய விரஹாஸஹிஷ்ணுவான ப்ரேமரூபஜ்ஞாநமாகையாலே, "புனமயிலே" என்று—பரமப₄க்தியையுடையவளே என்கிறது. (போதராய்) நீ புறப்பட்டுவரவேணும்.

'நான் புறப்பட்டு வருகைக்கு நம்முடையவர்களெல்லாரும் வந்தார்களோ?'என்ன—(சுற்றத்துத் தோழிமாரெல்லாரும் வந்து) உனக்கு ப₃ந்து₄க்களாய், ப₄க₃வத₃நந்யார்ஹ ஶேஷபூ₄தரான பா₄க₃வதரெல்லாரும் வந்து, (நின்முற்றம்புகுந்து) பரம ப்ராப்யமான உன்னுடைய திருமுற்றத்திலே புகுந்து. (முகில்வண்ணன்பேர்பாட) பரமோதா₃ரனும் ஶ்ரமஹரமான வடிவையுடையவனுமான அவனுடைய திருநாமத்தை, நீ புறப்பட்டு வருவுதி என்றுபாட.

(சிற்ருதே பேசாதே) பரக்க ஒரு வ்யாபாரத்தையும் பண்ணுதே, வார்த்தையுஞ் சொல்லாதே. (செல்வப்பெண்டாட்டி) ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களை ஒருமடை செய்து பு₄ஜிக்கையாகிற ஸம்பத்தை உடைய நிருபாதி₄கபாரதந்த்ரியமுடையவளே! (நீ) இந்த ஸம்பத்து என்றும் மாருமல் செல்லுகிற நீ. (உறங்கும்பொருள் எற்றுக்கு) உறங்குகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் ஏது? எங்களை அகற்றுகையே ப்ரயோஜநமோ? இன்னம் ஸம்ஸாரிகளைச் சேதநராக்குகையே ப்ரயோஜநமோ? சொல்லாய் என்கிருர்கள்.

இப்பாட்டில் ஜாத்யுசிதமான த₄ர்மத்தை ஸாத₄நபு₃த்₃த்₄யாவன்றிக்கே கைங்கர்யபு₃த்₃த்₄யா அநுஷ்டி₂த்தால் குற்றமில்லை என்கிறது, 'கற்றுக்கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து குற்றமொன்றில்லாத' என்கையாலே. 11.

A திருவாய் 2-3-10.

பன்னிரண்டாம் பாட்டு

கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர
நனைத்தில்லஞ் சேருக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்
பனித்தலை வீழநின் வாசற் கடைபற்றிச்
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக் கினியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்
இனித்தா னெழுந்திரா யீதென்ன பேருறக்கம்
அனைத்தில்லத் தாரு மறிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை:— இளம் கற்று எருமை — இளங் கன்றுகளையுடைய எருமைகளானவை, கனைத்து—(கறப்பாரில்லாமையாலே) கதறிக்கொண்டு, கன்றுக்கு இரங்கி—(தம்) கன்றுகளிடம் இரக்கங்கொண்டு, நினைத்து—அக்கன்றுகளை நினைத்து, முலைவழியே நின்று பால் சோர—(அந்நினைவின் முதிர்ச்சியாலே) முலைகளின் வழியாகப் பால் இடைவிடாமல் பெருக, இல்லம் நனைத்து—(அதனால்) வீடு முழுவதும் ஈரமாக்கி, சேறு ஆக்கும்—(துகைத்துச்) சேருக்கும்படியிருப்பவனாய், நல் செல்வன்—க்ருஷ்ண கைங்கர்யமாகிற மேலான செல்வத்தை உடையவனானவனுடைய, தங்காய்—தங்கையே! தலை பனி விழ—(எங்கள்) தலையிலே பனி பெய்யும்படியாக, நின் வாசல் கடை பற்றி— உன் வாசற்கடையைப் பிடித்துக்கொண்டு, தென் இலங்கை கோமானை — செல்வத்தையுடைத்தான இலங்கைக்கு அரசனான ராவணனை, சினத்தினால் செற்ற — (பிராட்டியைப் பிரித்தான்) என்னும் கோபத்தாலே கொன்றவனாய், மனத்துக்கு இனியானை—மநஸ்ஸுக்கு இனிமையைத் தருமவனான இராமபிரானை, பாடவும்—(நாங்கள்) பாடியபோதிலும், நீ வாய்திறவாய் — நீ வாய் திறந்து பேசுகிறாயல்லை; இனித்தான்—இனியாவது, எழுந்திராய்—எழுந்திருப்பாயாக; ஈது என்ன பேருறக்கம்—இது என்ன பெருந்தூக்கம்? அனைத்து இல்லத்தாரும்—(ஆய்ப்பாடியிலுள்ள) எல்லா வீட்டினராலும், அறிந்து—(உன்னுடைய பெருந்தூக்கம்) அறியப்பட்டு விட்டது.

மூவாயிரப்படி—பன்னிரண்டாம்பாட்டு

அவதாரிகை :— பன்னிரண்டாம்பாட்டு. a க்ருஷ்ணனைப் பிரியாதே இளைய பெருமாளைப்போலேயிருப்பானொருவன் தங்கையாகையாலே ஶ்லாக்யையாயிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா :— b (கனைத்து) c கறப்பாரில்லாமையாலே முலைகடுத்துக் கதறுகை. d (இளங்கற்றெருமை) e இளங்கன்றாகையாலே ஊ பாடாற்றமாட்டாமை.

பெ. அ. பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (கனைத்து இத்யாதி) a "நற்செல்வன் தங்காய்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து அவதாரிகையிடுகிறார் (க்ருஷ்ணனை இத்யாதி) b, c, s "நற்செல்வன்" என்றதைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (கறப்பார் இத்யாதி) d, e இளசான கன்றையுடைத்தான எருமையென்று ஶப்தார்த்தமும் விவக்ஷித்து, இளங்கன்றையிட்டு விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இளங்கன்று இத்யாதி) ஊ பாடாற்றமாட்டாமை — க்லேஶம் பொறுக்கமாட்டாமை. f வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறார்

சி. அ: பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (கனைத்து) d, e இளங்கற்று—இளங்கன்று.

கு. அ. பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (கனைத்திளங்கற்று இத்யாதி) b கனைத்து — கன்றின் விஷயமான ஆதரத்தாலே கூப்பிட்டு.

(கன்றுக்கு இரங்கி) தன்முலைக்கடுப்புக் கிடக்க, ''கன்று என்படுகிறதோ!'' என்று இரங்கி. f எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதவிஷயத்திலிருக்கும்படிக்கு நிதர்ஶநமிறே. g இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து — g_2 அவன் எருமைகள் கறவாவிட்டால் அவை படும் பாட்டை நாங்கள் உன்னாலே படாநின்றோமென்கை. h (நினைத்து முலை வழியே இத்யாதி) கன்றை நினைத்து i பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே முலையிலே வாய்வைத்ததாகக்கொண்டு பால்சொரியாநிற்கும். j (முலைவழியே) k கைவழி தவிர. (நின்று பால்சோர) l நினைவு மாறாமையாலே, திருமலையில் திருவருவி கள்போலே, பால் மாறாதே சொரிகை. m இவன் எருமை கறவாதொழிவானென்? என்னில் — இளையபெருமாள் க்ஷத்ரியதர்மமான அக்நிகார்யத்துக்கு உறுப்பா மன்றிறே, இவன் எருமைகள் விட்டுக் கறப்பது; n அதுவென்னென்னில்: o 1. ''ந தேவலோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வ்ருணே'' என்னுமாபோலே, க்ருஷ்ணனைப் பிரிய க்ஷமனல்லாமையாலே; p 2. ''பரித்யக்தா மயா லங்கா'' என்னும்படியாலே ப்ராப்யவிரோதிகளில் நசையற்றபடியாகவுமாம். q (நனைத்து q_2 இல்லம் சேறாக்கும்) r பாலின் மிகுதியாலே அகம்வெள்ளமிடும்; அத்தாலே துகையுண்டு சேறாகும்; இத்தால்—சேறாகையாலே புகுரவொண்கிறதில்லை யென்கை. s (நற்செல்வன்) தோற்றி t மாயும் ஸம்பத்தன்றிக்கே நிலைநின்ற ஸம்பத்து.

பெ.அ. (எம்பெருமான் இத்யாதி) g முலைகடுத்துக் கறக்கையைச்சொல்லுகைக்கு ப்ரக்ருதோப யோகமும் காட்டுகிறார் (இத்தால் இத்யாதி) g_2 (அவன்) என்றது—நற்செல்வனை. h, i நினைவை விவரியாநின்றுகொண்டு மேலுக்கு ஹேதுவானமையைக் காட்டுகிறார் (பாவநேத்யாதி) n (அதுவென்னென்னில்) என்றது — ஸ்வதர்மமான கறக்கையை விட்டு க்ருஷ்ணனைப் பின் செல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில் என்றபடி. q, r ''இல்லம் — நனைத்து — சேறாக்கும்'' என்று அந்வயித்து ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பாலின் இத்யாதி) t மாயும் — நசிக்கும், u, v கநித்ரபிடகாதரராய்க்கொண்டு எழுந்தருளுகிற இளையபெரு மாளை 3. ''லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:'' என்கையாலே கைங்கர்யமே லக்ஷ்மியென்று விவக்ஷித்து,

---

சி.அ. j, k 'முலை வழியே' என்ற ஏவகாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (கைவழிதவிர) என்றது. அதாவது—கையாலே பீச்சுகையன்றிக்கே தன் கடைவழியே வழிய என்றபடி. h (நினைத்து) என்றது—கன்று முலையிலே வாய் வைத்ததாக நினைத்து என்றபடி. l (நினைவுமாறாமையாலே) என்றதுக்கு ''கன்றினிடத்திலுண்டான'' இதி ஆதி:. m (இவன் எருமை கறவாதொழிவா னென்? என்னில்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் ஜாத்யுசிதமுமாய், ஹிதமுமாய், புருஷார்த்தமு மானத்தை அனுஷ்டியாதொழிகிறது என்? என்றபடி. o, p இதுக்குப் பரிஹாரம் (நதேவ) என்றதும், (பரித்யக்தா) என்றதும். அதாவது ஒன்றுக்கு ப்ராபகாபாஸங்களை விட்டபடி. இரண்டாம் தாத்பர்யத்துக்கு ப்ராப்யாபாஸங்களை விட்டபடி. இவ்வர்த்தத்வயத்தாலும் பலித்தது அநந்யோபாயத்வத்துக்கும் அநந்யோபேயத்வத்துக்கும் விரோதமாகையாலே தவிர்ந்தான் என்றபடி. q_2 இல்லம் — அகம்.

அதாகிறது — க்ருஷ்ணன் திருவடிகளில் நிரந்தரஸேவை. u 1. ''லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:'' என்கிறபடியே கைங்கர்ய லக்ஷ்மியிறே இவ்வாத்மாவுக்கு நிலை நின்ற ஸம்பத்து. v 1. ''லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:'' என்றது, A ''ஊரும் நாடுமுலகமுந் தன்னைப்போல்'' என்கிறபடியே — தன் வைஷ்ணவஶ்ரீயாலே ஜக₃த்துக்கடைய வைஷ்ணவத்வமுண்டாம்படியிருக்கை. w (தங்காய்) x கு₃ணஹாநிக்கு 2. ''ராவணஸ்யாநுஜோ ப்₄ராதா'' என்னுமாபோலே x_2 கு₃ணத்துக்குத் தமையனில் தன்னேற்ற முடையளென்கை.

y (பனித்தலைவீழ நின் y_2 வாசல் கடைபற்றி) z மேல் வர்ஷம் வெள்ளமிட, கீழ் பால் வெள்ளமிட, நடுவு மால் வெள்ளமிட நின்றநிலையாகையாலே, தெப்பம் பற்றுவாரைப்போலே நின்வாசற்கடையில் தண்டியத்தைப்பற்றிக் கிடக்கிற இந்த து₃ர்மஹாநி அறிகிறிலை.

இப்படிச் சொன்னவிடத்திலும் இவர்கள் படும் அலமாப்புக் காண்போமென்று பேசாதே கிடக்க; — (சினத்தினால்) a 'பெண்களைத் a_2 தீராமாற்றாக நெஞ்சாரல் பண்ணும் க்ருஷ்ணனையொழிய, பெண்பிறந்தார்க்குத் தஞ்சமான சக்ரவர்த்தித்திருமகனைச் சொல்லுவோம் இவள் எழுந்திருக்கைக்காக' என்று ராமவ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் :— (சினத்தினால்) b தண்ணீர்போலேயிருக்கிற சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கும் சினமுண்டோ? என்னில்: — c ஆஶ்ரித

பெ.அ க்ருஷ்ணஸேவை நற்செல்வமானமையை உபபாதிக்கிறார்; ''லக்ஷ்ம்யா ஸம்பந்ந:— ஸம்யக் ஸஹித:'' என்றாய், ஸம்யக்த்வத்தை உபபாதிக்கிறார் (லக்ஷ்மிஸம்பந்ந இத்யாதி₃) w,x''நற்செல்வன்'' என்றதுக்கு க்ருஷ்ணனிடத்தில் ப₄க்தியாலே கைங்கர்யம்பண்ணுமவனென்று அர்த்த₂மாகையாலே அவனுக்குத் தங்கையென்று இவளைச் சொல்லுகையாலே புருஷனிற்காட்டில் ஸ்த்ரீக்கு ப்ராவண்யம் பள்ளமடையாகையாலே அவனில் ஏற்றமுடையவளே என்று விவக்ஷித்து த்₃ருஷ்டாந்தபூர்வகம் அருளிச்செய்கிறார் (கு₃ணஹாநிக்கு இத்யாதி₃) x_2 கு₃ணத்துக்கு — ப்ராவண்யரூபகு₃ணத்துக்கு.

y, z ''தலையிலே பனி விழுகையாலே நின்வாசல் கடையைப் பற்றி'' என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் விவக்ஷித்து ''பால்சோர'' என்றதைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (மேல் இத்யாதி₃)

a 'தங்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யமான க்ருஷ்ணனைப் பாடவும்' என்னாதே, சக்ரவர்த்தித் திருமகனைச் சொல்லுவானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (பெண்களை இத்யாதி₃) a_2 (தீரா மாற்றாக) என்றது — மாற்றாலே — ப்ரதிக்ரியையாலே தீராதபடியாக என்றபடி. b 3. ''ந க்ருத்₄யத்யபி₄ஶப்தோSபி க்ரோத₄நீயாநி வர்ஜயந்'' என்னும் ப்ரமாண ப்ரஸித்₃தி₄யைப்பற்ற ஶங்காநுவாத₃ம் (தண்ணீர் இத்யாதி₃) c, d ஆஶ்ரித ஶத்ருக்களிடத்தில்

சி.அ y_2 வாசற்கடை — வாசல் தலை; வாசல்கடைபற்றி — சுவரின் மேலே நாட்டின கொம்பைப் பிடித்துக்கொண்டு என்றபடி.

A திருவாய் 6-7-2.

ஶத்ருக்கள் இவர்க்கும் ஶத்ருக்களிறே; d 1. ''ததோ ராமோ மஹாதேஜா: ராவணேந க்ருதவ்ரணம் | த்₃ருஷ்ட்வா ப்லவகஶார்த்தூ₃லம் கோபஸ்ய வஶமேயிவாந் ||'' e மஹாராஜர்க்குச் சீற்றம் f பிறந்தபோது வாலியை எய்தார்; அவரழுதபோது கூட அழுதாரிறே. f 2. ''த்₃விஷத₃ந்நம் ந போ₄க்தவ்யம்'' என்றிறே இருப்பது. g (தென்னிலங்கைக் கோமானை) h 3. ''யத்₃யத₄ர்மோ ந ப₃லவாந் ஸ்யாத₃யம் ராக்ஷஸேஶ்வர: | ஸ்யாத₃யம் ஸுரலோகஸ்ய ஸஶக்ரஸ்யாபி ரக்ஷிதா ||'' என்று திருவடி மதித்த ஐஶ்வர்யத்தையுடையவனை. i (செற்ற) j ஓரம்பாலே தலையைத் தள்ளிவிடாதே படையைக் கொன்று, தேரை அழித்து, ஆயுத₄ங்களை முறித்து, j₂ A ''தான்போலும்'' இத்யாதி₃ A கோன்போலுமென்றெழுந்து கிளர்ந்துவந்த மானத்தையழித்து நெஞ்சாரல் பண்ணிக் கொன்றபடி.

(மனத்துக்கினியானை) B ''வேம்பேயாக வளர்த்தாள்'' என்னும்படியே—பெண்களைப் k படுகுலையடிக்கும் க்ருஷ்ணனைப்போலன்றிக்கே, ஏகதா₃ரவ்ரதனுயிருக்கை; பெண்களை l ஓடியெறிந்து துடிக்க விட்டுவைத்துப் பின் இரக்கமுமின்றிக்கேயிருக்கும் க்ருஷ்ணனையொழிய 4. ''ஸஞ்ஜாதபா₃ஷ்ப: பரவீரஹந்தா'' என்று - ஶத்ருக்களுக்கும் கண்ணநீர்பாயுமவனை என்றுமாம். m (பாடவும் நீ வாய்திறவாய்) n C ''கண்ணன் நாமமே குழறிக்கொன்றீர்'' என்று நம்மை நலியும் க்ருஷ்ணனுடைய பேரைக் காற்கடைக் கொண்டு, 5. ''இத உபரி ம்ருத ஸஞ்ஜீவநம் ராமவ்ருத்தாந்தம்'' என்னும்படியே க்ருஷ்ண விரஹத்தாலே கமர் பிளந்த நெஞ்சு பதஞ்செய்யும்படியான சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப் பாடச்செய்

பெ. அ. c, d ஆஶ்ரிதஶத்ருக்களிடத்தில் இவர்க்குச் சினமுண்டென்னுமதுக்கு, திருவடியை நலிந்த ராவணனிடத்தில் கோபம்பண்ணினரென்னும் ப்ரமாணத்தைக் காட்டுகிறார் (தத இத்யாதி₃) e ஆஶ்ரிதவிரோதி₄களிடத்தில் கோபமுண்டென்னுமதுக்கு உதா₃ஹரணம் காட்டுகிறார் (மஹாராஜர் இத்யாதி₃) g, h ''தென்'' என்று—அழகாய், ஸ்ப்ருஹணீயமாகையாலே. ஐஶ்வர்யத்தைக் காட்டுகையால், அத்தை ப்ரமாணபூர்வகம் அருளிச்செய்கிறார் (யத்₃யத₄ர்ம இத்யாதி₃) i, j ''சினத்தினால்'' என்று ஸம்ப₃ந்தி₄ ஸம்ப₃ந்தி₄களளவும் கோபம் விவக்ஷிதமாகையாலே ''செற்ற'' என்றதுக்கு அத்தைப்பற்றித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஓரம்பாலே இத்யாதி₃)

k 'படுகுலையடிக்கும்' என்றதுக்கு D ''கருமலர்க்கூந்தலொருத்திதன்னைக் கடைக்கணித்து'' இத்யாதி₃ப்படியே பெண்களனைவர்க்கும் ஆசையுண்டாக்கி ஸம்ஶ்லேஷியாமல் பா₃தி₄க்கும் என்றபடி. l ஓடியெறிகை—காட்டுவழியே வேடர் மரத்தைத் தள்ளுகையாதல், பாதிமரத்தை அர்த்த₄ஜீவனாக்கி விடுகையாதல். இத்தால்—க்ருஷ்ணன் தங்களை வஶீகரித்து ஸம்ஶ்லேஷியாமல் துடிக்கவிடுவனென்று கருத்து. m, n ''பாடவும்'' என்ற சகாரம்—ப்ராத₄ந்யத்திலேயாய் அந்த ப்ராத₄ந்யத்தை வ்யாவ்ருத்திபூர்வகம் அருளிச்செய்கிறார்

சி. அ. c, d, e, f 'ஆஶ்ரிதஶத்ருக்களைத் தனக்கு ஶத்ருக்களாக நினைத்திருக்குமோ?' என்ன உதா₃ஹரணத்ரயம் அருளிச்செய்கிறார் (ததோ ராமோ மஹாதேஜா இத்யாதி₃) g, h ''தென்'' என்றதுக்குப் பொருள் (யத்₃யத₄ர்மோ ந ப₃லவாந் இத்யாதி₃) j₂ (தான்

A. பெரிய-திரு 4-4-6 B நாச்-திரு 13-7 C திருவாய் 9-5-8 D பெரு-திரு 6-3.

தேயும். (நீ வாய்திறவாய்) o நீ வாய்திறக்கிறிலே; p ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட வேண்டாவோ ?

(இனித்தானெழுந்திராய்) எங்களாற்றாமை அறிவித்த பின்பும் உறங்கக்கட வையோ? எழுந்திராய். q (ஈதென்ன பேருறக்கம்) r 1. ''பு4கு3வதஸ் த்வராயை நம:'' என்றுகொண்டு பிறர் ஆர்த்திக்கு த்வரித்து உணருமவனோடே பழகிவைத்து இங்ஙனே உறங்குவதே! என்கிறார்கள். s ஆபந்நர்க்காக உணருமவன்படியுமன்றிக்கே, காலம் உணர்த்த உணரும் ஸம்ஸாரிகள் படியுமன்றிக்கேயிருப்பதே உன்னுறக்கம்!

t (அனைத்தில்லத்தாரும் அறிந்து) u பெண்களெல்லாரும் வந்து உன் வாச லிலே அழைக்கிறமை ஊராக அறியவேணுமென்றிருந்தாயாகில், எல்லாரு மறிந்தது, இனி எழுந்திராய்; v 'ப4க3வத்3விஷயம் ரஹஸ்யமாக அநுப4விக்கு மித்தனை; புறம்பு இதுக்கு ஆளுண்டோ?' என்று கிடக்கிறாயாகில், அது எங்கும் ப்ரஸித்3த4மாய்த்தென்றுமாம். w எம்பெருமானார் திருவவதரித்தாற்போலே காணும் w2 இப்பெண்பிள்ளையும். 12.

பெ.அ. (கண்ணன் இத்யாதி3) m, o ''திறவாய்'' என்றது — திறக்கவேணுமென்று அர்த்த2 மாகில் ''பாடவும்'' என்றது அந்வயியாமையாலே, வ்யதிரேகமுக2மாக ஶப்3த3ார்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (நீ வாய்இத்யாதி3) p 'நீங்கள் பாட, நான் அநுப4வித்துக் கொண்டிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க, வாய் திறக்கவேண்டுவானென்?' என்று அவளுக்குக் கருத்தாக அருளிச் செய்கிறார் (ப்ரீதிக்கு இத்யாதி3)

q, r, s ''ஈது'' என்றதாலும், ''பேருறக்கம்'' என்றதாலும் தோன்றுகிற உபாலம்ப4 த்3வயத்தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் (ப4க3வத இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே)

t, u ''அறிந்து'' என்றது — கடைக்குறைத்தலாயிருந்ததென்று ஶப்3த3ார்த்த2ம் திரு வுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பெண்கள் இத்யாதி3) v ''பெண்கள் அழைக்கிறமையை அறிந்து'' என்று அத்4யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றிக் கீழ் ஒருதாத்பர்யம் அருளிச்செய்து, ''ரஹஸ்யத்தையறிந்து'' என்று அத்4யாஹரித்துத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப4க3வத்3விஷயம் இத்யாதி3) w2 'இப்பெண்பிள்ளை' என்றது — எழுப்பு கிற பெண்பிள்ளையென்றாய், ஆண்டாளென்றபடி. இவள் வாசலிலேயிருந்து அவள் ரஹஸ்யமாக அநுப4விக்க, அத்தை வெளியிட்டாளென்று கருத்து. 12.

சி.அ. போலும் என்று இத்யாதி3) ராவணன் வார்த்தை. q, r, s ''ஈதென்ன பேருறக்கம்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ப4க3வத இத்யாதி3) w எங்கும் ப்ரஸித்3த4மானபடியை த்3ருஷ்டாந்த முகே2ந வ்யாக்2யாதா அருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானார் அவதரித்தாற்போலே) என்று.

இப்பாட்டுக்கு ஸ்வாபதே3ஶம் :— ப4க3வத்3 விஶ்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி அவகா3ஹித்தவர்கள் தங்களுக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உத்3தே3ஶ்யராமளவன்றிக்கே தத் ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4களும் உத்3தே3ஶ்யரென்றிருக்கை ஸ்வரூபம் என்றது. 12.

ஞா. அ. w எங்கும் ப்ரஸித்3த4மானபடியை த்3ருஷ்டாந்தமுகே2ந வ்யாக்2யாதா அருளிச் செய்கிறார் (எம்பெருமானார் அவதரித்தாற்போலே இத்யாதி3) இது வ்யாக்2யாதா வாக்யமாகவுமாம்; புறத்தில் பெண்களுடைய வார்த்தையாகவுமாம். w2 அன்றிக்கே 'பெண் பிள்ளை' என்றது — பெண்பிள்ளைகள் என்று ப3ஹுவசனமாக்கி, புறத்தியிற் பெண்களைச் சொல்லுகிறது என்னவுமாம். இப்படி ஸந்தே3ஹமாக அருளிச்செய்வர். 12.

ஆறுயிரப்படி — பன்னிரண்டாம்பாட்டு

அவ:— பன்னிரண்டாம்பாட்டு. பெருமாளைப் பின்தொடர்ந்து நோக்கிக் கொண்டு திரியும் இளையபெருமாளைப்போலே, க்ருஷ்ணனையல்லதறியாதே பின் தொடர்ந்து க்ருஷ்ணவிஷயத்திலே போரப் பரிவனாயிருப்பானொருவனுடைய தங்கை யாகையாலே ஶ்லாக்₄யையாயிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். ஸ்வத₄ர்மத்தை அநுஷ்டி₂ப்பவர்களுடைய பெண்பிள்ளையை எழுப்பிற்று-கீழ்; இதில், ஸ்வத₄ர்மத் தைக் காற்கடைக்கொண்டவனுடைய தங்கையை எழுப்புகிறது. அவர்களுடைய அநுஷ்ட₂ாநமும் இவனுடைய அநநுஷ்ட₂ாநமும் உபாயமன்று; யாதொன்று உபே யத்தைத் தரவற்று, அதிறே உபாயம். விடச்சொன்னவையும் பற்றச் சொன்னவை யும் அன்றிறே உபாயம்; விடுவித்துப் பற்றுவித்தவனிறே உபாயம்.

வ்யா:— (கனைத்து) உத₃ாரர் கொடுக்கப்பெறுவிட்டால் படுமாபோலே, ஆஶ்ரிதர்கார்யம் செய்யப்பெறுவிட்டால் 1. ''ருணம் ப்ரவ்ருத்₃த₄மிவ'' என்னுமாபோலே ஈஶ்வரன், ப்ராப்த காலத்தில் கறப்பாரில்லாமையாலே முலை கடுத்து, 'இவ்வாசலிலே கன்றுகாலியாய், நாம்பட்டதோ!' என்று குமுறி. ''கறக்க வேண்டும் போதிலே, இவற்றைக்கறவாதே காற்கடைக்கொள்ளுவானென்?'' என்னில்; இளையபெருமாளுக்கு அக்₃நிகார்யத்தில் அந்வயமுண்டாமன்று இவ னுக்கு இவற்றினுடைய ரக்ஷணத்தில் அந்வயமுள்ளது. இளையபெருமாளுக்குப் பெருமாளைப் பிரியமாட்டாமையாலே; இவன் க்ருஷ்ணனைப் பிரிய மாட்டாமையாலே. இப்படி ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் ப்ரேமத்தாலே பிரிய அவஸரமில்லாமையாலே ஸ்வ த₄ர்மத்தை அநுஷ்டி₂யாதொழிகை-விடுகையாவது; அல்லது, ஆலஸ்யத்தாலே விடுமது-விடுகையன்று; A ''தொழிலெனக்குத் தொல்லைமால் தன்னாமமேத்தப்பொழு தெனக்கு மற்றதுவேபோதும்'' என்னும்படியே. (இளங்கற்றெருமை) இளங்கன்றான எருமையென்னுதல்; இளங்கன்றையுடைய எருமையென்னுதல். இரண்டாலும் பாடாற்றமாட்டாமை சொன்னபடி. B ''கறவாமடநாகு தன் கன்றுள்ளினாற்போல்', என்னக்கடவதிறே. (கன்றுக்கிரங்கி) தன் முலைக்கடுப்புக்கிடக்க ''கன்று என்படு கிறதோ!'' என்றிரங்கி. எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் C ''ஏழை ஏதலன் கீழ் மகனென்னாதிரங்கி'' என்று படும் பாட்டுக்கு நித₃ர்ஶநமாயிருக்கிறது. அவன் எருமைகள் கறவாவிட்டால் அவை படும்பாட்டை, நாங்கள் உன்வாசலிலே வந்து நின்று புகுரப்பெறாமையாலே படாநின்றோம். (நினைத்து) 2. ''மநஸாசிந்தயத்₃த₄ரிம்'' என்று நினைத்த அநந்தரம், 3. ''த்வராயை நம;'' என்னும்படி திருவுள்ளம் அங்கே ப்ரவணமானாற்போலே. (நினைத்து முலைவழியே) கன்றை அகலக் கட்டி வைப்பார்கள்; அத்தை நினைத்து, ப₄ாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே கன்று முலையிலே வாய் வைத்ததாகக்கொண்டு, கைவழியுமன்றிக்கே கன்றின் வாய்வழியுமன்றிக்கேயிருக்க, முலைவழியே பால் சொரியாநிற்கும். (நின்று பால்சோர) மேக₄ங்களுக்குக் கடலிலே புக்கு முகந்துகொடு வந்து வர்ஷிக்கவேணும், அவ்வருத்தமிவற்றுக்கில்லை;

A நான் திருவ 85 B பெரிய திரு 7-1-1 C பெரியதிரு 5-8-1.

நினைவு ஊற்றுகச் சுரக்கிற பாலாகையாலே, நினைவு மாறுமையாலே, திருமலையில் திருவருவிகள் போலே பால் மாறுதே செல்லும். (பால்சோர) ப₄க₃வத்₃விஷயம் கேளாதேயிருக்க, தன் செல்லாமையாலே சொல்லுவாரைப் போலே; அர்ஜுநன் கேளாதேயிருக்க, 1. ''பூ₄ய ஏவ மஹாபா₃ஹோ ஶ்ருணு மே பரமம் வச:'' என்றவன் தன்னைப்போலே. (நனைத்து இல்லம் சேறுக்கும்) பால்வெள்ளமிடுகையாலும், எருமை கள் துகைக்கையாலும் சேறய்க்கிடக்கும். (இல்லம் சேறுக்கும்) எத்தனையேனும் ஏறிப்பாயாத மேடும் பால்வெள்ளத்தாலே சேறனபடி. கடலை அகழ் செய்துகொண்டு கிடந்தால், ஓடமேறிப்புகுதல், சேற்றுக்கு அளற்றுப்பொடியிட்டுப் புகுதல் செய்ய வேண்டும்படியிருக்கை. (நற்செல்வன்) கர்மத்தாலேயாதல், தே₃வதாந்தரபூ₄ஜநத் தாலேயாதல் வரும் ஐஶ்வர்யம் அந்தவத்தாயிருக்கும்; பெருமாளைப் பிரியாத இளையபெருமாளுடைய ஐஶ்வர்யம்போலே, க்ருஷ்ணனைப் பிரிய க்ஷமனன்றிக்கே அவனை நோக்குகிற ஐஶ்வர்யமிறே; நிரந்தரஸேவைபோலே நிலைநின்ற ஐஶ்வர்யம். 2. ''லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:''; கைங்கர்ய ஸம்பத்திறே இவ்வாத்மாவுக்கு நிலை நின்ற ஸம்பத்து. 3. ''ந தே₃வலோகாக்ரமணம்'' என்னும்படியே ப்ராப்யவிரோதி₄ களில் நசையற்றபடியாலே, தோற்றி மாயும் ஸம்பத்தன்றியிலேயிருக்கை. 2. ''லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:'' A ''ஊரும் நாடுமுலகமுந் தன்னைப்போல்'' என்று ஆழ்வாருடைய கைங்கர்யஸ்ரீ விஶேஷஜ்ஞரோடு அவிஶேஷஜ்ஞரோடு வாசியற ஏறிப்பாய்ந்தாற்போலே, இவனுடைய கைங்கர்யஸ்ரீயும் நாட்டுக்கெல்லாம் குறையற்றிருக்கை. (தங்காய்) உங்களுக்கு ரக்ஷ்யவர்க்க₃த்தை நோக்காமை ஜந்மஸித்₃த₄மிறே. (நற்செல்வன் தங்காய்) 4. ''ராவணஸ்யாநுஜோ ப்₄ராதா'' என்று - தமையனுடைய தண்மை சொல்லவேண்டாத ஏற்றமுண்டிறே உனக்கு. ஸ்ரீவிபீ₄ஷணாழ்வானிலும் அவன் மகளான த்ரிஜடை பிராட்டிக்கு அடிமை செய்தாற்போலே, க்ருஷ்ணனை நோக்கின தமையனிற் காட்டிலும் எங்களை நோக்கவேண்டாவோ? க்ருஷ்ணன் ரக்ஷ்யமான போதே நாங்களும் அந்தர்ப்பூ₄தைகளன்றே.

(பனித்தலைவீழ) ஆழிமழைக்கண்ணனிலே வர்ஷிக்க நியமிக்கையாலே, மேல் வர்ஷமாக, கீழ் பால் வெள்ளமிட நின்று அலைகையாலே, தெப்பம்பற்றுவாரைப் போலே தண்டியத்தைப் பற்றிக்கொண்டு நின்றோம். ப்ராப்ய பூ₄மியில் ஐஶ்வர்யம் இங்கே கைபுகுரச்செய்தே அவ்வருகே போகத் தேடுகிறது எங்களுடைய அபி₄நிவே ஶாதிஶயமிறே. ஈஶ்வரன் அபி₄நிவேஶமறிந்து B ''விள்கை விள்ளாமை விரும்பி உள் கலந்தார்க்குத்'' தன்னைக் கொடுக்குமாபோலே, இவர்களபி₄நிவேஶம் அறியு மளவும் பேசாதே கிடக்க, அவள் நினைவறியாதே தங்கள் செல்லாமையாலே சொல்லுகிறார்கள். (சினத்தினால்) 'பெண்களுக்காகில் சேர்க்கைப்பல்லிபோலே க்ருஷ்ண வ்ருத்தாந்தஞ் சொல்லுகை பணியிறே; 5. ''அத₂வா கிம் தத₃ாலாபை:'' என்று- பெண்களைத் திராமாற்றமாக நெஞ்சாரல்படும்படி பண்ணுமத்தை நினைத்துக்கிடக் கிறாள்; C ''உண்ணுதுறங்காது'' 6. ''அநித்₃ராஸ் ஸததம் ராம:'' என்று-பெண்

A திருவாய் 6-7-2 B திருவாய் 1-6-5 C நாச்திரு 11-7.

களைப் பிரிந்தால் ஊனுமுறக்கமுமின்றிக்கே, பெண்பிறந்தார்க்குத் தஞ்சமான சக்ரவர்த்தித் திருமகனைச் சொல்லுவோம் இவளெழுந்திருக்கைக்காக' என்று ராமவ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

விரோதி₄களைப்போக்கி நமக்கு உபகரித்தானுயிருக்கும் க்ருஷ்ணனைப்போலன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதவிரோதி₄களைப் போக்குமது தன் சினம் தீர்ந்தானாக நினைத்திருக்கை. 'தண்ணீர்போலேயிருக்கிற சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கும் சினமுண்டோ' என்னில்; தன் திருமேனியிலே அம்புபட்டபோது ஆறியிருந்தான்; திருவடிமேலே அம்புபட்ட போது சீறினானிறே. 1. [ததோராமோ மஹாதேஜா:] — திருவடிமேலே அம்புபட்டவநந்தரம், நீரிலே நெருப்பு எழுந்தாற்போலே, பெருமாள் அநபி₄பவநீயரானார். 1. [ராவணேந க்ருதவ்ரணம் த்₃ருஷ்ட்வா] — தான்பருவம் நிரம்பாத காலத்திலே பண்ணிக்கொண்டதன்றிக்கே தரமல்லாத ராவணனாலே நோவுபடக் கண்டவாறே. 1. [ப்லவகஶார்த்தூ₃லம்] திருவடி, தன்மேலே அம்பு படப்பட, வர்ஷங்காணப் பணைக்கும் பதா₃ர்த்த₂ங்கள்போலே, மேனாணித்துக் கொடுத்தான். 1. [கோபஸ்ய வஶமேயிவாந்] திருவடி தரமல்லாத ராவணன்கையிலே புண்பட்டவாறே 2. ''க்ரோத₄மாஹாரயத்'' என்றிருக்கக்கடவ தாமும் கோபம் இட்ட வழக்கானார். ஆஶ்ரிதகார்யமென்றும் தங்கார்யமென்றும் இரண்டன்று. மஹாராஜர் சீற்றம் பிறந்து ''வாலியைக் கொல்லவேணும்'' என்றபோது எய்தார். அவருக்கு ஸௌப்₄ராத்ரம் பின்னாட்டிக் கண்ணநீர் பாய்ந்தவாறே தாமுங்கூட அழுதார், (தென்னிலங்கை) பையல் செய்த அநீதியை நினைத்து ''பறைச்சேரி, பறைச்சேரி'' என்பாரைப்போலே அத்தி₃க்கும் அஸஹ்யமானபடி. (தென்னிலங்கைக் கோமானை) 3. ''யத்₃யத₄ர்மோ ந ப₃லவாந்'' என்றும், 4. ''அஹோ வீர்யம்'' என்றும் திருவடி மதித்த ஐஶ்வர்யமிறே. ஓரம்பாலே தலையைத் தள்ளிவிடாதே, படையைக்கொன்று, புத்ரபௌத்ராதி₃களைத் தலைசாய்த்து, ஆயுத₄ங்களை முறித்து A ''அரக்கர்தங்கள் கோன்போலும்'' என்கிற அபி₄மாநத்தையழித்து, பட்ட எளிவரவெல்லாம் அறிவிப்பாரில்லாதபடி தரம் கெடுத்து, நெஞ்சாரல் படுத்திக் கொன்றபடி. 5. ''யோ வஜ்ரபாதாஶநிஸந்நிபாதாந்ந சுக்ஷுபே₄ நாபி சசால ராஜா| ஸ ராமபா₃ணாபி₄ஹதோ ப்₄ருஶார்த்தஶ்சசால சாபஞ்ச முமோச வீர:||'' 6.''மாதங்க₃ இவ ஸிம்ஹேந க₃ருடே₃நேவ பந்நக₃:| அபி₄பூ₄தோப₄வத்₃ராஜா ராக₄வேண மஹாத்மநா'' 7. ''க₃ச்ச₂ாநுஜாநாமி ரணார்த்தி₃தஸ்த்வம் ப்ரவிஶ்ய ராத்ரிஞ்சரராஜ லங்காம்'' ஆஶ்வாஸ்ய நிர்யாஹி ரதீ₂ ஸத₄ந்வீ தத₃ா ப₃லம் த்₃ரக்ஷ்யஸி மே ரத₂ஸ்த₂;||'' (மனத்துக்கினியானை) அர்த்தி₂கள் ஒருத்தன் பக்கல் பெறுவிட்டால் ''சொல்லாய் சீமானே'' என்னுமாபோலே, பெண்களை ஒடியெறிந்து துடிக்க விட்டுவைத்து, பின் இரக்கமன்றிக்கே துடிப்புக்கண்டு, இத்தனை கண்ணநீரும் விழவிடாதே படுகுலையடிக்கும் தீம்பனான க்ருஷ்ணனைப்போலன்றிக்கே 8. 'ரிபூணமபிவத்ஸல'னாய் ஶத்ருக்களுக்குங்கூடக் கண்ணநீரை விழவிடுமவனையன்றோ பாடுகிறது. B ''கண்ணன் நாமமே குழறிக்

A பெரியதிரு 4-4-6 B திருவாய் 9-5-8.

கொன்றீர்'' என்று-நம்மை நலியும் க்ருஷ்ணனுடைய பேரைக் காற்கடைக்கொண்டு, 1. ''இத உபரி ம்ருதஸஞ்ஜீவநம் ராமவ்ருத்தாந்தம்'' என்னும்படியே க்ருஷ்ணவிர ஹத்தாலே கமர்பிளந்த நெஞ்சு பத₃ஞ்செய்யும்படிக்காக, சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப் பாடச் செய்தேயும்; போன உயிர் மீளும்படியானவனைப் பாட, வாய் திறக்கின்றிலை. A ''வேம்பேயாக வளர்த்தாள்'' என்று - பெற்ற தாயையும் குற்றஞ் சொல்லும்படி யிறே இவன்படி. 2. ''கௌஸல்யா லோகப₄ர்த்தாரம்'' என்று - பெற்றவளையும் கொண்டாடும்படியிறே அவன்படி. (பாடவும் நீ வாய் திறவாய்) பிறர் அநர்த்த₂த்துக் காக நீ விஶேஷஜ்ஞையாவதே! எங்களுக்காகவன்றிக்கே உன் ஹர்ஷத்துக்குப் போக்கு விடவேண்டாவோ?

(இனித்தானெழுந்திராய்) எங்கள் ஆர்த்திக்கு உணராவிட்டால் உன்பேற்றுக்கு உணரவேண்டாவோ? எங்களாற்றாமையை அறிந்தபின்பும் எழுந்திராதொழிவதே! (ஈதென்ன பேருறக்கம்) வைதி₃கமுமன்றிக்கே லௌகிகமுமன்றிக்கேயிருப்பதொரு உறக்கமுண்டாவதே! பரார்த்த₂மாக B உலகெல்லாம் நன்கொடுங்க உறங்கும் ஈஶ்வரனுறக்கமுமன்றிக்கே, தாபார்த்தராய், தமோகு₃ணாபி₄பூ₄தராய், க்லேஶம்போக வுறங்கும் ஸம்ஸாரிகள்படியுமன்றிக்கே இரண்டிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய் இதொரு பத்தொன்பதாம் ப₄ாஷையாயிருந்ததி! பிறர் ஆர்த்திக்கு த்வரித்து உணருமவனோடே பழகிவைத்தும் இங்ஙனே உறங்குவதே! (அனைத்தில்லத்தாரும்) பரஸம்ருத்₃தி₄ யேகப்ரயோஜனையாகையாலே, 'ப₃ாலைகளாயிருப்பாரும் உணர்ந்து வரவேணும்' என்றி ருக்கிறாயாகில், அதெல்லாஞ்செய்தற்றது: நாங்கள் உன்வாசலிலே வந்தெழுப்பவும் நீ சிறிதுபோது உணராதொழியவும், இத்தால் வந்த மதிப்பு எல்லாருமறியவேணு மென்றிருந்தாயாகில் அதெல்லாருமறிந்தது. (இனித்தானெழுந்திராய்) ''ப₄க₃வத்₃ விஷயம் ரஹஸ்யமாக அநுப₄விக்குமித்தனை; புறம்பு இதுக்காளுண்டோ?'' என்று கிடக்கிறாயாகில் பெண்களையும் க்ருஷ்ணனையும் சேரவொட்டாத ஊரடைய ப்ரஸித்₃த₄ மாய்த்து என்றுமாம். எம்பெருமானர் அவதரித்தாற்போலேகாணும் இப்பெண்பிள்ளையும்.

12.

ஈராயிரப்படி — பன்னிரண்டாம் பாட்டு

அவ:— பன்னிரண்டாம் பாட்டு — க்ருஷ்ணன் வளர வளரத் தீம்பிலே கைபுக்கவாறே இவனைக் காக்கைக்கு இவனைப் பிரியாதே போருகிறானொருத்தன் தங்கையை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா:— (கனைத்து) கறப்பாரில்லாமையாலே ''இவ்வகத்துக்குக் கன்று காலியாய் நாம் பட்டதோ!'' என்று கூப்பிடாநிற்கும். (இளங்கற்றெருமை) இளங் கன்று பாடாற்றமாட்டாமை. (கன்றுக்கிரங்கி) எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தி லிருக்குமாபோலே, அவன் எருமை கறவாவிட்டால் அவைபடும் பாடு நாங்கள் உன்னாலே படாநின்றோம். (நினைத்து) கன்றை நினைத்து ப₄ாவனாப்ரகர்ஷத் தாலே முலையிலே வாய்வைத்ததென்று பால் சொரியாநிற்கும். (முலைவழியே)

A நாச்-திரு 13-7. B திருவாய் 4-8-9

கைவழியே தவிர. (நின்று பால்சோர) கேட்பாரன்றியேயிருக்க ஆற்றாமையாலே பகவத் குணங்களைச் சொல்லுவாரைப் போலே. மேகத்துக்குக் கடலிலே முகந்துகொண்டு வரவேணும். இவற்றுக்கு வேண்டா. (நனைத்தில்லம் சேருக்கும்) பாலின் மிகுதியாலே அகம் வெள்ளமிடும்; அவற்றின் காலிலே துகையுண்டு சேரும். சேருய்ப் புகுரவொண்கிறதில்லை. (நற்செல்வன்) 1. லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:'' — தோற்றி மறையும் செல்வமன்று. A "ஊரும் நாடும் உலகமும் தன்னைப்போல்'' B "வாழ்வர் வாழ்வெய்தி ஞாலம் புகழவே'' என்கிறபடியே இவனுடைய வைஷ்ணவஸ்ரீ இருந்தபடி. 2. "ஸௌமித்ரே புங்க்ஷ்வ போகாம் ஸ்த்வம்''. (தங்காய்) குணஹானிக்கு ராவணனைப்போலே. 3. "ராவணஸ்யாநுஜோ ப்ராதா'' என்னும்படி இக்குணத்திலே தஸ்யாநுஜனைப்போலே; 4. "அந்தரிக்ஷகத: ஸ்ரீமா''னுடைய மகளான அனலையைப் போலே. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்குமில்லாத பிராட்டிக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணவுண்டிறே அனலைக்கு. (வீழ) மேல் பனிவெள்ள மிட, கீழ் பால் வெள்ளமிட, நடு மால் வெள்ளமிட நின்றலைந்து. (வாசல்கடை பற்றி) தண்டியத்தைப்பற்றி நாலாநின்றோம். இத்தர்மஹாநியை அறிகிறிலை. 'இவர்கள் படுமலமாப்புக் காண்போம்' என்று பேசாதே கிடக்க—(தென்னிலங்கை) 'பறைச்சேரி' என்பாரைப் போலே பெருமாளோடே கூடியிருக்கிற பிராட்டியைப் பிரித்த படுகுலைக்காரனிருக்கிறவிடமிறே. (கோமானை) 5. "யத்யதர்மோ ந பலவாந்'' என்று திருவடி மதித்த ஐஸ்வர்யம். (செற்ற) ஓரம்பாலே தலையைத் தள்ளி விடாதே தேரைத்தள்ளி வில்லைமுறித்து படையைக்கொன்று ஆயுதங்களை முறித்து C "தான் போலுமென்றெழுந்தான்'' இத்யாதிப்படியே பின்னைத் தலையை அறுத்துவிட்டபடி.

(மனத்துக்கினியானை) வேண்டிற்றுப் பெறுவிட்டால் "சொல்லாய் சீமானே'' என்னுமாபோலே. (பாடவும் நீ வாய்திறவாய்) ராமவ்ருத்தாந்தம் கேட்டது உறங் குகைக்குறுப்பாயிற்றோ? (வாய்திறவாய்) ப்ரீதிக்குப் போக்குவிடவேண்டாவோ? தாங்கள் ஒருதலைப்பற்ற வேண்டியிருக்கிறார்கள்.

(இனித்தான்) எங்களுக்காக உணராவிட்டால் உனக்காக உணரவு மாகாதோ? சூர்ப்பணகி உள்ளிட்டார்க்குள்ள இரக்கமும் உன்பக்கல் கண்டி லோமே. (ஈதென்ன பேருறக்கம்) எம்பெருமான் பரார்த்தமாக உணரும். ஸம் ஸாரிகள் ஸ்வார்த்தமாக உணருவர்கள். இது ஒருபடியுமன்று. ஆர்த்தி கேட்டு உணராதொழிவதே! "பையத்துயின்ற பரமன்'' (2) 6. "பகவதஸ்த்வ ராயை நம:'' என்னும்படி ஆர்த்தி கேட்டால் அப்படி படுமவனோடே வர்த்தித்து இங்ஙனே கிடப்பதே!

(அனைத்தில்லத்தாருமறிந்து) உன் வாசலிலே வந்தெழுப்ப நீ எழுந் திராதது எல்லாரும் அறியும்படியாய்த்து. இனி உணராய். ஊராரறியாதபடி பகவத்விஷயத்தை அனுபவிக்க வேணுமென்றிராதேகொள். 12.

A திருவாய் 6-7-2, B திருவாய் 3-3-11 C பெரியதிரு 4-4-6.

நாலாயிரப்படி — பன்னிரண்டாம்பாட்டு

அவ :— பன்னிரண்டாம்பாட்டு. க்ருஷ்ணன் வளரவளரத் தீம்பிலே கைவளரப் புக்கவாறே ஸ்ரீ நந்த₃கோ₃பர் வ்ருத்₃த₄ராகையாலும், நம்பிமூத்தபிரான் விலக்கமாட்டாதே அவன் வழியே போகையாலும், இவனைக் காக்க இளையபெருமாளைப்போலே அவனைப்பிரியாதே போகிறான் ஒருத்தன் தங்கையை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா :— (கனைத்து) இளையபெருமாள் அக்₃நிகார்யத்துக்கு உறுப்பாமன்றிறே இவன் எருமைகளை விட்டுக் கறப்பது. தவிர்ந்தவனோடு செய்கிறவனோடு வாசியில்லை; இரண்டும் உபாயமன்று. யாதொன்று பேற்றை ஸாதி₄த்துத்தருவது, அதுவே உபாயம். அபி₄சாரத்தைப்பற்ற காம்யகர்மம் புண்யம்; ஜ்யோதிஷ்டோமாதி₃க்கு ப₄க்தி தன்னேற்றம். 'எல்லாத்தையும் விட்டு என்னைப்பற்று' என்றவனடைய த்யாஜ்யமாம். ஜீயர் பிள்ளை திருநறையூரரையர்க்கு அருளிச்செய்த வார்த்தை:— 'விடுகையும் உபாயமல்ல; பற்றுகையும் உபாயமல்ல; விடுவித்துப் பற்றுவிக்குமவனே உபாயம்' என்று. 1. "ந தே₃வலோகாக்ரமணம்" 2. "பரித்யக்தா" இத்யாதி₃யிற்படியே ப்ராப்யவிரோதி₄களில் நசையற்றபடியாகவுமாம். (கனைத்து) கறப்பாரில்லாமையாலே 'இவ்வகத்து நாம் கன்றுகாலியாய்ப்பட்டதோ!' என்று கூப்பிடாநிற்கும். (இளங்கற்றெருமை) இளங்கன்றாகையால் பாடு ஆற்றமாட்டாமை. (கன்றுக்கிரங்கி) எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் இருக்குமாபோலேகாணும்; அவன் எருமை கறவாவிட்டால் அவை படும் பாட்டை நாங்கள் உன்னாலே படாநின்றோம்.

(நினைத்து) கன்றை நினைத்து ப₄ாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே முலையிலே வாய் வைத்ததாய்க் கொண்டு பால் சொரியாநிற்கும். நினைவு மாறிலிறே பால் மாறுவது. (முலைவழியே) கன்றின் வாய் வழியாதல், கறக்கிறார் கைவழியாதலன்றிக்கே முலை வழியே. (நின்று பால் சோர) கேட்பாரின்றிக்கே, விமலாலே ப₄க₃வத்₃ கு₃ணங்களைச் சொல்லுவாரைப் போலே. மேக₄த்துக்குக் கடலிலே முகந்து கொண்டு வரவேணும். இவற்றுக்கு அதுவேண்டா. (நனைத்தில்லம் சேறாக்கும்) 'பாலின் மிகுதியாலே அகமெல்லாம் வெள்ளமிடும்; அவற்றின் காலாலே பின்னைத் துகையுண்டு சேறும். சேறால் புகுரவொண்கிறதில்லை' என்ன, 'அளற்றுப் பொடியிட்டுப் புகுருங்கோள்; அவ்வளவின்றிக்கே மேலே மேலே வெள்ளமிட்டதாகில் ஓடமேறிப்புகுருங்கோள்'.

(நற்செல்வன்) 3. "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" — தோற்றி மறையும் நற்செல்வமல்ல; நிலைநின்ற ஸம்பத்து. 3. [ஸம்பந்ந:] A "ஊரும் நாடுமுலகமும் தன்னைப்போல்" B "வாழ்வர் வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழ" என்னும்படியே அவனுடைய வைஷ்ணவஸ்ரீயாலே ஜக₃த்துக்களடைய வைஷ்ணவத்வமுண்டாம்படியிருக்கை. 4. "ஸௌமித்ரே பு₄ங்க்ஷ்வ போ₄கா₃ம்ஸ்த்வம்" 5. "யத்₃விநா ப₄ரதம் த்வாம் ச ஶத்ருக்₄நம் சாபி மாநத₃". (தங்காய்) கு₃ணஹாநிக்கு 6. "ராவணஸ்யாநுஜோ ப்₄ராதா" என்னுமாபோலே, கு₃ணத்துக்கு அவனில் இவளுக்குத் தன்னேற்றமும் அத்தனைபோரும். 7. "அந்தரிக்ஷக₃த: ஸ்ரீமாந்" என்ற ஸ்ரீவிபீ₄ஷணாழ்வானுக்கு மகளான த்ரிஜடை போலே. ஸ்ரீவிபீ₄ஷணாழ்வானைப் போலன்றியே இவள் பிராட்டிக்கு

A திருவாய் 6-7-2 B திருவாய் 3-3-11.

அடிமைசெய்யப் பெற்ருளிறே. அப்படியே இங்கு தமையன் க்ருஷ்ணனுக்குத் துணையாய்த் திரிய, இவள் நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு அடிமை செய்யப் பிறந்தவள். (பனித்தலை விழ) மேல் பனி வெள்ளமிட, கீழ் பால் வெள்ளமிட, நடுவே மால் வெள்ளமிட நின்றமை இது. (வாசல் கடை பற்றி) 'மேலைப்படியையும் தண்டியத்தையும் பற்றி நாலாநின்ருேம். இத்தூர்மஹாநியை அறிகின்றிலை' என்கிருர்கள். 'இவர்கள் படும் அலமாப்புக் காண்போம்' என்று பேசாதே கிடக்க, தீராமாற்றமாக நெஞ்சாரல் பண்ணி முகம் காட்டாத க்ருஷ்ணனென்ருல், பெண்கள் சிவட்கென்று 'இதொரு பித்து' என்பர்களென்று பார்த்து, 'க்ருஷ்ணனுல் பட்ட நெஞ்சாரலடையத் தீர்ந்து நெஞ்சுகள் குளிரும்படி, பெண் பிறந்தார்க்குத் தஞ்சமான சக்ரவர்த்தித் திருமகனைச் சொல்லுவோம், இவளெழுந்திருக்க' என்கிருர்கள் :—

(சினத்தினுல்) ஆஶ்ரிதர் கார்யம் செய்யாதானுயிரான் க்ருஷ்ணனைப் போலே. இவன் தன் கார்யந்தானுயிருக்கும். A "தான் தன சீற்றத்தினை முடிக்கும்". **1.** "த்₃விஷத₃ந்நம் ந போ₄க்தவ்யம்" — ஆஶ்ரிதருடைய ஶத்ருக்களே தனக்கு ஶத்ருக்கள். பு₄க்₃வத₃பசாரம் பா₄க₃வதாபசாரம் என்று இரண்டில்லை போலே இருந்தது. **2.** "மம மத்₃ப₄க்தப₄க்தேஷு ப்ரீதிரப்₄யதி₄கா ந்ருப" என்று, 'ஆஶ்ரிதர்க்கு நல்லவர்கள் தனக்கு நல்லவர்கள்' என்றிருக்கும்; மஹாராஜர்க்கு சீற்றம் பிறந்தபோது வாலியை எய்தார்; அவர் அழுதபோது கூட அழுதார். **3.** "ஸஞ்ஜாதபா₃ஷ்ப:". (தென்னிலங்கை) அவன் செய்த அநீதியை நினைத்து 'பறைச்சேரி' என்பாரைப்போலே அத்திக்குங் காணவேண்டாதேயிருக்கிறபடி. ஒரு ப்ராணனை இரண்டாக்கினுற்போலே தாயையும் தமப்பனையும் பிரித்த படுகொலைக் காரனிருக்கிறவிடமிறே. (கோமான்) **4.** "யத்₃யத₄ர்மோ ந ப₃லவாந் ஸ்யாத₃யம் ராக்ஷஸேஶ்வர: | ஸ்யாத₃யம் ஸுரலோகஸ்ய ஸஶக்ரஸ்யாபி ரக்ஷிதா ||" என்று திருவடி மதி₃த்த ஐஶ்வர்யம். (செற்ற) ஓரம்பாலே தலையைத் தள்ளிவிடாதே மொட்டும் நெம்பும் பாறும் கலங்கும்படி தேரை அழித்து. வில்லை முறித்து, படையைக் கொன்று, ஆயுத₄ங்களை அறுத்து, B "தான் போலுமென்றெழுந்தான் தரணியாளன்" என்று கிளர்ந்து வந்த அபி₄மானத்தையும் அழித்து, நெஞ்சாரல் படுத்தி, **5.** "க₃ச்சா₂நுஜாநாமி" என்கிறபடியே படையைச் சிரைத்துவிட்ட படியான எளிவரவு மூதலிக்கைக்கு ஆளில்லையாம் என்று கொல்லாதே விட்டார். **6.** "யோ வஜ்ரபாதாஶநி" **7.** "மாதங்க₃ இவ" **8.** "ப்₃ரஹ்மத₃ண்ட₃ப்ரகாஶநாம்" என்று; **9.** "தஸ்யாபி₄ஸங்க்ரம்ய ரத₂ம் ஸசக்ரம் ஸாஶ்வத்₄வஜச்ச₂த்ரமஹாபதாகம் | ஸஸாரதி₂ம் ஸாஶநிஶூலக₂ட்₃க₃ம் ராம: ப்ரசிச்சே₂த₃ ஶரைஸ்ஸுபுங்கை₂:||" **10.** "ஸ ஏவமுக்தோ ஹதத₃ர்ப்பஹர்ஷ: நிக்ருத்தசாபோ நிஹதாஶ்வஸூத: | ஶரார்த்தி₃த: க்ருத்தமஹாகிரீட: விவேஶ லங்காம் ஸஹஸா ஸ ராஜா ||"

(மனத்துக்கினியானை) வேண்டிற்றுப் பெருவிட்டால், "சொல்லாய் சீமானே" என்ருப்போலே. C "வேம்பேயாக வளர்த்தாள்" என்னும் க்ருஷ்ணனல்லவே. பெண்களைக்கொன்று துடிக்க விட்டுவைத்துத் துளி கண்ணநீரும் விழவிடாதே நிற்கும் க்ருஷ்ணனையொழிய, **3.** "ஸஞ்ஜாதபா₃ஷ்ப: பரவீரஹந்தா" என்று ஶத்ருக்களுக்கும் கண்ணநீர் பாய்ந்து, D "உண்ணுதுறங்காதொலிகடலையூடறுத்து" தன்னைப்பிரிந்து

A திருவாய் 6-4-7, B பெரிய திரு 4-4-6, C நாச்-திரு 13-7, D நாச்-திரு 11-7

நாம் படுவுற்றை நம்மைப் பிரிந்து தான் படவல்லன். (பாடவும் நீவாய்திறவாய்) 1. "இத உபரி ம்ருதஸஞ்ஜீவநம் ராமவ்ருத்தாந்தம்" என்றத்தைக் கேட்டும் உனக்கு உறங்குகைக்கு உறுப்பாயிற்றோ? (வாய்திறவாய்) ப்ரீதிக்குப் போக்குவிடவேண்டாவோ? தாங்கள் ஒரு தலைப் பற்றவேண்டியிருக்கிறார்கள்.

(இனித்தானெழுந்திராய்) எங்களுக்காக உணராவிட்டால் உனக்காக உணரவுமாகாதோ? எங்களாற்றாமை அறிவித்தபின்பும் உறங்கவல்லையாவதே! அகம்பநன் சூர்ப்பணகை₂யுள்ளிட்டார்க்குள்ள இரக்கமும் உன்பக்கல் கண்டிலோம். (ஈதென்ன பேருறக்கம்) எம்பெருமான் பரார்த்த₂மாக உணரும்; ஸம்ஸாரிகள் ஸ்வார்த்த₂மாக உணருவர்கள். இது இரண்டுபடியுமன்று; ஆர்த்திகேட்டும் உணராதொழிவதே! "பையத்துயின்ற பரமன்" (2) 2. "ப₄க₃வதஸ் த்வராயை நம:" ஆர்த்தி கேட்டால் அப்படி புறப்படும் அவனோடொக்கப் பழகிவைத்து இங்ஙனே கிடப்பதே! அக்கு₃ணங்கள்தானே உன்னை உறக்குகிறதோ?

(அனைத்தில்லத்தாருமறிந்து) 'உன் வாசலிலே எல்லாரும் வந்து எழுப்ப நீ எழுந்திராதொழிந்தாய் என்கிற வேண்டப்பாடு எல்லாருமறியவேண்டியிருந்தாயாகில் அதுவும் செய்ததுகாண், இனி உணராய்' என்ன; "க்ருஷ்ணனையும் நம்மையும் சேரவொட்டாத ஊரிலே, பதினைந்து நாழிகையிலே வந்து எல்லாரும் கேட்க 'மனத்துக்கினியான்' என்பது 'க்ருஷ்ணன்' என்பது, 'எழுந்திராய்' என்பதாய்க் கூப்பிட்டால் நம்மை என் சொல்வார்கள்?" என்ன; "நீ நீயாக, நாங்கள் நாங்களாக வந்துபோய் ப்ரஸித்₃த₄மாயிற்று; இனி அத்தை விடாய்" என்கிறார்கள். 'ரஹஸ்யமாக ப₄க₃வத்₃விஷயமநுப₄விக்குமத்தனையொழிய, புறம்பிதுக்காளுண்டோ' என்றிருந்தாயாகில், "நீ பிறந்த பின்பு இதொரு வ்யவஸ்தை₂யுண்டோ? எல்லாரும் உன்னைப் போலேயாம்படி அதுபோய் ப்ரஸித்₃த₄மாயிற்றுக் கிடாய்" என்றுமாம். எம்பெருமானுர் திருவவதரித்தாற்போலே காணும்; இந்நாச்சியார் அவதரித்த பின்பு எல்லாரும் ப₄க₃வத்₃விஷயமறிந்தது. 12.

ஸ்வாபதே₃ஶ வ்யாக்₂யாநம் — பன்னிரண்டாம் பாட்டு

அவ :— பன்னிரண்டாம் பாட்டு. (கனைத்து இத்யாதி₃) இப்பாட்டில், பா₄க₃வதாபி₄மாந நிஷ்ட₂ரை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா :— (கனைத்து) ஸ்வாசார்யன், தனக்கும் ஸ்வஸந்தாநத்துக்கும் ப₄க₃வத்₃கு₃ணாநுப₄வம் பண்ணுவிக்கவில்லையென்று வ்யஸநப்பட்டு. (இளங்கற்றெருமை) பா₃லஸந்தாநமுடைய ஶிஷ்யர்: (கன்றுக்கிரங்கி) ஸ்வஸந்தாநத்திலே த₃யைபண்ணி. (நினைத்து) ஸ்வாசார்யன் தன்னை அதி₄ஷ்டி₂த்துக்கொண்டு ஸ்வஸந்தாநத்துக்கு ப₄க₃வத்₃கு₃ணாநுப₄வம் பண்ணுவித்தருளுகிறானென்று நினைத்து. (முலைவழியே நின்று பால்சோர) பா₄வநாப்ரகர்ஷத்தாலே ஸ்வாசார்யாபி₄மாநமடியாக ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்கள் சுரக்க. (நனைத்து இல்லம் சேறாக்கும்) ஶ்ரோதாக்களுடைய ஹ்ருத₃யத்தை ஸாம்ஸாரிகதாபமெல்லாம் ஆறும்படி குளிரப்பண்ணி, கு₃ணாநுப₄வத்தாலே களிக்கும்படி பண்ணுகிற. (நல்செல்வன்) ஶ்லாக்₄யமான ஸம்பத்தையுடைய பா₄க₃வதனுடைய. (தங்காய்) ஸோத₃ரியானவளே!

(பனித்தலைவீழ) பனியானது தலைமேலே சொரிய. அதாவது A மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களுடைய ஶ்ரீஸூக்திகளாலே வரும் ப₄க₃வத்₃ கு₃ணாநுப₄வம். (நின்வாசல் கடைபற்றி) கீழ் ஆசார்யோபதே₃ஶமடியாக வரும் ப₄க₃வத்₃கு₃ணாநுப₄வப்ரவாஹமென்ன, மேலே A மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களுடைய அருளிச்செயல்களால் வரும் கு₃ணாநுப₄வப்ரவாஹமென்ன, நடுவே ப₄ாக₃வதகு₃ணாநுப₄வப்ரவாஹமென்ன, இப்படி ப்ரவாஹத்ரயத்திலே அகப்பட்டு அலைகிற நாம், உனக்கு ப்ரதிபாத₃கமான நமஸ்ஸிலே த்₃வார வர்த்தியான நகாரமாகிற அவலம்ப₃த்தைப்பற்றி; கீழ்ச்சொன்ன கு₃ணாநுப₄ வங்களில் பே₄ாக்த்ருத்வபு₃த்₃தி₄ வாராதபடி தடுக்கிற நகாரத்தைப் பற்றி என்றபடி. (சினத்தினுல் தென்னிலங்கைக்கோமானைச் செற்ற மனத்துக்கினியானை) கோபத்தி னாலே, யமவஶ்யதாமூலமான ஸம்ஸாரத்துக்கு நிர்வாஹகமான அஹங்காரத்தை நஶிப்பித்து, அத ஏவ மனத்துக்கினியனான சக்ரவர்த்தித்திருமகனை. (பாடவும் நீ வாய்திறவாய் இனித்தானெழுந்திராய்) எங்களாற்ருமை காணவேணுமென்று இருந்தாயாகில் கண்டபின்பும் உறங்குமித்தனையோ? எழுந்திராய். (ஈதென்ன பேருறக்கம்) காலமுணர்த்த உணரும் ஸம்ஸாரிகள் நித்₃ரை போலுமன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதர்களார்த்தி உணர்த்த உணரும் ஈஶ்வரனுடைய உறக்கமும் போலன்றிக்கே, உப₄யவிலக்ஷணமான இம்மஹாநித்₃ரையேது? ஸம்ஸாரிகள் நித்₃ரை, தமோபி₄பூ₄தியாலுண்டானதாகையாலே ஸத்த்வோத்தரமான காலத்திலே தீரும்படியாயிருக்கும்; ஈஶ்வரனுடைய நித்₃ரை, ஜக₃த்₃ரக்ஷண சிந்தாரூபமாகை யாலே பிறரார்த்திகாணத் தீரும்; இவளுடைய நித்₃ரை, சரமபர்வ நிஷ்ட₂ ருடைய ஆற்ருமை காணத் தீருமதாகையாலே, அதுக்கு அதி₄காரிகள் கிடையாமையாலே பேருறக்கமாயிருக்கும். (அனைத்தில்லத்தாருமறிந்து) ''நாங்கள் உன்னை எழுப்புகிறது எல்லாரும் அறியவேணுமென்றிருந்தாயாகில், அது எல்லோரும் அறிந்தார்கள்; எழுந்திராய்'' என்கிருர்கள். 'ப₄க₃வத்₃விஷயம் ரஹஸ்ய மென்றிருந்தாயாகில் அது எங்கும் ப்ரஸித்₃த₄மாய்த்து, எழுந்திராய்' என்கிருர்கள்.

கீழ்ப்பாட்டில் ''கற்றுக்கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து'' என்று ஸ்வவர் ணேசித த₄ர்மாநுஷ்ட₂ாநத்தைச்சொல்லி, இப்பாட்டில் சொல்லாமையாலே அநுஜ்ஞாகைங்கர்ய நிஷ்ட₂னுக்கு ஆஜ்ஞா கைங்கர்ய ஹாநி ஸ்வரூபவிரோத₄ மன்றென்கிறது. இவன் எருமை கறவாமைக்கு இளையபெருமாளை த்₃ருஷ்டாந் தமாக அருளிச்செய்து, உபாயாந்தரத்யாக₃த்துக்கு ப்ரமாணமாக 1. ''ந தே₃வ லோகாக்ரமணம்'' என்கிற ஶ்லோகத்தை உத₃ாஹரித்தது ஐஶ்வர்ய கைவல்ய ப₄க₃வல்லாப₄ங்களில் அபேக்ஷையில்லாதவர்க்கு தத்ஸாத₄நாநுஷ்ட₂ாநத்தில் அபேக்ஷை பிறவாது என்னும் அபி₄ப்ராயத்தாலே.

12.

A திருவாய் 1-1-1

பதின்மூன்றும் பாட்டு

புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா வரக்கனைக்
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்ப்
பிள்ளைக ளெல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்
வெள்ளி யெழுந்து வியாழ முறங்கிற்று
புள்ளுஞ் சிலம்பினகாண் போதரிக் கண்ணினாய்!
குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீ ராடாதே
பள்ளிக் கிடத்தியோ பாவாய்நீ நன்னாளால்
கள்ளந் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை:— புள்ளின் வாய் கீண்டானை—பறவையுருவங்கொண்டு வந்த ப₃காஸுர னுடைய வாயைக் கிழித்தெறிந்தவனும், பொல்லா அரக்கனை கிள்ளி களைந்தானை — பொல் லாங்குகளுக்கு உறைவிடமான இராவணனை விளையாட்டாக அழித்துப்போட்டவனுமான எம்பிரானுடைய, கீர்த்திமை பாடி போய்—வீரச்செயல்களைப் பாடிக்கொண்டு சென்று' பிள்ளைகள் எல்லாரும்—எல்லாப் பெண்பிள்ளைகளும், பாவைக்களம்—(க்ருஷ்ணனும் தாங் களும்) நோன்பு நோற்கைக்காகக் குறித்தவிடத்திற்கு, புக்கார் — புகுந்தனர்; வெள்ளி எழுந்து—சுக்கிரன் மேலெழுந்து, வியாழம் உறங்கிற்று—குருு அஸ்தமித்தது; (மேலும்) புள்ளும் சிலம்பின காண்—(பறவைகளும் இரைதேடச்) சிதறிச்செல்கின்றன; போது அரி கண்ணினாய்—பூவையும், மானையும் ஒத்துள்ள கண்ணையுடையவளே! பாவாய் — இயற்கை யாகவே ஸ்த்ரீத்வத்தைப் பெற்றவளே! நீ—நீ, நல் நாள்—கிருஷ்ணனும் நாமும் கூடப் போகும் இந்த நல்ல நாளில், கள்ளம் தவிர்ந்து—(கிருஷ்ண குணங்களைத் தனியிருந்து அநுப₄விக்கையாகிற) கபடத்தைவிட்டு, கலந்து—(எங்களோடு) சேர்ந்து, குள்ளக் குளிர குடைந்து நீராடாதே—மிகக் குளிர்ச்சியாயிருக்கும் நீரில் நன்றாக நீராடாமல், பள்ளி கிடத்தியோ—படுக்கையில் கிடந்து உறங்குகின்றாயோ? ஆல்—ஆச்சரியம்!

மூவாயிரப்படி—பதின்மூன்றும் பாட்டு

அவ:— பதின்மூன்றும் பாட்டு. a நம் கண் உண்டாகில் தானே வருகிறா னென்று கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா:— b (புள்ளின்வாய் கீண்டானை) c A ''பள்ளத்தில் மேயும்'' c_2 இத்யாதி₃; ப₃காஸுரனைப் பிளந்தபடி. d (பொல்லா அரக்கனை) e தாயையும் தமப்பனையும், e_2 உடலையும் உயிரையும் பிரித்தாற்போலே பிரித்த நிர்க்₄ருணன்.

பெ. அ. பதின்மூன்றும்பாட்டு. (புள்ளின்வாய் இத்யாதி₃) a ''போதரிக்கண்ணினாய்'' என்றதைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நம் கண் இத்யாதி₃) 'நம் கண்ணுண்டாகில்' என்றது — கண்ணழகு உண்டாகிலென்றபடி.

b, c ''புள்ளின்வாய் கீண்டான்'' என்றதுக்கு — அஸுரனுகையாலே கீண்டா னென்னுமத்தை ப்ரமாணமுகே₂ந த₃ர்ஶிப்பித்துக்கொண்டு ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் அருளிச் செய்கிறார் (பள்ளத்தில் இத்யாதி₃) c_2 ''இத்யாதி₃'' என்றவநந்தரம் ''என்கிறபடியே'' என்று ஶேஷம். e_2 1. ''ராமஸ்ய த₃யிதா ப₄ார்யா நித்யம் ப்ராணஸமா ஹிதா''

A பெரியாழ்-திரு-2-5-4.

A ''சுரிகுழல் கனிவாய்'' இத்யாதி$_3$; f B ''முன்பொலாவிராவணன்'' என்னு மித்தனைபோக்கி அவன் தண்ணிமைக்கு ஒரு பாசுரமில்லையிறே. g அத்தாலேயிறே பிராட்டியும் 1. ''த்வம் நீச ஶஶவத் ஸ்ம்ருத:'' என்றது; h 2. ''விபீ$_4$ஷணஸ்து த$_4$ர்மாத்மா'' என்று — நல்ல அரக்கனும் உண்டென்கை. (கிள்ளிக்களைந்தானை) i திருவிளையாடு சூழலிலே நோய்புக்கவிடங்களைக் கிள்ளிப்பொகடுமாபோலே, தோ$_3$ஷாம்ஶத்தை வாங்கிப் பொகட்டபடி. j (கீர்த்திமை) k 3. ''ஶத்ரோ: ப்ரக்$_2$யாத வீர்யஸ்ய'' என்று எதிரிகளுக்கும் k$_2$ நெஞ்சு உளுக்கும்படியான வீர சரிதத்தை. l 3. ''ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:'' என்று — உகவாதார்க்கும் விடவொண்ணாத வீரம், உகந்த பெண்களுக்குச் சொல்லவேணுமோ? 4. ''லோகாம்ஶ்ச லோகாநுக$_3$தாந் பஶூம்ஶ்ச ஹித்வா ஶ்ரிதாஸ் த்வச்சரணாதபத்ரம் l பரஸ்பரம் தத்$_3$கு$_3$ணவாத$_3$ ஶீது$_4$ பர்யூஷ நிர்யாபிததே$_3$ஹயாத்ரா: ll'' m ராவணன்

பெ. அ. என்றத்தைப்பற்ற (உடலையும் உயிரையும்) என்றது. f, g திருவினைப் பிரித்தமையைப் பொல்லாங்காக்கி, விஶேஷபரமாகக் கீழ் ஒரு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்து ஸாமாந்யமாக ஸகலவித$_4$மான பொல்லாங்கையும் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தரத்தை ப்ரமாண பூர்வகம் அருளிச்செய்கிறார் (முன்பொலா இத்யாதி$_3$ வாக்ய த்$_3$வயத்தாலே) h ''அரக்கன்'' என்றால் போராதோ? ''பொல்லா'' என்னவேணுமோ? என்ன — அருளிச்செய்கிறார் (2. விபீ$_4$ஷணஸ்து இத்யாதி$_3$) k$_2$ நெஞ்சு உளுக்கும்படி — மநஶ்ஶைதி$_2$ல்யம் பிறக்கும்படி, l ஸௌந்த$_3$ர்யாதி$_3$களைப் பாடவேண்டியிருக்க வீரசரிதத்தைப் பாடுகிறதென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (3. ரஞ்ஜநீயஸ்ய இத்யாதி$_3$) m ப்ரதிகூலர் வீரத்துக்கு உகக்கக் கூடுமோவென்ன த்$_3$ருஷ்டாந்தம் காட்டிக்கொண்டு உபபாதி$_3$க்கிறார் (ராவணன் இத்யாதி$_3$)

சி. அ. பதின்மூன்றும் பாட்டு. (புள்ளின் வாய் கீண்டானை) d,e,f.h ''பொல்லா அரக்கன்'' என்றதுக்கு மூன்று பொருள். e பிராட்டியையும் பெருமாளையும் பிரித்த நிர்க்$_4$ருணன் என்னுதல்; f ஹேயனென்னுமித்தனைபோக்கி அவன் தண்மைக்குப் பாசுரமில்லை என்னுதல்; h விபீ$_4$ஷணாழ்வானை வ்யாவர்த்திக்கிறது என்னுதல். h இதுக்கு ப்ரமாணம் (2. விபீ$_4$ஷணஸ்து த$_4$ர்மாத்மா) என்று. i (திருவிளையாடு சூழலிலே நோய்புக்க இடங்களைக் கிள்ளிப் பொகடுமாபோலே) என்றது-உத்$_3$யானத்திலே புழுக்களுற்றால் அந்த இலையைக் கிள்ளிப்பொகடுமாபோலே, அனுகூலரான ஸ்ரீவிபீ$_4$ஷணாழ்வானை நிறுத்தி, தோ$_3$ஷாம்ஶமான ராவணாதி$_3$களை வாங்கிப் பொகட்டான் என்றபடி. j கீர்த்திமை-கு$_3$ணப்ரதை$_2$, k,l,m கீர்த்திமைக்கு மூன்று பொருள்; k முந்தினது ஶத்ருக்கள் ப$_4$யப்படும் வீர்யம் என்று (ஶத்ரோ: ப்ரக்$_2$யாதவீர்யஸ்ய இத்யாதி$_3$) l இரண்டாம் அர்த்த$_2$ம் (ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை: இத்யாதி$_3$) அதாவது—உகவாதார்க்கும் ஆகர்ஷகமான விக்ரமம் என்றபடி. m மூன்றும் அர்த்த$_2$ம் (ராவணன் பெருமாள்

கு. அ. பதின்மூன்றும்பாட்டு (புள்ளின்வாய் கீண்டானை இத்யாதி$_3$) d, e, f ''பொல்லா அரக்கனை'' என்றதுக்கு இரண்டு பொருள். e 'நிர்க்$_4$ருணன்' என்னுதல், f இரண்டாம் தாத்பர்யம் (முன்பொலாவிராவணன் என்று தொடங்கி) இத்தால் தோ$_3$ஷப$_3$ாஹுள்யம் சொல்லுகிறது. d,h வ்யதிரேகத்திலே தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (விபீ$_4$ஷணஸ்து த$_4$ர்மாத்மா இத்யாதி$_3$) இது மூன்றும் தாத்பர்யம் என்றும் அருளிச்செய்வர். அதாவது—பொல்லா அரக்கரையொழிய நல்ல அரக்கரை ரக்ஷிக்குமென்று பெருமாள் கு$_3$ணத்திலே தாத்பர்யம். i (திருவிளையாடு சூழலில் நோய்) என்றது திருத்தோப்புக்குண்டான நோய் என்றபடி.

A பெரியதிரு 5-7-7 B திருக்குறு 15.

பெருமாள் வீரத்துக்கு இலக்கானன்; m_2 தங்கை அழகிலே கண்கலங்கினள்; m_3 தம்பி ஶீலத்துக்கு இலக்கானன். n (பாடிப்போய்) o இவர்களுக்குப் பாதே₂யம் இருக்கிறபடி; p 1. ''பாதே₂யம் புண்ட₃ரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்த₂ நாம்ருதம்'' என்று வழிக்கு த₄ாரகம் திருநாமமிறே. q A ''தன்தாள்பாடி'' என்னக்கடவதிறே.

(பிள்ளைகள் இத்யாதி₃) நாம் சென்று எழுப்பவேண்டும் ப₃ாலைகளும் உனக்கு முன்னே உணர்ந்து புறப்பட்டார்கள். r (பாவைக்களம் புக்கார்) க்ருஷ்ணனும் தாங்களும் s கழகமிடும் t ஸங்கேதஸ்த₂லம் புக்கார்கள்.

'அவர்கள் போகைக்குப் போதுவிடிந்ததோ?' என்ன (வெள்ளியெழுந்து வியாழமுறங்கிற்று) u வெள்ளி உச்சிப்பட்டது; v வியாழம் அஸ்தமித்தது. w உங்களுக்கு நக்ஷத்ரமெல்லாம் வெள்ளியும் வியாழமுமாயிறேயிருப்பதென்ன, அதுவேயன்று. (புள்ளும் x சிலம்பினகாண்) புட்கள் உணர்ந்தமாத்ரமேயன்றிக்கே இரைதேடிச் சிலம்பிப்போயிற்றின.

y (போதரிக்கண்ணினய்) z புஷ்பம்போலேயும் மான்போலேயுமிருந்துள்ள கண்; அரியென்று — மான். a அன்றிக்கே, பூவிலே வண்டு இருந்தாற்போலே

பெ. அ. n, o, p, q ''பாடி'' என்றது, ''போய்'' என்றதுக்கு ஹேதுவாகத் தோன்றுகையாலே, அத்தை ப்ரமாணபூர்வகம் உபபாதி₃க்கிருர் (இவர்களுக்கு இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே) q A ''தானுகந்தவூரெல்லாம் தன் தாள்பாடிப் பூங்கோவலூர்தொழுதும் போது நெஞ்சே'' என்று பாடுகை வழிக்கு த₄ாரகமென்றதிறே என்றபடி.

s கழகம் — ஓலக்கம். t ஸங்கேதஸ்த₂லமாவது—வர்ஷார்த்த₂மாக இந்த்₃ராணியையும் ஸம்ஶ்லேஷார்த்த₂மாக ரதியையும் நோற்கைக்குப் பெண்கள் திரளுமிடம்.

சி. அ. வீரத்துக்கு இத்யாதி₃) அதாவது கீர்த்திமை என்று கு₃ணவத்தா ப்ரதை₂யைச் சொல்வி அந்த கு₃ணங்களுக்கு ஈடுபட்டபடி சொல்லுகிறது. m_2(தங்கை)ஶூர்ப்பணகை₂. m_3 (தம்பி) விபீ₄ ஷணன்' m_2(அழகிலே) என்றது 2. ''தருணௌ'' இத்யாதி₃யையும், m_3 (ஶீலத்துக்கு) என்றது 3. ''ஸர்வலோகஶரண்யாய'' என்றத்தையும் பற்ற. r,t. பாவைக்களம் — ஸங்கேதஸ்த₂லம், u வெள்ளி—ஶுக்ரன். v வியாழம் — ப்₃ருஹஸ்பதி. w (உங்களுக்கு நக்ஷத்ரமெல்லாம் வெள்ளி யும் வியாழமுமாயிறே இருப்பது) என்றது — ப₃ால்யத்தாலும், ப்ராவண்யத்தாலும் கண்ட தெல்லாம் வெள்ளியும் வியாழமுமாய் இருந்தது என்றபடி, x சிலம்பினகாண் — சிதறின காண்-பரந்தனகாண். y,z,a b, ''போதரிக் கண்ணினய்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். z போதென்று புஷ்பமாய், அரி என்று மானய், புஷ்பம்போலும் மான்போலும் இருக்கிற கண் என்னுதல்; a அன்றிக்கே, போதென்று புஷ்பமாய். அரி என்று வண்டாய், பூவிலே வண்டு

ஆ. அ. y,z,a,b, ''போதரிக்கண்ணினய்'' என்றதற்கு மூன்று தாத்பர்யம். z போதென்று புஷ்பம், அதாவது நெய்தல் என்றபடி; அரி என்றுமான்; அத்தாலே மான்கண்களைச் சொல்லுகிறது; இத்தால் குவளைப்பூப்போலேயும். இளமான்கண்களைப்போலேயும் இருக்கிற கண் என்னு தல். a அன்றிக்கே 'அரி' என்று வண்டாய், பூவிலே வண்டு படிந்திருந்தாற்போலே என்னுதல்.

A திருநெடு 6.

என்றுமாம்; ''அரி'' என்று — வண்டு. b அன்றியே, போதை ஹரிக்கிற கண் என்றுமாம். c பூவோடே சீறுபாறென்னும் கண் என்னவுமாம். d (குள்ளக் குளிர) ஆதித்யனுதித்து நீர் கொதிப்பதற்கு முன்னே. e (குடைந்து நீராடாதே) f 1. ''ஸரயூமவகாஹதே'' என்னும்படியே f_2 க்ருஷ்ணவிரஹமாற நீராடப்போகாதே. g நமக்குச் செல்லுகிற க்ருஷ்ணவிரஹதாபம் ஶமிக்கைக்கும், இனி ஒருகால் க்ருஷ்ண விஶ்லேஷம் பிறவாமைக்காகவும் g_2 க்ருஷ்ண குணங்களிலே அவகாஹித்து அநுபவிக்கப்பெருதே. h (போதரிக்கண்ணினாய்) i உன் கண்ணாலே க்ருஷ்ணனைத் தோற்பித்து, அவன் கண்ணாலே குமிழி நீருண்ணப்பாராதே. A நெடுங்கணிளமான் இவள்; A அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசநன் அவன். இருவர்கண்ணுக்கும் இலக்கானவர்களிறே இவர்கள். j உன்னுடைய ஸௌந்தர்யம் எங்கள் பேற்றுக்கு உடலென்றிருந்தோம்; அங்ஙனன்றிக்கே, இழவுக்கு உடலாகாநின்றதோ? k (பள்ளிக்கிடத்தியோ) l க்ருஷ்ணஸ்பர்ஶமுடையதொரு படுக்கையை மோந்துகொடு கிடக்கிறாயோ? விளைந்து கிடக்க m உதிர்நெல் பொறுக்குகிறாயோ?

பெ.அ. c ''அரி'' என்று — ஶத்ருவாய், அத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பூவோடே இத்யாதி) g ஸ்வாபதேஶத்துக்குச்சேர அர்த்தமும் அருளிச்செய்கிறார் (நமக்கு இத்யாதி) h ,i இவளைக் கண்ணழகையிட்டுச் சொல்லுகிறது நீராடுகைக்கு உபயுக்தமென்னுமது தோற்றுகைக்காக என்று ப்ரதீகக்ரஹணபூர்வகம் பாவம் அருளிச்செய்கிறார் (உன்கண்ணாலே இத்யாதி) k, l கண்வளர்ந்திருக்கும் பெண்ணை ''பள்ளிக்கிடத்தியோ'' என்றதுக்கு பாவம் அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதி)

சி.அ. இருந்தாற்போலே இருக்கிற கண் என்னுதல்; b அன்றிக்கே புஷ்பத்தை ஹரிக்கிறகண் என்னுதல். e ''குடைந்து நீராடாதே'' என்றதுக்கு இரண்டு பொருள். f_2 க்ருஷ்ண விரஹதாப மாறும்படி நீராடப்போகாதே என்னுதல்;f அதுக்கு ப்ரமாணம்(ஸரயூம் இத்யாதி) g_2 அன்றிக்கே க்ருஷ்ணகுணங்களிலே அவகாஹித்து அனுபவிக்கப்பெருதே என்னுதல். e_2,h,i 'போதரிக் கண்ணினாய்' என்றத்தோடே கூட்டி ''நீராடாதே'' என்றதுக்கு க்ருஷ்ணனுடைய கடாக்ஷத் தில் அவகாஹியாதே என்று தாத்பர்யம் (உன் கண்ணாலே) என்று, h''போதரிக்கண்ணினாய்'' என்று கண்ணழகைச் சொல்லுகிறதுக்குத் தாத்பர்யம் —உன்னுடைய கண்ணழகாலே க்ருஷ் ணனை ஸ்வவஶமாக்கிக்கொண்டு க்ருஷ்ணனோடே இவர்கள் சேரும்படி புருஷகரிக்கை. e குடைந்து-அவகாஹித்து. d குள்ளக் குளிர—மிகவும் குளிர. m (உதிர்நெல்) என்றது உஞ்ச

கு.அ. b அதுவுமன்றிக்கே, நெய்தல்பூவைத் திரஸ்கரிக்கிற கண் என்னுதல், இப்போது 'அரி' என்று ஹரிக்கிற என்றபடி, d ''குள்ளக்குளிர''—மிகவும் குளிர. $e_2.f_2$ ''நீராடாதே'' என்றதுக்கு முந்தினது க்ருஷ்ணவிரஹதாபமாறும்படி நீராடாதே என்று; e_2,g இரண்டாம்தாத்பர்யம்(நமக்குச் செல்லுகிற க்ருஷ்ண விரஹதாபம் இத்யாதி) e_2,h,i ''போதரிக்கண்ணினாய்'' என்றத்தோடே கூட்டி ' நீராடாதே'' என்றதுக்கு க்ருஷ்ணனுடைய கடாக்ஷத்தில் அவகாஹியாதே என்று அரு ளிச்செய்கிறார் (உன் கண்ணாலே க்ருஷ்ணனைத்தோற்பித்து)என்றுதொடங்கி, இத்தால்க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷம் சொல்லுகிறது. h.j அன்றிக்கே ''போதரிக்கண்ணினாய்'' என்ற பதத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார் (உன்னுடைய ஸௌந்தர்யம்) என்று தொடங்கி, அதாவது-

---

A திருவாய் 6-7-10.

n (பாவாய்நீ) o தனிக்கிடை கிடக்க வல்லளல்லையே நீ. (நன்னாளால்) க்ருஷ்ணன்கிடாய் பெண்கள்கிடாய் என்கிற நாட்டாரும் இசைந்து அவனும் நாமுமாய் ஜலக்ரீடை₃பண்ணி அவன் மடியிலே சாயலாம் காலத்தைப் பெற்று வைத்து, படுக்கையை மோந்துகொடு கிடப்பதே! p (நன்னாளால்) q மேல்வருகிற நாள் ராவணாதி₃களைப்போலே பிரிக்கிற நாளிறே. r (கள்ளம்தவிர்ந்துகலந்து) கள்ளமாவது — தனியே க்ருஷ்ணகு₃ண சேஷ்டிதங்களை நினைத்துக்கிடக்கை. அத்தைத் தவிர்ந்து எங்களோடே கலந்து; s 'எங்களுக்கு உன்னைக்காட்டாதே மறைக்கையாகிற t ஆத்மாபஹாரத்தைத் தவிர்ந்து எங்களோடே கல' என்றுமாம். u ஶேஷத்வத்தை அபஹரித்தால் ஶேஷியை க்ஷமைகொள்ளலாம்; v ஶேஷித்வத்தை அபஹரித்தால் பொறுத்தோமென்பாரில்லை; குற்றம் நின்றேபோமித்தனை.

கலந்து — குள்ளக்குளிரக் குடைந்து நீராடாதே பள்ளிக்கிடத்தியோ என்று அந்வயம்.

13.

பெ. அ. n, o பாவையாயிருக்குமவளை 'பாவாய்' என்று மீளவும் ஸம்போ₃தி₄க்கைக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (தனி இத்யாதி₃)

u, v தன்னை மறைத்தால் வந்த விரோத₄மென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷத்வத்தை இத்யாதி₃)

13.

சி. அ. வ்ருத்தி. p, q "நன்னாளால்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (மேல் வருகிற நாள் இத்யாதி₃) r,s, "கள்ளம் தவிர்ந்து" என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (எங்களுக்கு உன்னை இத்யாதி₃) u ஶேஷத்வத்தை அபஹரிக்கை - இதரஶேஷமாகை. t (ஆத்மாபஹாரத்தை) ஶேஷியான உன்னுடைய அபஹாரத்தை என்றபடி. v ஶேஷித்வாபஹாரத்தால் வந்த ஹானி ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷித்வத்தை அபஹரித்தால் இத்யாதி₃) ஶேஷித்வத்தை அபஹரிக்கை—ஸ்வதந்த்ரையாகை.

இப்பாட்டுக்கு ஸ்வாபதே₃ஶம்-ப₄க₃வதநுப₄வ பரிகரமான ஜ்ஞான வைராக்₃ய ப₄க்திகளாலே பரிபூர்ணராயிருக்குமவர்கள் திறத்தில் ததர்த்த₂மாக ஶ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸாபேக்ஷராயிருக்கை ஸ்வரூபம் என்று.

13.

கு. அ. கண்ணழகாலே க்ருஷ்ணனை ஸ்வவஶமாக்கிக்கொண்டு க்ருஷ்ணனோடு இவர்கள் சேரும்படி புருஷீகரிக்கை.

[புள்ளின்வாய் கீண்டானை என்று தொடங்கி, போதரிக்கண்ணினையுடைய பாவாய்! நீ நன்னாளால்—கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்து குள்ளக்குளிரக் குடைந்து நீராடாதே பள்ளிக் கிடத்தியோ] என்று அந்வயம்.

13.

ஆறுயிரப்படி பதின்மூன்றும் பாட்டு

அவ:— பதின்மூன்றும் பாட்டு. (புள்ளின்) தன் கண்ணழகை நினைத்து, 'இக்கண்ணழகுடைய நானிருந்தவிடத்தே எல்லாரும் வருமத்தனையன்றோ; நானோ போவேன்?' என்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். ''மனத்துக்கினியானைப்பாடவும்'' (12) என்று-இவர்கள் சொன்ன பாசுரத்தை அசல் மாளிகையிலே கேட்டுக் கிடப்பாளொரு பெண்பிள்ளை, நம் அபராதத்₄ந்தீர இவர்களுக்கு வார்த்தை சொல்லுவோமென்று, ''பெண்காள்! இங்கு ராமவ்ருத்தாந்தம் சொல்லுவாருண்டோ?'' என்ன; 'ராமவ்ருத்தாந்தமுஞ் சொன்னோம்; க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தமுஞ் சொன்னோம்; ஸ்ரீராமாயணமும், ப₄ாரதமும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமுமகப்படச் சொன்னோம்' என்கிறார்கள்.

வ்யா:— (புள்ளின்வாய் கீண்டானை) A ''பள்ளத்தில் மேயும் பறவையுருக்கொண்டு கள்ளவசுரன்'' ''கள்ளச்சகடம்'' (6) என்னுமாபோலே, மேய்கிற கொக்கிலே அஸுரன் ஆவேஶித்து நலியப்புகுந்தான். A ''பொதுக்கோ'' என்று-கீண்ட சடக்கைச் சொல்லுகிறது. (புள்ளின்வாய்கீண்டானை) இது இவர்களுக்கு ராவண வத₄ம் பண்ணினபடி. இத்தலைக்கு அநுமதியிறே வேண்டுவது. விரோதி₄யைப் போக்கித் தன்னைக் கொடுக்கை அவன் பணியிறே. இவனுடைய அநுமதியும் அவனுடைய ரக்ஷகத்வமும் ஸ்வரூபத்திலே புகுமத்தனை. கர்மஜ்ஞாநங்களை ஸஹகாரியாகக்கொண்டு ப₄க்தி உபாயமென்றிருக்குமவர்களன்றே; தன்னுடைய அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும், அவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃களையும் ஸஹகாரியாகக் கொண்டு அவனே உபாயமென்றிருக்குமவர்களிறே. கீழிற் பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் ராமவ்ருத்தாந்தத்தைச் சொன்னால் ''ஒருகால் சொன்னத்தையே சொல்லாநின்றார்களே'' என்று நினைக்கக்கூடும் என்று, தங்கள் பாழியான க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்தையும் கூட்டிச்சொல்லுகிறார்கள். தங்களுக்குப் பள்ளமடையான க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தம் சொல்லிற்றாகில், பின்னை ராமவ்ருத்தாந்தமென்னென்னில்; தங்களோடொருகோவையான பிராட்டி பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவருடைய வ்ருத்தாந்தமென்று சொல்லுகிறார்கள். (பொல்லாவரக்கனை) உயிரையுமுடலையும் பிரித்தாற்போலே, தாயையும் தமப்பனையும்ஓரிடத்தில் சேரவிருக்கவொட்டாதே பிரித்த நைர்க்₄ருண்யத்தாலே வந்த தண்மையை நினைத்து ''பொல்லா'' என்கிறது. B ''முன்பொலாவிராவணன்'' என்னுமத்தனை போக்கி, அவன் தண்மைக்குப் பாசுரமில்லையிறே; C திருவினைப் பிரித்த கொடுமையிறே; 1. ''து₃ர்வ்ருத்த:'' என்னுமித்தனையிறே. இத்தண்மையை. பிராட்டியும், 2. ''த்வந்நீச'' என்றாளிறே. (பொல்லாவரக்கனை) 3. ''விபீ₄ஷணஸ்து த₄ர்மாத்மா'' என்று-நல்லவரக்கனுமொருத்தனுண்டிறே. (பொல்லாவரக்கனை) 4. ''ஜக₃த்ஸஶைலம் பரிவர்த்தயாம்யஹம்'' என்ற நிலைமாறி, தண்ணிய பையல்களளவிலே பர்யவஸித்தபடி. (அரக்கரை) மாயாம்ருக₃த்தைக் காட்டுவார், மாயாஶிரஸ்ஸைக் காட்டுகைக்கு ஸஹகரிப்பார், க்ருத்ரிமத்தாலே பிரித்து

A பெரியாழ் திரு 2-5-4, B திருக்குறு 15, C பெரிய திரு 5-7-7.

விடம் அழகியதாய்ச் செய்ததென்பாராய், ராவணனில் தண்ணியாரில்லையிறே இஜ் ஜாதிக்குள். (கிள்ளிக்களைந்தானை) வீரபத்னியாகையாலே A ''கல்லெடுத்து'' என்னுமா போலே, ''கிள்ளி'' என்கிறார்கள். திருவிளையாடுசூழலில் நோவுபட்ட இடங்களைக் கிள்ளிப்பொகடுமாபோலே, தோ₃ஷாம்ஶத்தை வாங்கிப் பொகட்டபடி. (கீர்த்திமை பாடி) 1. ''ஶத்ரோ: ப்ரக்₂யாதவீர்யஸ்ய ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:'' என்று-எதிரி களும் மேலெழுத்திடும்படியான வீர்யமிறே. உகவாதார்க்கும் விடவொண்ணாத வீரம் உகந்த பெண்களுக்குச் சொல்லவேணுமோ? எதிரம்புகோத்த ஸம்ஸாரிகள் 2. ''நமோ நாராயணாய'' என்று-தங்களுடைய தோல்விக்கும் அவனுடைய ரக்ஷகத் வத்துக்கும் மேலெழுத்திட்டுக் கொடுத்தாற்போலே. ராவணன் பெருமாள் வீரத்துக் கிலக்கானான்; தங்கை அழகிலே கலங்கினாள்; தம்பி ஶீலத்துக்கிலக்கானான். 'விரஹ துர்ப்ப₃லைகளானவர்கள் போனபடியென்?' என்னில் — (பாடிப்போய்) பாட்டே த்₄ாரக மாகப் போனார்கள். கால்நடைதருகைக்கு த்₄ாரகம் திருநாமமிறே. 3. ''பாதே₂யம் புண்ட₃ரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்''—ஸாக்ஷாத்பாதே₂யம் திருநாமஸங்கீர்த்தநம் B ''தன்தாள்பாடி'' என்னக்கடவதிறே. (பாடிப்போய்) 4. ''ப₄க₃வதோ ப₃லேந'' என்கிறபடியே. (பிள்ளைகளெல்லாரும்) நாம் சென்று எழுப்பிக் கொண்டுபோக வேண்டும்படி ப₃ாலைகளான பெண்களெல்லாருமுணர்ந்து புறப்பட்டு, க்ருஷ்ணன் பெண்களை மெய்க்காட்டுக்கொள்ளும் ஸங்கேதஸ்த₂லத்தேறப்போனார்கள். ''பாவைக் களம்'' என்று-இந்த்₃ராணியை, ரதியை நோற்கைக்குப் பெண்கள் திரளுமிடம். திரளுமிடத்தை, ''நெற்களம், போர்க்களம்'' என்னுமாபோலே.

''ப₃ாலைகளாகையாலே அவர்கள் காலமறியாமே போகக்கூடும், அறிந்த நாம் அகாலத்திலேபோகவொண்ணாதிறே, ஶுக்ரன் உதி₃த்தானாகில் பாருங்கோள்'' என்ன— (வெள்ளியெழுந்து வியாழமுறங்கிற்று) ஶுக்ரப₄க₃வானும் மத்₄யக₃தனானான், ப்₃ருஹஸ் பதியும் அஸ்தமித்தான். ''நீங்களும் அபி₄நிவிஷ்டைகளாகையாலே நக்ஷத்ரஸாத்₃ ருஶ்யத்தைக்கொண்டு; நக்ஷத்ரமெல்லாம் ஶுக்ரப்₃ருஹஸ்பதிகளாயிறே தோற்று வது. C நின்றகுன்றத்தினை நோக்கி நெடுமால் என்னுமவர்களன்றோ; ஆகையால் அதுவிடிவுக்குடலன்று; வேறடையாளமுண்டாகில் சொல்லுங்கோள்'' என்ன 'நாங்களித் தனைபேர் திரண்டு வந்ததடையாளமன்றோ?' என்கிறார்கள்; 'பிரிந்தார் திரளிலன்றோ திரட்சியாவது; D ''ஈட்டங்கண்டிடக் கூடுமேல்'' என்றும், E ''ஒருகாலும் பிரிகிலேன்'' என்றும் திரியுமவர்களன்றோ நீங்கள்; உங்கள் திரட்சி விடிவுக்குடலன்று; வேறுண் டாகில் சொல்லுங்கோள்' என்ன—(புள்ளுஞ் சிலம்பினகாண்) கீழேயும் ''புள்ளுஞ் சிலம்பின'' (6) என்றது, அங்கு-கூட்டில் நின்றும் சிலம்பினபடி சொல்லிற்று; இங்கு-கூட வழியே போமிடமெல்லாம் போய், ஆஹாரார்த்த₂மாகச் சிதறினபடி சொல்லுகிறது.

'திர்யக்குக்களினுடைய வ்ருத்தாந்தங்கொண்டோ காலநியதிபண்ணுவது?'என்று அவள் பேசாதே கிடந்தாள்; ''நாங்கள் சொன்ன வார்த்தைகளுக்கெல்லாம் விபரீதஞ் சொல்லுகிறது உன் கண்ணழகை நினைத்திறே'' — (போதரிக்கண்ணினாய்) உபாஸ்ய மிருந்தவிடத்திலே உபாஸகன் வருமித்தனையன்றோ. 5. ''அஸிதேக்ஷணை'' புண்ட₃ரீ

A திருநெடு 13, B திருநெடு 6, C திருவாய் 4-4-4, D பெரு - திரு 2-1, E பெரிய திரு 7-4-4.

காக்ஷனிருந்தவிடத்தில் போகக்கடவளோ? என்கிறுர்கள். A ''நெடுங்கணிளமான்'' A ''அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனன்'' என்று-அவனுடைய விபூதியும் இவள் கண்ணில் பரப்பிலே ஒரு மூலைக்கும் போராதென்றதிறே. (போது அரிக் கண்ணி) பூவும் மானும் போன்ற கண்; பூவில் படிந்த வண்டு போன்ற கண் என்னவுமாம்; பூவோடே சீறுபாறு என்ற கண் என்னவுமாம்; உலாவுகின்ற மான்போலே இருக்கிற கண் என்னவுமாம். ''அரி'' என்று- மானென் னவுமாம் வண்டென்னவுமாம், ஶத்ருவென்னவுமாம். (குள்ளக் குளிர) ஆதித்யகிரணம் பட்டுக்கொதிப்பதுக்கு முன்னே. ஆழ முழுகிலுைம் விரஹதாபம் அங்கும் புகுந்து சுடுமென்னுமிடமறியார்களே. (குடைந்து நீராடாதே) 1. ''ஸரயூமவ காஹதே'' என்னுமாபோலே, க்ருஷ்ணவிரஹதாபமாற நீராடப்போராதே. நமக்குச் செல்லுகிற க்ருஷ்ணவிரஹதாபம் ஶமிக்கைக்கும் இனி ஒருகாலும் க்ருஷ்ணவிஶ் லேஷம் பிறவாமைக்காகவும். க்ருஷ்ண குணங்களை அவகாஹித்து அநுபவிக்கப் போராதே. உன் கண்ணலே க்ருஷ்ணனைத் தோற்பித்து, அவன் கண்ணலே குமிழி நீருண்ணப்போராதே. இருவர்கண்ணுக்குமிலக்கானவர்களிறே நாங்கள். உன்னுடைய ஸௌந்தர்யம் எங்கள் பேற்றுக்குடல் என்றிருந்தோம்; அங்ஙனன்றே? (பள்ளிக் கிடத்தியோ) நாமுமவனுமாய் அவன் முழுக்கூட்ட, அவனோடே ஜலக்ரீடைபண்ணி அவன் மடியிலே சாயக்கடவ அத்தைவிட்டு, அவன் ஒருகால் கிடந்த படுக்கையென்று அத்தை மோந்து கொண்டு கிடக்கிறுயோ? 2. ''தவாங்கே ஸமுபாவிஶம்''. பார்த்த பார்த்தவிடமெங்கும் விளைந்துகிடவாநிற்க, உஞ்சவ்ருத்திபண்ணி ஜீவிப்பாரைப்போலே.

(பாவாய் நீ) க்ருஷ்ணனுடைய கண்ணுக்கிலக்காம்படியான நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய நீ தனிக்கிடை கிடக்கவல்லையோ? (நன்னுளால்) ''காலம் பரிணமி'' என்னுமிடமறிகிலையோ? அநந்தரம் 3. ''வயோSஸ்யா ஹ்யதிவர்த்ததே'' என்று ஶோகிக்கும்படியன்றேவிருப்பது. காலக்ருதபரிணமமில்லாத தேஶத்தி லுள்ளவர்களும் ஆறியிராநின்றுர்களோ? அன்றிக்கே, (நன்னுளால்) இனிச் சற்றுப் போது கழிந்தால் எங்களைத்தான் உன் வாசலிலே நிற்கவொட்டுவர்களோ? ''க்ருஷ் ணன் கிடாய், பெண்கள் கிடாய்'' என்கிற நாட்டாரிசைந்து. க்ருஷ்ணன் முகத்திலே விழிக்கப் புகுகிறநாளன்றே; ஆறியிருக்கிறதென்? (கள்ளம் தவிர்ந்து) கள்ளமாவது- தனியே க்ருஷ்ணகுணசேஷ்டிதங்களை நினைத்துக் கிடக்கை; அத்தைத் தவிர்ந்து, எங்களோடே கலந்து. (கள்ளம் தவிர்ந்து) அவனோடே கலந்த உடம்புகாண உகக்கு மவர்களன்றே நாங்கள்; எங்களுக்கு மறைக்கிறதென்? அந்த ஆத்மாபஹாரத்தைத் தவிர்ந்து எங்களோடே கலக்கப்பாராய். 4. ''சோரேணத்மாபஹாரிண'' என்று- ஶேஷத்வத்தை அபஹரித்தால் ஶேஷியை க்ஷமைகொள்ள, இக்குற்றம் அவன் பொறுக்கத் திரும்; ஶேஷித்வத்தை அபஹரித்தால் ஶேஷியுடைய குற்றம் பொறுத்தோமென்பாரில்லை; குற்றம் நின்றநுபவித்தே போமித்தனை; ஆனபின்பு எங்களுடைய குற்றம்போலன்றுகாண் அவனோடே கலந்த உடம்பைக் காட்டாத உன்னுடைய குற்றம்.

''கள்ளந்தவிர்ந்து கலந்து-குள்ளக்குளிரக் குடைந்து நீராடாதே-பாவாய் நீ; நன்னுளால்-பள்ளிக்கிடத்தியோ'' என்று அந்வயம்.

A திருவாய் 6-7-10

ஈராயிரப்படி — பதின்மூன்றும் பாட்டு

அவ:— பதின்மூன்றும் பாட்டு. இவளையெழுப்புகிறது அசலகத்தே கேட்டுக் கிடந்தாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா:— (புள்ளின்வாய் கீண்டானை) கொக்கின் வடிவு கொண்டு வந்த பகாஸுரனைப் பிளந்தவனை. (பொல்லாவரக்கனை) தாயையும் தமப்பனையும் பிரித்த நிர்க்ருணனை. A "சுரிகுழல் கனிவாய்த் திருவினைப் பிரித்த கொடுமையில் கடுவிசையரக்கன்". (பொல்லா) B "முன்பொலா இராவண"னிறே. பிராட்டி 1. "த்வம் நீசஶஶவத்" என்றாள். 2. "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா ந து ராக்ஷஸ சேஷ்டித:" என்று நல்ல அரக்கனும் உண்டென்கை.

(கிள்ளிக்களைந்தானை) மறுவலிடாதபடி கிழங்கோடே வாங்கினபடி; தோஷாம்ஶத்தை வாங்கிப் பொகட்டபடி; குணம்ஶம் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான். (கீர்த்திமை) எதிரிகள் நெஞ்சு உளுக்கும்படியிறே பெருமாள் பராக்ரமம் இருக்கும்படி. 3. "ஶத்ரோ: ப்ரக்யாத வீர்யஸ்ய" என்னும்படியான வீர்யம். ராவணன் வீர்யத்துக் கிலக்காவான். தங்கை அழகுக்கிலக்காவாள். தம்பி ஶீலத்துக்கிலக்காவான். தங்களுக்கு பலமுண்டாக அவன் விஜயத்தையே அநுஸந்திக்கிறார்கள்; பரம சேதனன் உபாயமாமிடத்தில் அது 4. "ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸு" என்கிற ஜ்ஞான ஶக்தி க்ருபைகள் வேண்டுகையாலே, அவற்றை அநுஸந்தித்து மார்விலே கை வைத்து உறங்குமவர்கள் இவர்கள். 5. "குணவாந் வீர்யவாந்" இறே. (பாடிப்போய்) கால் கொண்டு போய் என்கை. (பிள்ளைகளெல்லாருமித்யாதி) "இன்னமுணர்ந்துமுணராத சிறு பிள்ளைகளை எழுப்பிக்கொண்டு விடிந்தவாறே போகிறோம்" என்ன, 'அவர்கள் முன்னே உணர்ந்து க்ருஷ்ணன் மெய்க்காட்டுக்கொள்ளுமிடம்புக்கார்கள்' என்கிறார்கள். (பாவைக்களம்) "போர்க்களம் நெற்களம்" என்பாரைப்போலே. (பிள்ளைகளெல்லாரும்) எல்லாரும் — நாம் சென்றெழுப்ப வேண்டும்படியான பாலைகளும். (பாவைக்களம்) ஸங்கேதஸ்தலம். "அவர்கள் போனார்களாகிலும் அகாலத்திலே போகவேணுமோ? விடிந்தால் போருங்கோள்" என்ன — (வெள்ளியெழுந்து) 'நினைக்கிறபடியே வெள்ளியுச்சிப்பட்டு வியாழனும் அஸ்தமித்தது' என்ன; "நக்ஷத்ரங்கள் கண்டதெல்லாம் வெள்ளியாயும் வியாழமாயுமன்றோ உங்களுக்குத் தோற்றுவது; அவை புனர்பூசமும் பூசமுமாகக் கொள்ளீர்: மற்றடையாளமுண்டோ" என்ன, 'நாங்கள் திரண்டு தோன்றுமது அல்லவோ?' என்ன, 'நீங்கள் பிரியிலன்றோ திரளவேண்டுவது. மற்றடையாளமுண்டோ?' என்ன —(புள்ளும் சிலம்பினகாண்) புள்ளும் சிதறிப் போந்தன. (போதரிக்கண்ணினாய்) "இக்கண்ணுடைய எனக்கு ஓரிடத்தே புறப்படவேணுமோ என்ன? என்காலிலே விழுகிறார்கள்" என்று கிடக்கிறாயோ? (அரி) வண்டு. பூவிலே வண்டிருந்தாற் போலே. 6. 'அஸிதேக்ஷணை' யாகையாலே, அவனும் அவன் விபூதியும் கண்ணிலொரு மூலைக்குப் போராது. இக்கண்ணாலே அவனைக் குமிழிநீருண்ணப்பாராய். (குள்ளக்குளிர) ஆதித்ய கிரணங்களாலே நீர் வெதும்புவதற்கு முன்னே. (குடைந்து நீராடாதே) தாங்களாகையாலே உள்ளே கிடந்தாலும் தங்கள் ஸம்பந்தத்தாலே கொதிக்குமென்று அறிகிறிலள். (பள்ளிக்கிடத்தியோ) பிள்ளைகள் தாங்களும்

A பெரியதிரு 5-7-7. B திருக்குறு 15.

படுக்கையை விட்டுப் போகாநிற்க, நீ படுக்கையிலே கிடப்பதே! அவன் கிடந்து போன படுக்கையென்று மோந்து கொண்டு கிடக்கிருயோ? பயிர் விளைந்து கிடக்க, கதிர் பொறுக்கி ஜீவிக்கிருயோ? (பாவாய் நீ) தனி கிடக்கவல்லளோ நீ? (நன்னுள்) அடிக்கழஞ்சு பெற்ற இந்நாளிலே. இந்நாலு நாளும் போனுல், மேலில் நாள்கள் ராவணனைப்போலே பிரிக்கும் நாள்கள்.

(கள்ளம் தவிர்ந்து) 1. "சோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்று தத்₃வஸ்துவிலும் ததீ₃யவஸ்துவை அபஹரிக்கையன்றே பெருங்களவு. "கலந்து குள்ளக்குளிரக் குடைந்து நீராடாதே" என்று க்ரியை.

13,

நாலாயிரப்படி — பதின்மூன்றும் பாட்டு

அவ:-பதின்மூன்றும்பாட்டு. இவளை எழுப்புகிறது அசலகத்திலே கேட்டுக்கிடந்தாளொருத்தி தன்னபராத₄த்தைத் தீர உணர்ந்தாளாய், 'பெண்காள்! இங்கும் ராமவ்ருத்தாந்தம் சொல்லி எழுப்பினிகோளோ?' என்ன, 'ராமவ்ருத்தாந்தமும் சொன்னேம், க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தமும் சொன்னேம், ஸ்ரீராமாயண மஹாப₄ாரதங்களிரண்டும் சொன்னேம்' என்று கண்ணழகியாளொருத்தியை எழுப்புகிருர்கள்.

வ்யா:— (புள்ளின் வாய்கீண்டானை) கொக்கின் வடிவு கொண்டு வந்த அஸுரனைப் பிளந்தபடி. A "பள்ளத்தின் மேயும்". இத்தலைக்கு இசைவேயிறே வேண்டுவது. விரோதி₄ போக்குகை அவன் படியென்றிருக்கை. நம்முடைய அநீதிகளுக்கு ஈஶ்வரன் பண்ணும் அநுமதி வைஷம்ய நைர்க்₄ருண்யத்தில் புகாதாப்போலே, இவ்வநுமதி உபாயத்தில் புகாது. இருவர்க்கும் இரண்டநுமதிகளும் ஸ்வரூபத்திலே கிடக்குமத்தனை. (பொல்லாவரக்கனை) தாயையும் தமப்பனையும் பிரித்த நிர்க்₄ருணனை. B "சுரிகுழல் கனிவாய்த் திருவினைப்பிரித்த கொடுமையில் கடுவிசையரக்கன்". (பொல்லா) C "முன் பொலாவிராவணன் தன் முதுமதிளிலங்கைவேவித்து". பிராட்டி 2. "த்வம் நீச ஶஶவத் ஸ்ம்ருத:" என்றாள். இவள் தானும், D "அன்றின்னாதன செய்சிசுபாலன்" என்றாள். 3. "விபீ₄ஷணஸ்து த₄ர்மாத்மா நது ராக்ஷஸ சேஷ்டித:" என்று நல்லவரக்கனுமுண்டென்கை. 4. "ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத்" என்கிற பிராட்டிவ்ருத்தாந்தம் ஸ்ரீராமாயணமானபடியென்னென்னில்; 5. "கு₃ணவாந்" என்றது அவனையும் அவளையும் கூட்டி வாழ நினைக்குமவர்களோடு பரிமாறினபடி. 5. "வீர்யவாந்" என்றதுபிரிக்க நினைத்தார் முடியும்படி. 5. "த₄ர்மஜ்ஞ:" என்றது அவர்கள் ஸ்வரூபமுணர்ந்திருக்கும்படி.

(கிள்ளிக்களைந்தானை) மறுவலிடாதபடி கிழங்கோடே வாங்கினபடி. திருவிளையாடு தூழலில் புழுத்தவிடம் கிள்ளிப் பொகடுமாபோலே, ஆஶ்ரிதர் குடியில் தே₃ாஷாம்ஶத்தை வாங்கிப்பொகட்டபடி. (கீர்த்திமை) எதிரிகள் நெஞ்சு உளுக்கும்படி. 6. "ஶத்ரோ: ப்ரக்₂யாதவீர்யஸ்ய" என்னும்படியிருக்கும் வீரம். ஶத்ருக்களும் மேலெழுத்திட்டுக்கொடுக்கும் வீரம். 7. "க இதி ப்₃ரஹ்மணே நாம" என்று பரரானவர்கள் ப₄கூ₃வத்பரத்வத்துக்கு மேலெழுத்திட்டுக் கொடுக்குமாபோலே; ஆத்மாபஹாரிகள் எதிரம்பு கோக்கை தவிர்ந்து 8. "நமோநாராணாய" என்று அவனுடைய ஶேஷித்வத்துக்கு மேலெழுத்திட்டுக்கொடுக்குமாபோலே. (ரஞ்ஜநீயஸ்ய) தோளாலே நெருக்குண்ட பிராட்டியார் சொல்லுமாபோலே சொல்லுவதே!

A பெரியாழ் திரு 2-5-4, B பெரிய திரு 5-7-7, C திருக்குறு 15, D நாச்-திரு 4-7.

உகவாதார்க்கும் விடவொண்ணுத வீரம் உகந்த பெண்களுக்கு விடவொண்ணுமைக்குச் சொல்லவேணுமோ? ராவணன் பெருமாள் வீரத்துக்கிலக்கானுன், தங்கை அழகுக்கிலக்கானுள்; தம்பி ஶீலத்துக்கிலக்கானுன். தாங்கள் அபூ₂ஸ்களாகையாலே தங்களுக்கு பூ₃லமாக அவன் விஜயத்தை அநுஸந்தி₄க்கிறபடி. கர்மஜ்ஞாநப₄க்திகள் உபாயமாமிடத்தில் இவனும் கூடவேணும். பரமசேதநனுன இவன்தானே உபாயமாமிடத்தில் 1- “பாபீயஸோபீத்யாதி₃ —த்வஜ் ஜ்ஞாநஶக்திகருணஸு ஸதீஷு” என்று ஜ்ஞாநஶக்திக்ருபையே ஸஹகாரமாகையாலே அவற்றை அநுஸந்தி₄த்து மார்விலே கைவைத்துக்கொண்டு உறங்குவார்களிவர்கள். (பாடிப்போய்) இவர்களுக்குக் கால்நடை தருகைக்கு மிடுக்குக்கால் கொண்டு போகை. ஸுகுமாரரான பிள்ளைகள் ‘உண்டுண்டு வழிபோய்’ என்னுமாபோலே. 2. “பரஸ்பரம் தத்₃கு₃ணவாத₃ஶீது₄ பீயூஷ நிர்யாபிததே₃ஹயாத்ரா:” 3. “பாதே₂யமித்யாதி₃”. A போழ்துபோக உள்ளகிற்கும் புன்மையில்லாதவர்கள் இவர்கள். அவர்களுக்கு A “வாழ்துணையா வடமதுரைப் பிறந்தவ” னன்றே; இவர்களுக்குச் சொல்ல வேணுமோ?

(பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக்களம் புக்கார்) ‘இன்னமுணர்ந்தும் உணராத சிறுபிள்ளைகளையும் எழுப்பிக்கொண்டு விடிந்தவாறே போகிறேம்’ என்ன; ‘அவர்கள் உனக்கு முன்னே உணர்ந்து க்ருஷ்ணன் மெய்க்காட்டுக் கொள்ளுமிடம் புக்கார்’ என்கிருர்கள். (பாவைக்களம்) ‘போர்க்களம்’ ‘நெற்களம்’ என்னுமாபோலே; (எல்லாரும்) நாம் சென்றெழுப்பவேண்டும்படியான பூ₄ஸ்களும். (பாவைக்களம்) ஸங்கேதஸ்த₂லம். ‘அவர்கள் போனுர்களாகிலும் அகாலத்திலே போகவெண்ணுது வெள்ளி எழுந்ததோ பாருங்கோள்’ என்ன—(வெள்ளியெழுந்து வியாழ முறங்கிற்று) நீ நினைக்கிறவளவு தப்பி வெள்ளி உச்சிப்பட்டு வியாழம் அஸ்தமித்தது.

‘நக்ஷத்ரம் கண்டதெல்லாம் வெள்ளியாயும் வியாழமாயுமன்றே உங்களுக்குத் தோற்றுவது; அவை புனர்பூசம் பூசங்களாகக் கொள்ளீர்; மற்றடையாளமுண்டோ?’ என்ன; ‘நாங்கள் திரண்டதொன்றுமல்லவோ?’ என்ன, ‘நீங்கள் பிரியிலன்றே திரள வேண்டுவது, மற்றடையாளமுண்டோ?’ என்ன — (புள்ளும் சிலம்பினகாண்) அது ப்ரமாணமன்ருகில் புள்ளும் சிதறிப்போயிற்றின. பண்டு ஒருகால் ‘புள்ளும் சிலம்பின’ (6) என்றது; அப்போது கூட்டிலேயிருந்து சிலம்பிற்று; இப்போது பறந்து போகத் தொடங்கிற்று என்கை. (போதரிக்கண்ணினுய்) ‘உங்கள் வார்த்தை பழகிறிலேன்’ என்று பேசாதே கிடக்க, ‘இக்கண்ணுடைய எனக்கு ஓரிடத்திலே புறப்படவேணுமோ? எல்லாரும் என்காலிலே வந்து விழுகிருர்கள்’ என்று கிடக்கிருயோ? (போது அரி) பூவும் மானும் போன்றகண்; பூவிலே வண்டிருந்தாற்போலே என்றுமாம்; பூவோடே சீறுபாறென்றுமாம். 4. “அஸிதேக்ஷணே”யாகையாலே ‘புண்ட₃ரீகாக்ஷன் பக்கல் போகவேணுமோ?’ என்னும். தான் B “நெடுங்கணிளமான்”; அவன் B “அனைத்துலகமுடைய அரவிந்தலோசனன்”; அவனும் அவன் விபூ₄தியும் இக்கண்ணிலே ஒரு மூலைக்குப் போராது. (போதரிக்கண்ணினுயித்யாதி₃) இக்கண்ணிலே அவனைக் குமிழிநீரூட்டி அவன் கண்ணிலே நாம் குமிழிநீருண்ணப்பாராய் என்கை. (குள்ளக்குளிர) ஆதி₃த்யகிரணத்தாலே நீர் வெதும்புவதற்கு முன்னே

A திருவாய் 9-1-8. B திருவாய் 6-7-10.

புறப்பட்டு. பெண்களும் புறப்பட்டு, நீர் வெதும்புவதற்கு முன்னே என்னவுமாம். (குடைந்து நீராடாதே) தாங்களாகையாலே உள்ளே குடைந்தாடும் தங்கள் ஸம்பந்தத்தாலே கொதிக்குமென்றறிகிறிலள்.

(பள்ளிக் கிடத்தியோ) பிள்ளைகள் படுக்கையிலே விட்டுப் போகாநிற்க, நீ படுக்கையிலே கிடப்பதே அவன் கிடந்துபோன படுக்கையை மோந்து கொண்டு! பயிர் விளைந்து கிடக்கக் கதிர் பொறுக்கி ஜீவிக்கிறாயோ? (பாவாய் நீ) தனிக்கிடக்க வல்லளோ நீ? (நன்னாள்) அடிக்கழஞ்சு பெற்ற நாளிறே; இந்நாலு நாளும் போன வாறே பெண்களும் க்ருஷ்ணனும் என்று புகுகிறார்கள் கிடாய்? இந்நாலுநாளும் போனவாறே மேல் நாள்கள் ராவணனைப் போலே பிரிக்கும் நாட்கள். ஆண்டாள் திருவேகாதசி படினிவிட்டு பட்டரை 'தீர்த்தமும் தாரும்' என்ன, 'இப்பெரிய திருநாளிலே இதொரு திருவேகாதசி எங்ஙனே தேடி எடுத்துக்கொண்டிகோள்' என்றருளிச்செய்தார்.

(கள்ளம் தவிர்ந்து) 1. "சோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்ற தத்வஸ்துவிலும் ததீயவஸ்துவை அபஹரிக்கையன்றோ பெருங்களவு. A "என்னுடை நாயகனே" என்னும்படியே ஸ்வாமித்வத்தைச்சொல்லி, சேஷபூதனுக்கு சேஷத்வத்தை அபஹரித்தால் சேஷியை க்ஷமை கொள்ளலாம். சேஷிக்குத் தன் சேஷித்வத்தை அபஹரித்தால் க்ஷமை கொள்ளுகைக்குப் பொறுத்தோமென்பாருமில்லையே; குற்றம் நின்றேபோமித்தனை. "கலந்து குள்ளக்குளிரக்குடைந்து நீராடாதே பாவாய் பள்ளிக் கிடத்தியோ" என்று க்ரியை. 2. "தஸ்யோபவநஷண்டேஷு" இத்யாதி. 13.

ஸ்வாபதேச வ்யாக்யாநம் — பதின்மூன்றும் பாட்டு

அவ:— பதின்மூன்றும் பாட்டு. (புள் இத்யாதி) இப்பாட்டில். — நமக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுண்டாகில், அவன்தானே வருகிறானென்று நிர்ப்பரராயிருக்குமவரை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா:— (புள்ளின் வாய்கீண்டானை) ஸ்வாச்ரிதருக்கு ஸ்வாநுபவ விரோதியான காமாதிதோஷ நிவர்த்தகனாய். (பொல்லாவரக்கனைக் கிள்ளிக் களைந்தானை) பொல்லாத அப்ராப்த விஷயபூதமான அஹங்காரத்தை; அஹங்காரத்துக்கு நன்மை தீமைகளாவன — "அஹம், மம" என்றால் ஈச்வரனும் ஈச்வர விபூதியும் ஸ்வாபிமாந விஷயமாகத் தோன்றுகை—அஹங்காரத்துக்கு நன்மையாவது; தேஹமும் ஆத்மாவும் ஸ்வதந்த்ரமாகத் தோன்றுகை-தீமையாவது; அநுகூலமான அஹங்காரத்துக்கு அழல்தட்டாதபடி நிரஸித்தவனுடைய. (கீர்த்திமை பாடிப்போய்) கல்யாண குணங்களை ப்ரீதிக்குப் போக்கு வீடாகப் பாடி அதுவே தாரகமாகப் போய். (பிள்ளைகளெல்லாரும்) நாம் சென்று எழுப்ப வேண்டிய அகில (அபிநவ) பாகவதரும். (பாவைக்களம் புக்கார்) அநந்யார்ஹரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நிரூபகமான ஸங்கேத ஸ்தலத்தை ப்ரவேசித்தார்கள்.

A பெரியாழ் திரு 5-4-3.

பதினுன்காம் பாட்டு

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்(து) ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்
செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போகின்ருர்
எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காய்! எழுந்திராய் நாணுதாய்! நாவுடையாய்!
சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணுனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை:— எங்களை—(உன் தோழியராகிய) எங்களை, முன்னம் எழுப்புவான்—முதன் முதலில் எழுப்புவதாக, வாய்பேசும்—வாயாலே சொல்லிவைத்த, நங்காய்—பரிபூர்ணையே! நாணுதாய்—('சொன்னபடி செய்யாதொழிந்தோமே' என்னும்) வெட்கமுமற்றவளே! நா உடையாய்—(இன் சொற்களைப் பொழியும்) நாவை உடையவளே! உங்கள் புழைக்கடை தோட்டத்து வாவியுள்—உங்களுடைய புழைக்கடையிலுள்ள தோட்டத்தில் விளங்கும் குளத்தினுள், செங்கழுநீர் வாய் நெகிழ்ந்து—செங்கழுநீர் மலர்கள் மலர்ந்து, ஆம்பல் வாய் கூம்பினகாண்—கருநெய்தல் மலர்கள் குவிந்துகொண்டன காண்! (மேலும்) செங்கல் பொடி கூறை—காஷாயம் படிந்த உடையை அணிந்தவரும், வெண்பல்—வெளுத்தபற்களையுடைய வரும், தவத்தவர்—தபோவேஷத்தை உடையவருமான சைவஸந்யாஸிகளும், தங்கள் திருக் கோயில்—தங்களுடைய தெய்வஸந்நிதிகளில், சங்கு இடுவான் — சங்கு ஊதுகைக்காக, போகின்ருர்—செல்கின்றனர்; சங்கொடு சக்கரம்—சங்கத்தையும் சக்கரத்தையும், ஏந்தும்—(இரு கைகளிலும்) லாகுவமாக தரிக்கும், தட கையன் — பெரிய கைகளை உடையவனும், பங்கய கண்ணுனை—செந்தாமரை போன்ற கண்களை உடையவனுன ஸர்வேஶ்வரனை. பாட—(ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப்) பாடுவதற்காக, எழுந்திராய்—எழுந்திருப்பாயாக.

ஸ்வா:- அதாவது-காலக்ஷேப கூடம். (வெள்ளியெழுந்து வியாழமுறங்கிற்று) பரிஶுத்தமான ஜ்ஞாநம் அபிவ்ருத்தமாய், அஜ்ஞாநம் தலைமடிந்தது. (புள்ளுஞ் சிலம்பினகாண்) மற்றுமுள்ள பாகவதரும் த்வரித்துக்கொண்டு போந்தார்கள். (போதரிக்கண்ணினுய்) ஸ்வச்சமாய் ஶ்லாக்யமாய் ஸாரக்ராஹியான ஜ்ஞா நத்தையுடையவரே! (குள்ளக்குளிர) அவனைப்பிரிந்திருந்த வ்யஸநமெல்லாம் நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போம்படி. (குடைந்து) காலக்ஷேபகூடத்திலே ப்ரவேஶித்து. (நீராடாதே) பகவதநுபவத்தைப் பண்ணுதே. (பள்ளிக்கிடத்தியோ) தனித்து குணுநுபவம் பண்ணுகிருயோ? (பாவாய் நீ) தனித்து குணுநுபவம் பண்ண வல்லையோ? (நன்னுளால்) ஸத்த்வோத்தரமான காலம் நேர்பட்டபடி என்தான்! (கள்ளம் தவிர்ந்து) உன்னை எங்களுக்குக் காட்டாமலிருக்கிற களவை விட்டு. (கலந்து) எங்களோட ஒருநீராகக் கலந்து எங்கள் ஸத்தையை உண்டாக்காய்.

மூவாயிரப்படி — பதினன்காம் பாட்டு

அவ:— பதினன்காம்பாட்டு. a இவையெல்லாவற்றுக்கும் தானே கடவளாய், எல்லாரையும் தானே எழுப்பக்கடவதாகச் சொல்லிவைத்து, அது செய்யாதே உறங்குகிருளொருத்தியை எழுப்புகிருர்கள்.

வ்யா:— b (உங்கள் b_3 புழைக்கடை இத்யாதி$_3$) c 'செங்கழுநீர் அலர்ந்து ஆம்பல் மொட்டிக்கும்படி போது விடிந்தது; உறங்குவதே இன்னம்!' என்ன; 'நீங்கள் வயலிலே போனிகளோ?' என்ன; 'புழைக்கடைத்தோட்டத்து வாவியுள் செங்கழுநீர் அலர்ந்து ஆம்பல் மொட்டித்தன' என்ன; d 'அது பின்னை நீங்கள் வலிய அலர்த்தினிகோள்' என்ன; (உங்கள் புழைக்கடைத் e தோட்டத்து வாவியுள் செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல் வாய் கூம்பின) எங்களுக்குப் புகுரவொண்ணுதே அஸூர்யம்பஶ்யமான உங்கள் புழைக்கடைத்தோட்டத்து வாவியுள் செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் மொட்டித்தன: f வெயில்

பெ. அ. பதினலாம்பாட்டு. (உங்கள் இத்யாதி$_3$) a "நங்காய்" என்றதையும் "எங்களை முன்னமெழுப்புவான் வாய்பேசும்" என்றதையும் கடாக்ஷித்து அவதாரிகையிடுகிருர் (இவையெல்லாவற்றுக்கும் இத்யாதி$_3$)

b_2, c "புழைக்கடை" என்று விஶேஷித்ததுக்கு உக்திப்ரத்யுக்திமுகே$_2$ந ப$_4$ாவம் அருளிச்செய்கிருர் (செங்கழுநீர் இத்யாதி$_3$) b, d "உங்கள்" என்ற பத$_3$ப்ரயோக$_3$த்துக்கு உக்திப்ரத்யுக்திமுகே$_2$ந ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிருர் (அது பின்னை இத்யாதி$_3$) இவர்களுக்குப் புகுரவொண்ணுத புழைக்கடையில் அலருகையையும் மொட்டிக்கையையும் புறம்புள்ளவற்றைக் கண்டு அநுமித்துச்சொல்லுகிருர்களென்று கருத்து. e, f "தோட்டம்" என்று விஶேஷித்ததுக்குப் ப$_2$லிதார்த்த$_2$ம் அருளிச்செய்கிருர் (வெயில் இத்யாதி$_3$) இத்தால்—கிரணஸ்பர்ஶத்தாலொழிய அலருகையும் மொட்டிக்கையும் கூடாதென்று அவள்பண்ணுகிற

சி. அ. பதினலாம்பாட்டு (உங்கள்) b,c,d "செங்கழுநீர் வாய் நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்" என்ன, உள்ளேயிருக்கிறவள் "என்னைக்காணப்புகுகிறோம் என்று மலர்ந்த உங்களுடைய கண்களையும், நான் வார்த்தை சொல்லாமையாலே சிவட்கென்று முகுளிதமான உங்களுடைய வாய்களையும் கண்டு செங்கழுநீர் மலர்ந்து ஆம்பலும் கூம்பின என்று ப்ரமித்திகோளாகவடுக்கும்" என்ன, புறத்திலே இருக்கிறவர்கள் "வயலிலும் செங்கழுநீர் நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பிற்றின காண்" என்ன, உள்ளிருக்கிறவள் "நான் எழுந்திருக்கவேணும் என்று நீங்கள் வலிய அலர்த்துகைக்கும் மொட்டிக்கப்பண்ணுகைக்கும் வயலிலே போனீர்களோ?" என்ன, புறத்திலிருக்கிறவர்கள் "உங்கள் புழைக்கடை" என்கிருர்கள். இப்படி அத்$_4$யாஹரித்துக் கொள்ளவேணும். f (வெய்யில் பட்டன்றிக்கே காலபாகத்தாலே என்கை) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்-ஸூர்யோத$_3$யமானல் வெய்யில்பட்டு விகஸிக்கிற வயல்களிலே இருக்கிற செங்கழுநீர்மாத்ரமன்றிக்கே, ஆதித்$_3$யகிரண ஸஞ்சாரமில்லாத புழைக்கடையில் வாவியிலுள்ள செங்கழுநீர் விகஸிதமாயிற்றின என்றபடி. இத்தால் மிகவும் வெய்யில் ஏறிற்று என்றபடி, b, f_2 "உங்கள் புழைக்கடை" என்று வேறிட்டுச்

பட்டன்றிகே f2 காலபாகத்தாலே என்கை. g இவள் எழுந்திராத இன்னுப்பாலே, ''உங்கள் புழைக்கடை'' என்று வேறிட்டுச் சொல்லுகிறுர்கள்.

'அலரப்புகுகிறவளவிலே கழிய அலர்ந்ததென்று சொல்லுகிறிகோள்; வேறு அடையாளம் உண்டோ?' என்ன; h (செங்கற் பொடிக்கூறை இத்யாதி3) i அளற்றுப்பொடியிலே புடைவையைப் புரட்டி, ப்3ரஹ்மசர்யம் தோற்றப் பல்லை விளக்கி j த3ண்ட3பரிஹாரார்த்த2மாகத் தபோவேஷத்தையுடையரான ஶிவத்3வி ஜருங்கூடத் தங்கள் தே3வதைகளை ஆராதி4க்குங் காலமாய்த்து, ''திருக்கோயில்'' என்றது—அவர்கள் சொல்லும் பாசுரத்தாலே. k ''சங்கு'' என்று - ஆராத4நோப கரணத்துக்கு உபலக்ஷணம்; l குச்சியிட என்றுமாம். இத்தால் m அஶ ரத்3த4ருங் கூட எழுந்திருக்கும் காலமாய்த்து என்கை. n ஸந்யாஸிகள் ஸந்த்4யாவந்த3நம் பண்ணித் தங்களுடைய அகங்களிலே திருவாராத4நம்பண்ணும் காலமாய்த்து என்றுமாம்.

பெ.அ. அந்யத2ாஸித்3தி4யைப் பரிஹரித்தார்களென்று சொல்லிற்றுய்த்து. g இவளுடைய தோட்டமென்று தோற்றவேண்டில் ''இந்தப்புழைக்கடை'' என்னலாயிருக்க, ''உங்கள்'' என்று — மமகாரமுண்டானவர்களைப்போலே சொல்லக்கூடுமோவென்ன, அருளிச் செய்கிருர் (இவள் இத்யாதி3)

j 'த3ண்ட3பரிஹாரார்த்த2மாக' என்றது-ராஜாக்கள் த3ண்ட3ம்கொள்வர்; அது வாராமைக்கு என்றபடி. k ''சங்கிடுவான்'' என்றதுக்கு, சங்காலே நீர்விடுகை அர்த்த2மாய், தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் ('சங்குஎன்று' இத்யாதி3) இது எம்பார் நிர்வஹிக்கும்படி. h, n ''செங்கல்பொடிக்கூறை'' என்று-காஷாயவஸ்த்ரத4ாரிகளென்றும், ''வெண்பல்'' என்று-தாம்பூ3லாதி3களில்லாமையாலே பே4ாக்3யத்3ரவ்யங்களில் விரக்தரென்றும், ''தவத்தவர்'' என்று-ஸாத்விகரென்றும் ஶப்3த3ார்த்த2ம் விவக்ஷித்து, திருமலைநம்பி அருளிச்செய்த யோஜ நாந்தரம் அருளிச்செய்கிருர் (ஸந்யாஸிகள் இத்யாதி3)

சி.அ. சொல்லுகையாலே கட்டும் காவலுமாயிருக்கையாலே தமக்கு ப்ரவேஶிக்கப்போகாது, வலிய அலர்த்துகைக்கு; காலபாகத்தாலே அலர்ந்தன என்றபடி. i அளற்றுப்பொடியாவது — செங்கல்லாலே வைத்த சுவரில் உதிர்ந்த பொடி. k,l, ''சங்கிடுவான்'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம்; k ஶங்க2ம் பிடிக்கைக்காக என்னுதல், l சங்கு என்று குச்சியாய், குச்சி திறக்கைக் காக என்னுதல். m (அஶ ரத்3த4ருங் கூட எழுந்திருக்கும் காலமாய்த்து) என்றதுக்குத் தாத் பர்யம் தாமஸராகையாலே உதி3த்த பிற்பாடொழிய எழுந்திரார்கள் என்றபடி. h,n ''செங்கற் பொடிக்கூறை'' என்றதுக்கு இரண்டாம் அர்த்த2ம்—காவிதோய்த்த புடவையையுடையராய், வெளுத்த பல்லையுமுடையராய், நல்ல தபஸ்ஸையுமுடைய ஸந்யாஸிகள் தம்முடைய திருவா ராத4னமான பெருமாள்கோயில் குச்சி திறக்கைக்காக என்று. h ''தங்கள் கோயில்'' என்று பிரித்துச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம்—முந்தினபொருளுக்கு அநாத3ரோக்தி; இரண்டா மர்த்த2த்துக்கு A ''தங்கள் தேவரை'' என்னுமாபோலே ஸந்யாஸிகளே தமக்கு உத்3தே3ஶ்யர் என்றபடி. h,nஸந்யாஸிகளை ''தவத்தவர்'' என்கிறது—1. ''தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாம

ரு. அ. பதினுலாம்பாட்டு (உங்கள் புழைக்கடை இத்யாதி3) h,i செங்கல்பொடிக்கூறை-ஶங்க2மாகவுமாம்; l சங்கென்று குச்சியாகவுமாம். n (ஸந்யாஸிகள்) என்றது—த்ரித3ண்டி3கள் என்றபடி. h,n ஸந்யாஸிகள் என்ற பக்ஷத்தில் காவித் திருப்பரியட்டமும், வெளுத்திருக்கும் kசங்கென்று ஆராத4னத்துக்கு உபகரணமாயிருக்கும்

A நாச். திரு-10-10.

o தம:ப்ரசுரரநுஷ்டாநம் ப்ரமாணமோ? 1. ''த₄ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேத₃ாஶ்ச'' அன்றோ? என்ன; 'த₄ர்மஜ்ஞையான உன்னுடைய ஸமயமும் ப்ரமாணமன்றிறே' என்கிறார்கள்— p (எங்களை முன்னமெழுப்புவான் வாய்பேசும்) 'எல்லாரையும் நானேயெழுப்புகிறேனென்று சொன்னது உன்பக்கல் கண்டிலோமீ!' என்கிறார்கள். (வாய்பேசும்) உக்திமாத்ரமேயாய், அநுஷ்டாநம் இன்றிக்கே யிருக்கை. க்ருஷ்ணனோடே பழகின உனக்குப் பொய்சொல்லுகை q வம்போ? r (நங்காய்) s பூர்ணையிறே. t எனக்கு உங்களையொழியச் செல்லாதென்று சொல்லும்படியும், t_3 உன் நைரபேக்ஷ்யமும் எல்லாம் t_3 கண்டோமிறே. u சொலவும் செயலும் சேராதார்க்கு ஒரு u_2 பூர்த்தியும் வேணுமோ? v (எழுந்திராய்) w எங்கள் குறைதீர்க்க w_2 எழுந்திராய்.

x (நாணாதாய்) y சொல்லிவைத்துச் சொன்னபடி செய்யப்பெற்றிலோ மென்னும் லஜ்ஜையுமின்றிக்கேயிருந்ததீ! z நீ இருந்தவூரில் z_2 பூசனியும்

பெ. அ. o ''நங்காய்'' என்றதே அமைந்திருக்க, ''எங்களைமுன்னமெழுப்புவான் வாய்பேசும்'' என்று விஶேஷித்ததுக்கு - அவள் ஶங்கிக்குமிடத்தில் ஸோபாலம்பே₄ாத்தரமாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (தம:ப்ரசுரர் இத்யாதி₃) தம:ப்ரசுரர்க்கு அநுஷ்டாநத்தில் ஐத₃ம்பர்ய மில்லாமையாலே அவர்களெழுந்திருக்குமது விடிந்தமைக்கு அடையாளமாக மெய்க்கொள்ளப்போகாதென்று ஶங்கைக்குக் கருத்து. p திருமலைநம்பி நிர்வாஹத்தில், விடிவுக்கு அடையாளமாக ஸந்யாஸிகளெழுந்திருந்தார்களென்னச் செய்தேயும் நிருத்தரையாகக் கிடக்கையாலே வெறுக்கிறாளென்று ''எங்களை முன்னம்'' இத்யாதி₃க்கு ஸங்க₃தி கண்டு கொள்வது. q ''வம்போ' என்றது-புதுமையோ? என்றபடி. r,s ஶப்₃தா₃ர்த்த₂க₃த₂நமுகே₂ந உபாலம்ப₄ம் தோற்ற அருளிச்செய்கிறார் (பூர்ணையிறே என்று.) t, u இது உபாலம்ப₄மானபடியை உபபாதி₃க்கிறார் (எனக்கு இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே.) t_2 'உன் நைரபேக்ஷ்யமும்' என்றது-உனக்கு எங்களையொழியச் செல்லும்படியிருக்கையும் என்றபடி. t_3 ''கண்டோமிறே'' என்ற அநந்தரம் ''ஆகையாலே'' என்று ஶேஷம். u_2 (பூர்த்தியும் வேணுமோ) என்றது-பூர்த்தியுண்டென்றிருக்க வேணுமோ என்றபடி. v,w ''எழுந்திராய்'' என்று ப்ரார்த்த₂னை தோன்றியிருக்கையாலே இதுக்குச்சேரக்கூட்டி அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (எங்கள் இத்யாதி₃) வெறுத்ததெல்லாம் ந்யாயநிஷ்டு₂ரோக்தியாகையாலே இப்படி ப்ரார்த்தி₂க்கத் தட்டில்லை,

x,y, நாணில்லாதவளேயென்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂மாய் அத்தை ஹேதுபூர்வகம் அருளிச்செய்கிறார் (சொல்லி இத்யாதி₃) z நாணையும், பூசனியுடைய சரசரப்பையும் சுணையென்று வ்யவஹரிக்கையாலே, இவள் சுணையற்றவளாகையாலே, இவ்விருந்தவூரிலும் சுணையற்றமையை ஸித்₃த₄வத்கரித்து, அது இல்லாவிட்டால் காய் காயாதென்கிற ப்ரஸித்₃தி₄யைப் பற்ற ஹார்த்த₃பா₄வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நீ இருந்த இத்யாதி₃) இத்தால், இவளுக்கு லஜ்ஜாஶூந்யதையை நிருபகமாகச் சொல்லுகையால் இப்படிசொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். 14.

சி. அ. திரிக்தமாஹு:'' என்கிற தபஸ்ஶப்₃த₃வாச்யமான த்₃வயநிஷ்டை₂தையைப்பற்ற. r,s ''நங்காய்''—பூர்ணையிறே என்னுதல்; t வெறுப்பாதல்; இத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு இத்யாதி₃) u விவரணம் (சொலவும் இத்யாதி₃) v, w_2 எழுந்திராய்—எழுந்திருக்கவேணும். a நாவுடையாய் — வாக்₃மிதையையுடையாய். z_2 (பூசனியும் காயாதோ) என்றது பூசனிக்குச்

கு. அ. திருமுத்துமுடைய தபஸ்விகள் என்றபடி; இந்தப் பக்ஷத்தில் ''தங்கள் கோயில்'' என்றது ஸந்யாஸிகள் தங்களுக்கு உத்₃தேஶ்யர் என்று தோற்றுகைக்காக: q வம்போ—புதுமையோ என்றபடி.

காயாதோ? என்கை. a (நாவுடையாய்) 'என்னை க்ஷேபித்துக்கொண்டாகிலும் வருகிறதென்?' என்ன; 1. ''நாந்ருக்₃வேத₃விநீதஸ்ய நாயஜுர்வேத₃ த₄ாரிண:'' என்றும், 2. ''நூநம் வ்யாகரணம் க்ருத்ஸ்நம்'' என்றும், 3. '' ஸ ம் ஶ் ர வே மது₄ரம் வாக்யம்'' என்றும் உன்பேச்சிலினிமை கேட்க; இவள் எ ல் லா ம் படுத்தினுலும் விடவொண்ணுத நாவீறுடைமை.

'உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?' என்ன, b (சங்கு இத்யாதி₃) திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் ஏந்தி அந்த ஸ்பர்ஶத்தாலே வளர்ந்த திருக்கைகளை. உடையனுய், ஆழ்வார்களிலே வந்து அலையெறிகிற கண்களை யுடையவனை. c A ''இளவாய்ச்சியர் கண்ணினுள் விடவேசெய்து விழிக்கும்பிரான்'' என்று இவர்களைத் தோற்பித்துக்கொள்ளும் கண்ணிறே. d B ''ஆழியொடும் பொன்னுர்சார்ங்கமுடைய அடிகளை இன்னுரென்றறியேன்'' என்று - அனுப₄விப் பாரைப் பிச்சேற்றக்கடவ திருவாழியையும், திருமேனிக்குப் ப ர ப₄ ா க₃ மா ன ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், d₂ முற்படத் தன்னை எழுதிக்கொடுத்துப் பின்னை எழுதிக் கொள்ளுகிற திருக்கண்களையுமுடையவனை. (பாட) உன் ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு எங்களையும் உஜ்ஜீவிப்பிக்க. க்ருஷ்ணன்கையில் இப்போது ஆழ்வார்களுண்டோ? என்னில்:- எப்போதும் உண்டு; அது பெண்களுக்குத் தோற்றும்; அல்லாதார்க்குத் தோற்ருது. 4. ''உபஸம்ஹர'' என்றதும் உகவாதார்க்குக் கூசியிறே, இவர் களுக்குத் தோற்றத்தட்டில்லையே. 14.

சி. அ. சுணையுண்டு. சுணையென்றது லஜ்ஜைக்கும் வாசகமாய், அதுக்குண்டான லஜ்ஜையும் உனக்கில்லை என்றபடி. b, d ''சங்கொடு சக்கரமேந்தும் தடக்கையன் பங்கயக்கண்ணுனை'' என்று இவற்றை இப்படி சொன்னதேதுக்கு மற்றையவற்றைச் சொல்லாதே? என்ருல் இதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஆழியொடும் இத்யாதி₃) c.d₂ (முற்படத் தன்னை எழுதிக்கொடுத்துப் பின்னை எழுதிக்கொள்கிற) என்றது (இளவாய்ச்சியர்) என்கிற வாக்யத்துக்கு உபபாத₃கம்.

இப்பாட்டுக்கு ஸ்வாபதே₃ஶம்- ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலே மூட்டுகையிலே அதி₄கரித்த நிர்வாஹகர்முன்பாக ப₄க₃வத₃னுப₄வம் பண்ணுகை ஸ்வரூபம் என்று. 14.

ஆருயிரப்படி — பதினுன்காமபாட்டு

அவ:— ப தி னு லா ம் பா ட் டு. (உங்கள்) இத்திரளுக்கெல்லாம் நிர் வாஹகையாய், எல்லார்க்கும் முன்னே உணர்ந்து எல்லாரையுமெழுப்பக்கடவே னென்று சொல்லிவைத்து, அத்தை மறந்து சுருக்கமொழிய உணர்ந்து கிடக்கிரு ளொருத்தியை எழுப்புகிருர்கள்.

வ்யா;-(உங்கள் இத்யாதி₃) 'நாங்கள் வந்து உன்வாசலிலே நிற்க எழுந்திரா தொழிவதே!' என்ன; 'விடிவுக்கு அடையாளமென்? எழுந்திருக்கும்போது விடிய வேணுமே' என்ன; (செங்கழுநீர்வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்) 'செங் கழுநீரலர்ந்து ஆம்பல்மொட்டிக்குமது அடையாளமன்ருே?' என்ன; 'நீங்கள் இவ்வா

A திருவாய் 1-7-5. B பெரிய திரு-10-10-9.

சலிலே வந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே உங்கள் கண்கள் அலர்ந்து, நான் வார்த்தை சொல்லாவிட்டவாறே நீங்கள் வெறுத்து லஜ்ஜித்து வாய்மூடினதும், செங்கழுநீ ரலர்ந்ததாகவும் ஆம்பல் மொட்டித்ததாகவும் தோற்றுகிறது' என்ன; 'அது ஊரிலதிறே, வாவியில் செங்கழுநீர்காண்' என்ன: 'வயலெல்லாமுலாவி அலருவன அலர்த்தி. மொட்டிப்பன மொட்டுவிக்கையன்றோ உங்களுக்கு இராவெல்லாம் பணி' என்ன; (தோட்டத்துவாவியுள்) 'A தடமணி வயல்களிலும், B அல்லிக்கமலம் முகங்காட்டுங் கழனிகளிலும் உள்ளவையல்ல; தோட்டத்திலவைகாண்' என்ன; 'அவ்விடங்களிலும் நீங்களுலாவினிகோளாமத்தனை' என்ன; 'புழைக்கடைத் தோட்டங்காண்' என்ன; 'அத்தனையிடம் போகவேண்டாதே அணித்தானவத்தனை யன்றோ' என்ன;' (உங்கள் புழைக்கடைத்தோட்டம்) என்கிறார்கள். 'அஸூர்யம் பஶ்யமான உன்னுடைய தோட்டத்திலே வெய்யில்பட்டன்றிக்கே காலபாகத்தாலே அலர்ந்தவையும் மொட்டித்தவையுமடையாளமன்றோ? சோலைச்செறிவாலே உச்சிப் பட்டாலும் ஆதித்₃யரஶ்மி காணவொண்ணாத உன்னுடைய புழைக்கடையிலவை யன்றோ' 'தாங்கள் புறம்பே உள்ளுப் புகுரப்பெறுதே நிற்கிறவர்கள், இவள் புழைக் கடையில் அலர்ந்தவை யறிந்தபடியென்?' என்னில்; புறம்புள்ளவை அலர்வன மொட்டிப்பனவானபடியைக்கண்டு அநுமித்துச் சொல்லுகிறார்கள். இவளெழுந் திராத இன்னாப்பாலே 'உங்கள் புழைக்கடை' என்று வேறுகூறிட்டுச் சொல்லு கிறார்கள். 1, 'த்₃வ்யக்ஷரஸ்து ப₄வேந்ம்ருத்யு:'' என்றும், C ''நீர் நுமது'' என்றும், D ''யானே என்றனதே'' என்றும்—அஹங்காரமமகாரம் த்யாஜ்யமாக உணர்ந்தவர்கள், 'உங்கள், எங்கள்'' என்கை விருத்₃த₄மன்றோ? என்னில்; தே₃ஹாத்மாபி₄மாநத்தால் வரும் அஹங்காரம் த்யாஜ்யமாவது; ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந் த₄த்தால் வருமது உத்₃தே₃ஶ்யமென்னுமிடத்தை 2. ''அச்யுதாஹம் தவாஸ்மி'' என்றும் E ''அபிமானதுங்கன்'' என்றும், F ''என்னுடைய பந்துங்கழலும்'' என்றும் சொல்லிற்றிறே. 'பதா₃ர்த்த₂ங்களாகிறன—காலக்ருத பரிணாமியாயன்றோ இருப்பது' என்ன; ஸந்த்₄யாஸமயத்தில்படியாயன்றே மத்₄யராத்ரியில்படியிருப்பது.

'அலர உபக்ரமித்தமாத்ரத்தைக்கொண்டு கழியவலர்ந்ததாகவும், மொட்டிக்கத் தொடங்கினபோதே மொட்டித்ததாகவும். உங்கள் த்வரையாலே ப்ரத₂மத₃ஶை யிலே இப்படியே தோற்றுகிறது; இது ப்ராதர்லக்ஷணமன்று; வேறடையாள முண்டாகில் சொல்லுங்கோள்' என்ன — (செங்கல்பொடிக்கூறை) 'தம:ப்ரசுரருங்கூட உணருங்காலமாய்த்து; இது விடிவுக்கு உடலன்றோ' என்கிறார்கள். (செங்கல்பொடிக் கூறை) அளற்றுப்பொடியிலே புடவையைப் புரட்டி, இராவெல்லாம் வெற்றிலை தின்றுகிடந்து ப்₃ரஹ்மசர்யமும் விரக்தியுந்தோற்றப் பல்லை விளக்கி ''ஸபையார், பெரியவர்கள், கோமுற்றவர், த₃ண்டங்கொள்வார்'' என்று தபோவேஷத்தையுடைய வரான ஶிவத்₃விஜருங்கூட ப₄யப்பட்டுணர்ந்து தங்கள் தே₃வதைகளை ஆராதி₄க்குங் காலமாய்த்து. ''திருக்கோயில்'' என்றது—அவர்கள் சொல்லும்படி, ''சங்கு''

A திருவாய் 10-1-1 B பெரியதிரு 7-5-10 C திருவாய் 1-2-3 D திருவாய் 2-9-9. E திருப்பல் 11. F திருவாய் 6-2-1.

என்று-பரிகரத்துக்கும் கொத்துக்கும் உபலக்ஷணம். சங்கிடுவானென்றது - குச்சியிடுவா னென்றுமாம். ''தாமஸப்ரக்ருதிகளைச் சொல்லுகிறது'' என்று எம்பார். ''தம:ப்ரசுரர் உணர்ந்தார்கள் என்று சொல்லியோ எழுப்புவது என்று அவள் நினைத்திருக்கும் என்று, ஸத்வநிஷ்டரான ஸந்யாஸிகளைச் சொல்லுகிறது'' என்று திருமலைநம்பி. 1. ''யத₃ஹரேவ விரஜேத், தத₃ஹரேவ ப்ரவ்ரஜேத்'' 2. ''பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோऽபரமாத்மநி'' என்று ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் ஸக்தராய், இதர விஷயங்களில் விரக்தராய், காஷாயவஸ்த்ரங்களை த₄ரித்து போ₄க்₃யத்₃ரவ்யங்களில் விரக்தராய் ஸாத்த்விகராயிருக்கும் ஸந்யாஸிகள் ஸந்த்₄யாவந்த₃னங்களைப் பண்ணி அக்னிகளிலே திருவாராத₄நம் பண்ணும் காலமாய்த்தென்ன. '3. ''ஸததம் கீர்த்த யந்தோ மாம்'' 4. ''நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் ப₄க்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே'' என்று அநவரதம் ஸ்நேஹத்தோடே உபாஸிப்பர்களென்று சொல்லப்படுகிற வர்கள் விடிவோறே ஒருகால் ஸமாராத₄நம்பண்ணி அல்லாதபோது பேசாதே யிருப்பார்களோ? இது விடிவுக்கடையாளமன்றே; இதுதான் ப்ரமாணமுமன்றே?' என்ன; அதுக்கு உத்தரமாகச் சொல்லுகிறதுமேல் — (எங்களை முன்னமெழுப்புவான்) '5. ''த₄ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேத₃ாஶ்ச'' 6. ''யத்₃யதா₃சரதி ஶ்ரேஷ்ட₂:'' ''மேலையார் செய்வனகள்'' (26) என்னுமது ப்ரமாணமாக நீ சொன்னயே, ஸாத்த்விகாக்₃ரேஸரையாயிருக்கிற நீ எங்களை எழுப்புவதாகச் சொல்லிவைத்து அத்தை மறந்துகிடந்து உறங்குகிறயன்றோ. த₄ர்மஜ்ஞையான உன்னுடைய ஸமயமும் ப்ர மாணமன்றிறே' என்கிறர்கள். (எங்களைமுன்னமெழுப்புவான்) 'எல்லாரையும் நானே எழுப்புகிறேன்' என்று சொன்னது உன்பக்கல் கண்டிலோமே. (வாய்பேசும்) ஹ்ருத₃யத்திலில்லாதது வாயாலே பேசலாமோதான்? உக்திமாத்ரமேயாய் அநுஷ்டா₂நமின்றிக்கேயிருக்கை. நினைவும் சொலவும் விபரீதமாயிருக்கும். க்ருஷ்ண னோடே பழகிச் சேர்த்தியாயிருக்கிற உனக்குப் பொய் சொல்லுகை வம்போ? (நங்காய்) 'உன்னுடைய லாப₄த்துக்கு நாங்கள் வேண்டாதபடியாயிருந்ததிறே. எங்களை யொழிய நீ நிரபேக்ஷையாயிருந்தாயிறே. ''எனக்கு உங்களையொழியச்செல்லாது'' என்றிருந்ததெல்லாம் கண்டோமிறே. சொலவும் செயலும் சேராதார்க்கு ஒரு பூர்த்தியும் வேணுமோ? இரண்டும் சேர்ந்தவிடத்திலேயன்றோ பூர்த்தியுள்ளது. அதில்லாதவிடத்தில் ஆதி₃த்யாதி₃களபக்கல் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லும் ப₄க₃வச் ச₂ப்₃த₃ம்போலேயன்றோ. A ''ஒருகாலும்பிரிகிலேன்'' என்றத்துக்குப் பொரு ளிதுவோ? (எழுந்திராய்) எங்கள்குறைதீர்க்க எழுந்திராய்.

(நாணுதாய்) நீதானெழுந்திருக்க வேணுமோ? நாம் பிற் பாடரானேமென்று கிடந்தவிடத்தே கிடந்து சொன்னபடி செய்யப் பெற்றிலோமென்று லஜ்ஜிக்கத்தான் பெற்றதோ? நீயிருந்தவூரில் பூசனியுங்காயாதோ? 7. ''ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா'' என்னுமவனோடேயன்றோ உனக்கு வாஸநை. (நாவு டையாய்) எங்களை லஜ்ஜிப்பிக்கத்தான் பெற்றோமோ? நாட்டாரளவோ உனக்கு

A பெரிய திரு-7-4-4.

நாக்கு? (நாவுடையாய்) என்னை க்ஷேபித்துக்கொண்டாகிலும் வருகிறதென்? என்ன, 1.''நாந்ருக்₃வேத₃விநீதஸ்ய நாயஜுர் வேத₃த₄ாரிண:'' என்றும். 2. ''நூநம் வ்யாகரணம் க்ருத்ஸ்நம்'' 3. ''ஸம்ஸ்ரவே மது₄ரம் வாக்யம்'' என்றும் நீ எல்லாம் படுத்தினாலும் உன் பேச்சிலினிமை கேட்கும்படி நாவீறுடையவளன்றோ. 'நான் உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?' என்ன; (சங்கொடு சக்கரமேந்தும்) க்ருஷ்ணன் திருநாமங்களைப்பாட. திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமேந்தி அந்த ஸ்பர்ஶத்தாலே வந்த வளர்த்தியையுடைய திருக்கைகளையுடையனாய், ஆழ்வார்களிலே வந்து அலையெறிகிற கண்களையுமுடையனான க்ருஷ்ணனை. A ''கூராராழி வெண்சங்கேந்தி'' B ''ஆழியொடும் பொன்னார் சார்ங்கமுடையவடிகளை''. ஆசைப்படப்பண்ணுமதுவும் அறிவுகெடப்பண்ணுமதுவும் தி₃வ்யாயுத₄ங்களோட்டைச் சேர்த்தியேயிறே. (பங்கயக் கண்ணனை) முற்படப் பெண்களுக்குத் தன்னையெழுதிக்கொடுத்து எழுத்து வாங்கப்பண்ணும் கண்கள்: C ''தூதுசெய் கண்கள்'' D ''விடவே செய்து விழிக்கும்'' E''கண்களுக்கு அற்றுத்தீர்ந்தும்'' 4. ''ஜிதந்தே'' F ''தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவுந்தலைமகன்'' என்று-உப₄யவிபூ₄தியையுந்தோற்பிக்குங் கண்ணழகுடையவனை. சந்த்₃ராதி₃த்யர்கள் சேரவுதித்தாற்போலேயிருக்கிற இரண்டு தி₃வ்யாயுத₄ங்களையும் கண்டு G ''ஆங்குமலருங்குவியும்'' என்கிற திருநாபீ₄கமலம்போலே, திருக்கண்களும் அலருவதுமொட்டிப்பதாகாநிற்கும்- 'க்ருஷ்ணன் கையில் ஆழ்வார்களுண்டோ?' என்னில்; எப்போதுமுண்டு; அதுபெண்களுக்குத்தோற்றும்; ஆண்களுக்குத் தோற்றாது. 5. ''உபஸம்ஹர'' என்றது உகவாதார்க்குக் கூசியிறே. H ''நெய்த்தலைநேமியுஞ் சங்கும் நிலாவிய'' என்று-யஶோதைப்பிராட்டி தாலாட்டுகையாலே இவர்களுக்குத் தோற்றத் தட்டில்லையே. (பாட) உன் ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப்பாடி, ஒரு நீர்ச்சாவி போலே கிடக்கிற இத்திரள் உஜ்ஜீவிக்கும்படி வர்ஷியாய். (பங்கயக்கண்ணனைப் பாட) 6 ''உத்₃க₃ாயாதிநாமரவிந்த₃லோசநம்''. 14.

ஈராயிரப்படி — பதினாலாம் பாட்டு

அவ:— பதினாலாம் பாட்டு. இதுக்கெல்லாம் 'கடவளாய் எல்லாருக்கும் முன்னே தான் உணர்ந்து எல்லாரையும் உணர்த்தக்கடவளாக ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா:— (உங்கள் புழைக்கடையித்யாதி₃) இவர்கள் வாசலிலே வந்து ''போது விடிந்தது எழுந்திராய்'' என்ன, 'அடையாளமென்?' என்ன; 'பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களும் போய், பேசுவாரும் பேசாதிருப்பாருமாய் வந்து நிற்கிறது விடிந்தமைக்கடையாளமன்றோ' என்று, செங்கழுநீர் அலர்ந்தாப் போலேயும் ஆம்பல் மொட்டித்தாப் போலேயும் என்று தங்கள் வாயைச் சொல்ல, 'உங்கள் வாய் நீங்கள் வேண்டின போது அலர்ந்து மொட்டியாதோ?'

A திருவாய் 6-9-1. B பெரியதிரு-10-10-9. C திருவாய் 9-9-9, D திருவாய்-1-7-5. E திருவாய்-7-3-3. F திருவாய்-2-6-3. G மூன் திருவ-67. H பெரியாழ் திரு-1-2-12-

என்ன; 'வயலில் அவையும் அப்படியே' என்ன; 'நீங்கள் போய் அலர்த்தியும் மொட்டிக்கப் பண்ணியும் வைத்தீர்கள்' என்ன: 'தோட்டத்தில் வாவியில் அவையும் அப்படியே' என்ன, "வயலிலணித்தன்றோ உங்களுக்குத் தோட்டத்து வாவி' என்ன, 'புழைக்கடைத் தோட்டத்தில் வாவிகளிலவையும் அப்படி அலர்ந்து மொட்டித்தது' என்ன, "அது உங்களுக்குக் கைவந்த இடமன்றோ" என்ன, 'அஸூர்யம்பஶ்யமாய் க்ருஷ்ணனுக்கும் புகுரவொண்ணாதபடியான உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்தில் வாவியில் செங்கழுநீர் அலர்ந்து ஆம்பல் மொட்டித்தது' என்ன;

"அலரப்புக்க மாத்ரத்திலே 'கழிய எல்லாமலர்ந்தது' என்றும், மொட்டிக்கப் புக்க மாத்ரத்திலே 'முட்ட மொட்டித்தது' என்றும் சொல்லுகிறீர்கள். இதொழிய அடையாளமுண்டாகில் சொல்லுங்கோள்" என்ன (செங்கற்பொடிக் கூறை இத்யாதி₃) அளற்றுப் பொடியிலே புடவையைப் புரட்டி ப்₃ரஹ்மசர்யம் தோற்றப் பல்லை விளக்கி, "ஸபை₄யார் பொடிகிறார்கள். கோமுற்றவன் தண்டம் கொள்ளுகிறான்" என்று போதுவைகிற்றென்று தபசிகளுமகப்பட உணர்ந் தார்கள். (தங்கள் திருக்கோயில்) அவர்கள் சொல்லும் ப்ரகாரம். "சங்கு" என்று குச்சியைச் சொல்லுகிறது. சங்கு ஸமாராத₄னத்துக்கு உபலக்ஷணம், வெள்ளையைத் தவிர்ந்து காஷாயத்தை உடுத்து பே₄ாகே₃ாபகரணங்களைத்தவிர்ந்து தபஶ் சர்யை உடையராயிருக்குமவர்கள் ஸந்த்₄யாவந்த₃னாதி₃கள் சமைந்து அகங்களில் திருமுற்றத்திலே எம்பெருமான்களை ஆராதி₄க்கும் காலமாயிற்றென்றுமாம். இரண்டு ப்ரகாரத்தாலும் ஸாத்விகரோடு தமோபி₄பூ₄தரோடு வாசியற உணர்ந்ததென்கிறார்கள். 1. "த₄ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம்; வேதா₃ஶ்ச" (எங்களை முன்னமித்யாதி₃) "நேற்று எங்களை 'எழுப்புகிறேன், க்ருஷ்ணன்பாடு கொடு போகிறேன்' என்றது கண்டிலோமே" என்கிறார்கள். (வாய்பேசும்) பொய் சொல்ல உகக்கும் க்ருஷ்ணனோடேயிறே பழகுகிறது. பொய்யை நினைத்ததுக்கு மேலே பிறர் அறிய வேணுமோ? (நங்காய்) சொன்னத்தோடே சிலவாகிலும் கூட்டாதேயிருப்பார்க்கு ஒரு பூர்த்தியும் வேணுமோ? என்கை. (எழுந்திராய்) இவர்கள் பேச்சே அமைந்தது இவளுக்கு. எங்கள் குறைதீராய். (நாணாதாய்) 'நீயிருந்த ஊரில் பூசனியும் காயாதோ?' என்கை. (நாவுடையாய்) வாயேயிறே உனக்குள்ளதென்கை.

(சங்கொடு சக்கரமேந்தும் தடக்கையனித்யாதி₃) இவர்களை த₄ரிப்பிக் கைக்காக. "நாவாலுள்ள காரியம் கொள்ளுங்கோள்" என்ன, 'அவன் திருநாமங் களைப்பாடு' என்கிறார்கள். (சங்கொடு சக்கரம்) A "இன்னாரென்றறியேன்" இத்யாதி₃. (பங்கயக்கண்ணானை) 2. "ஜிதம் தே புண்ட₃ரீகாக்ஷ". சங்கு சக்கரங்களைக் கொண்டு திருநாபி₄கமலம் போலேயிருக்கை. B "தூதுசெய்கண்களிறே". C "இள வாய்ச்சியர் கண்ணினுள் விடவே செய்து விழிக்கும் பிரான்". 14.

A பெரியதிரு 10-10-9. B திருவாய் 9-9-9 C திருவாய் 1-7-5.

நாலாயிரப்படி — பதினாலாம் பாட்டு

அவ:— பதினாலாம் பாட்டு. இதுக்கெல்லாம் கடவளாய், எல்லார்க்கும் முன்னே தானுமுணர்ந்து, எல்லாரையும் உணர்த்தக்கடவளாக ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணின ளொருத்தியை எழுப்புகிறது.

வ்யா:— (உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள் செங்கழுநீர் வாய் நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்) இவள் வாசலிலே வந்து 'போது விடிந்தது காண், எழுந்திராய்' என்ன, 'விடிந்தமைக்கு அடையாளமென்?' என்ன, 'பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களும் வாய்பேசுவாரும், பேசாதிருப்பாருமாய் வந்து நிற்கிறது விடிந் தமைக்கு அடையாளமன்றோ?' என்று செங்கழுநீர் அலர்ந்தாற்போலேயும் ஆம்பல் மொட் டித்தாற்போலேயும் என்று தங்கள் வாயைச்சொல்ல, 'உங்கள் வாய் நீங்கள் வேண்டின போது அலர்ந்து மொட்டியாதோ?' என்ன, 'வயலிலவையும் அப்படியே' என்ன, 'நீங்கள் போய் அலர்த்தியும் மொட்டிக்கப்பண்ணியும் வந்திகோள்' என்ன, 'தோட்டத்துவாவியும் அப்படியே' என்ன, 'வயலிலணித்தன்றோ உங்களுக்குத் தோட்டத்துவாவி' என்ன 'புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியும் அலர்ந்து மொட்டித்தது' என்ன, 'அது உங்களுக்குக் கைவந்ததன்றோ' என்ன, 'அஸூர்யம்பஶ்யமாய் க்ருஷ்ணனுக்கும் புகுரவெண்ணாத புழைக்கடையில் தோட்டத்து வாவியில் செங்கழுநீர் அலர்ந்து ஆம்பல் மொட்டித்தது' என்ன;

'அலரப்புக்கமாத்ரத்திலே கழிய அலர்ந்ததென்றும், மொட்டிக்கப்புக்க மாத் ரத்திலே முட்ட மொட்டித்ததென்றும் சொல்லுகிறீர்கள்; இதுவொழிய வேறடையாள முண்டோ சொல்லுங்கோள்' என்ன, 'ஸாத்விகரோடு தமோபி₄பூ₄தரோடு வாசியற உணர்ந்தது பார்' என்கிறார்கள் — (செங்கல் பொடிக்கூறை இத்யாதி₃) அளற்றுப் பொடியிலே புடவையைப்புரட்டி ப்₃ரஹ்மசர்யம் தோற்றப் பல்லைவிளக்கி, 'ஸபையார் பொடிகிறார்; கோமுற்றவன் தண்டம் கொள்ளுகிறான்' என்று போதுவைகிற்றென்று போம் அஶுசிகளுமகப்பட உணர்ந்தார்கள். (தங்கள் திருக்கோயில்) அவர்கள் சொல்லும் ப்ரகாரம். "சிறுபதத்தூற்றத்துறையிலே ஒரு தபசி பரிசிலிலேறி ஆற்றி னுள்ளே புக்கு, காவேரிதேவிக்குச் சங்கூதுகிறேனென்று அங்கே ஊத, பரிசிலிலே போகிற குதிரை மிதித்து அதிலேறின மனிச்சரடைய செத்துப்போச்சுது" என்று எம்பாரருளிச் செய்தவார்த்தை. 'சங்கு' என்று குச்சியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். வெள்ளை தவிர்ந்து, காஷாயத்தை உடுத்து, போ₄க்₃ய போ₄கோ₃பகரணங்களைத் தவிர்ந்து, தபஶ்சர்யையை உடையராயிருக்குமவர்கள், ஸந்த்₄யாவந்த₃நாதி₃களைச் சமைந்து அகங்களிலே திருமுற்றத்தெம்பெருமானை ஆராதி₄க்குங்காலமாயிற்று என்றுமாம். சங்கு ஸமாராத₄நத்துக்கு உபலக்ஷணம். 'தம:ப்ரசுரர் லக்ஷணத்தையோ ஸத்வஸ்த₂ரான நமக்குச் சொல்லுவது. 1. "த₄ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதா₃ஶ்ச" என்று, ஸத்வஸ்த₂ர்படியைச் சொல்லவேண்டாவோ?' என்ன, 'ஸத்வஸ்த்தை₂களான நாங்கள் சொன்னபடியையும் செய்கிறிலை' என்கிறார்கள்.

நான் செய்ததென்னென்ன — (எங்களை முன்னமெழுப்புவான் வாய்பேசும்) நேற்றே எங்களை எழுப்புகிறேனென்றும், க்ருஷ்ணன் பாடே கொண்டு போகிறே னென்றும் சொன்னது கண்டிலோமே என்கிறார்கள். (வாய்பேசும்) பொய் சொல்லத் தகும் க்ருஷ்ணனோடேயிறே பழகுகிறது; பொய்யே நினைத்து அதுக்குமேலே பிறரறிய

வேணுமோ? (நங்காய்) சொன்னத்தோடே செயல் கூடாதேயிருப்பார்க்கு ஒரு பூர்த்தியும் வேணுமோ? என்கை. (எழுந்திராய்) இவர்கள் பேச்சேயமைந்தது இவளுக்கு; உன் பூர்த்தியாலே எங்கள் குறையையும் தீராய். 'இப்படி சொல்லி வைத்துச் செய்யப் பெற்றிலோம்' என்னும் லஜ்ஜையும் கூட இன்றிக்கேயிருப்பதே? (நாணாதாய்) நீயிருந்த ஊரில் பூசனியும் காயாதோவென்கை. (நாவுடையாய்) வாயேயிறே உனக்குள்ள தென்கை. 1. ''நாந்ருக்₃வேத₃விநீதஸ்ய'' இத்யாதி₃. இவள் எல்லாம் படுத்தினுலும் விடவொண்ணாத நாவீறுடைமை. விண்ணப்பம் செய்வார் எல்லா அநீதிகள் செய்யிலும் ஸத்துக்கள் தலையாலே சுமக்கிறது நாவீறன்றோ,

நான் உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன; (சங்கொடு சக்கரமேந்தும் தடக்கையன்பங்கயக்கண்ணனைப்பாட)'இவர்களிதெல்லாம் சொல்லுகிறது, தங்களார்த்தி யிறே' என்று பார்த்து, இவர்களை த₄ரிப்பிக்கைக்காக, 'நாவாலுள்ள கார்யம் கொள்ளுங்கோள்' என்ன, அவன் திருநாமங்களைப் பாடென்கிறார்கள் — (ஏந்துந்தடக்கையன்) பூவேந்தினாற்போலே திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் ஏந்தி அந்த ஸ்பர்ஶத்தாலே வளர்ந்த திருக்கைமலர்களையுடையவனுயிருக்கை. A ''இன்னாரென்றறியேன்'' என்று மதிகெடுக்கும் கையில் திருவாழியையும் சொல்லுகிறது. (பங்கயக்கண்ணனை) 2. ''ஜிதம் தே புண்ட₃ரீகாக்ஷ'' B ''தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை'' என்னப்பண்ணும் கண்ணையுடையவனே. C ''ஆங்கு மலரும்'' இத்யாதி₃ — ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தைச் சந்த்₃ரனென்றும் திருவாழியாழ்வானை ஆதித்₃யனென்றும், திருநாபீ₄ கமலம் மொட்டிப்பது அலருவதாமாபோலே கண்ணுகிற தாமரையும் மொட்டிப்பது அலருவதாமென்கை. சந்த்₃ர ஸூர்யர்களையும் தாமரைப்பூவையும் ஒரு கலம்பகமாலையாகத் தொடுத்தாற்போலே இருக்கும்படியைச் சொல்லுகை. (பங்கயக்கண்ணனை) கண்ணாலே நமக்கு எழுத்துவாங்கி நம்மை எழுத்துவாங்குவித்துக் கொள்ளுமவன். D ''தூதுசெய்கண்கள்'' E ''இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள் விடவேசெய்து விழிக்கும்பிரான்'' (பாட) உன்னுடைய ப்ரீதிக்குப்போக்குவிட்டு எங்கள் வறட்கேட்டைத்தீராய். *14.*

ஸ்வாபதே₃ஶ வ்யாக்₂யாநம் — பதினான்காம் பாட்டு

அவ:— பதினான்காம் பாட்டு. (உங்கள் இத்யாதி₃) இப்பாட்டில் ப₄ாக₃வத ஸமுதா₃யத்துக்கெல்லாம் தாமே கடவராய், இவர்களுக்கெல்லாம் ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ க₄டகர் தாமேயாம்படி ஜ்ஞாந ப₄க்தி வைராக்₃யங்களாலே பூர்ணரான ப₄ாக₃வதரை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா:— (உங்கள் புழைக்கடை இத்யாதி₃) ஆகாரத்ரய விஶிஷ்டரான உங்களுடைய விஹாரஸ்த₂ாநமான திருமந்த்ரத்தினுடைய மத்₄யே வர்த்திக்கிற நமஸ்ஸிலே பாரதந்த்ர்யம் ப்ரகாஶமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைமடிந்ததுகாண்.

(செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர் தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்) ராக₃ப்ரயுக்தமான ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநமுடைய மந்த₃ஸ்மிதமுடையரான ப்ரபந்நாதி₄காரிகள் தங்கள் தங்கள் எம்பெருமான் ஸந்நிதி₄யிலே திருவாராத₄நம் பண்ணுகைக்குப் போந்தார்கள்.

(எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும் நங்காய் எழுந்திராய்) எங்களையெல்லாம் நாங்கள் அபேக்ஷிப்பதற்குமுன்னே ஜ்ஞாநிகளாக்கும்படி

A பெரிய திரு 10-10-9, B திருவாய் 2-6-3, C மூன் திருவ 67, D திருவாய் 9-9-9 E திருவாய் 1-7-5.

பதினைந்தாம் பாட்டு

எல்லே இளங்கிளியே! இன்ன முறங்குதியோ?
சில்லென் றழையேன்மின் நங்கைமீர் போதர்கின்றேன்
வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டேயுன் வாயறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதா னாயிடுக
ஒல்லைநீ போதா யுனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார்போந் தெண்ணிக்கொள்
வல்லானை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை :— இளம் கிளியே — (பேச்சிலும் அழகிலும்) இளமை தங்கிய கிளி போலிருப்பவளே! எல்லே — (உன் பேச்சின் இனிமை) என்னே! இன்னம் — எல்லோரும் வந்து நின்ற பிறகும், உறங்குதியோ — தூங்குகிறாயோ? (என்று எழுப்ப), நங்கைமீர் — பெண் பிள்ளைகளே! சில் என்று அழையேன்மின் — சிலுகு சிலுகு என்று அழைக்காதீர்கள், போதர்கின்றேன் — (இப்போதே) புறப்பட்டு வருகிறேன் (என்று உள்ளிருப்பவள் விடை கூற), வல்லை — (வாய்ப்பேச்சில் நீ) ஸமர்த்தையாயிரா நின்றாய், உன் கட்டுரைகள் — உன்னுடைய கடுஞ்சொற்களையும், உன் வாய் — உன்னுடைய வாயையும், பண்டே அறிதும் — நெடுங்காலமாகவே நாங்கள் அறிவோம் (என்று எழுப்புகிறவர்கள் சொல்ல) நீங்களே வல்லீர்கள் — (இப்படி எதிர்வாதம் செய்யும்) நீங்களே வாய் வன்மையுடையவர்கள், நானே தான் ஆயிடுக — (அன்றிக்கே) நானே வாய் வன்மையுடையவளாய் இருக்கட்டும் (உங்களுக்கு நான் செய்ய வேண்டுவதென்? என்று உள்ளிருப்பவள் கேட்க) நீ — நீ, ஒல்லை போதாய் — சீக்கிரம் எழுந்திருப்பாயாக; உனக்கு என்ன வேறு உடையை — உனக்கு என்று வேறு என்ன பலனை நீ உடையவளாயிருக்கிறாய்? (என்று உணர்ந்தவர்கள் வினவ), எல்லாரும் போந்தாரோ — (வரவேண்டியவர்) யாவரும் வந்தனரோ? (என்று உள்ளிருப்பவள் கேட்க), போந்தார் — (எல்லோரும்) வந்தனர், போந்து எண்ணிக்கொள்— (நீயும்) வந்து எண்ணிப்பார்த்துக்கொள் (என்று உணர்ந்தவர்கள் சொல்ல), 'நான் வெளி வந்து செய்யவேண்டுவதென்' என்று உள்ளிருப்பவள் உசாவ), வல்லானை — (குவலயாபீடமென்னும்) வலிய யானையை, கொன்றானை — அழித்தவனும், மாற்றாரை — சத்துருக்களை, மாற்று அழிக்கவல்லானை—வலியற்றவர்களாகச் செய்யவல்லவனும், மாயனை—ஆச்சரியமான செய்கைகளை உடையவனுமான கண்ணனை, பாட — பாடுவதற்காக (எழுந்திராய் என்று அழைக்கிறார்கள்).

ஸ்வா:- ஸ்ரீஸூக்திகளை அருளிச்செய்யும் பூர்த்தியை உடையவரே! எழுந்திராய். (நாணுதாய்), சொல்லும் செயலும் ஒத்திராதார்க்கு நாணமுமின்றிக்கே யொழிவதே!. இப்படி என்னை க்ஷேபித்துக்கொண்டாகிலும் என்பக்கல் ஸாபேக்ஷராய் வருவதேதென்ன; (நாஉடையாய்) வாங்மாதுர்யமுடையவரே! நீர் அஹ்ருதயமாகச் சொல்லிலும் பேச்சின் இனிமையைப் பார்த்தால் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான ஈஸ்வரனுக்கும் 'இது ஸஹ்ருதயம்; அவஶ்யம் கர்த்தவ்யம்' என்னும்படியாயிருக்கை,

ஜ்ஞாநமுண்டானால் செய்வதென்? என்ன, (சங்கொடு இத்யாதி), 1. "ஏதத் ஸாம காயந் ஆஸ்தே" என்கிறபடியே திருவாய்மொழி பாடுகையே ப்ரயோஜநம், எழுந்திராய் என்கிறார்கள். 14

மூவாயிரப்படி - பதினைந்தாம் பாட்டு

அவ;— பதினைந்தாம்பாட்டு. a எல்லாருடைய திரட்சியும் காணவேண்டியிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிருர்கள்.

வ்யா:— b (எல்லே b_2 இளங்கிளியே) c ''சங்கொடு சக்கரமேந்துந்தடக் கையன் பங்கயக்கண்ணனைப் பாட'' (14) என்று அசலகத்துப் பெண்பிள்ளையை எழுப்புகிற பாசுரத்தைக் கேட்டு, இவள் அந்தப் பாசுரத்தைத் தன்மிடற்றிலேயிட்டுப் பாட, எழுப்புகிறவர்கள், அந்த த்4வநிவழியே கேட்டுச்சென்று, இவள் பேச்சிலினிமையாலே (எல்லே! இளங்கிளியே!) என்கிருர்கள். d (இளங்கிளியே) e கிளியை வ்யாவர்த்திக்கிறது; கிளி இவள்பேச்சுக்கு ஒப்பாமித்தனை; பருவத்துக்கு ஒப்பன்றென்கை. (எல்லே) என்னே! ''எல்லே'' என்று–பேச்சிலினிமையாலே ஆஶ்சர்யப்படுகிருர்கள். f (இன்னம் உறங்குதியோ) g இவர்களழைக்கிறது தன் அநுஸந்த4ாநத்துக்கு விக்4நமாகையாலே பேசாதே கிடக்க, 'இன்ன முறங்குதியோ' என்கிருர்கள். h க்ருஷ்ணவிரஹத்தாலே தளர்ந்து உறக்கமின்றிக்கே உன்கடாக்ஷமே பற்ருசாக நாங்கள் நின்றபின்பும் உறங்குமத்தனையோ? i க்ருஷ்ணநுப4வத்துக்கு ஏகாந்தமான காலம் ஸித்3தி4த்திருக்க, உறங்கக்கடவையோ? என்றுமாம்,

---

பெ. அ. பதினஞ்சாம் பாட்டு. (எல்லே இத்யாதி3) a ''எல்லாரும் போந்தாரோ?'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை அருளிச்செய்கிருர் (எல்லாருடைய இத்யாதி3)

b_2, c உறங்குகிறவளைப் பேச்சிலினிமை கேளாதபோது ''கிளியே'' என்று ஸம்போ3ாதி4க்கைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன அருளிச்செய்கிருர் (சங்கொடு இத்யாதி3) d, e பேச்சிலினிமையையிட்டு ''கிளியே'' என்று ஸம்போ3ாதி4க்குமிடத்து ''இளம்'' என்றதுக்கு ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே, இளமையுடையளாயும் கிளிபோன்றவளாயுமிருக்குமவளேயென்று ஶப்3த3ார்த்த2ம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (கிளியை இத்யாதி3) f, g பேச்சைக்கேட்டு 'கிளி' என்று ஸம்போ3ாதி4த்தவர்கள், ''இன்னமுறங்குதியோ'' என்னக் கூடுமோ? என்ன; அதுக்குச்சேரத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (இவர்கள் இத்யாதி3) f, h, i ''இன்னம்'' என்றதுக்கு இரண்டுவித4மாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (க்ருஷ்ண இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே)

ஸ்ரீ. அ. பதினஞ்சாம் பாட்டு. (எல்லே) b_2, c இவள் வார்த்தையை அறிந்தபடியென்? என்ன (சங்கொடு சக்கரமித்யாதி3) b_2 இளங்கிளியே — இளமையையும் கிளியினுடைய பேச்சுப் போலேயிருக்கிற பேச்சையுமுடையவளே! என்றபடி. கிளி பா3ால்யத்தில் வார்த்தை சொல்ல அறியாமையாலும், பா3ால்யத்தில் வார்த்தை நன்ருயிராமையாலும் இப்படி கொள்ளவேணும். g இவள் பேசாதே கிடக்கிறதென்? என்ன — (இவர்கள் அழைக்கிறது தன் அநுஸந்த4ானத்துக்கு இத்யாதி3) f, h, i ''இன்னமுறங்குதியோ'' என்றதுக்கு இரண்டு

j "உத்₃தே₃ஶ்யம் கைபுகுந்தாலும் உறங்குவாருண்டோ?" என்ன- k (சில் லென்று அழையேன்மின்) l தன் அநுஸந்த₄ாநத்துக்கு இவர்களழைக்கிறது விக்₄நமாகையாலே, 'சிலுகிடாதே கொள்ளுங்கோள்' என்கிறள். 'இவர்கள் வார்த்தை அஸஹ்யமோ?' என்னில்? - m திருவாய்மொழி பாடாநின்றல் n செல்வ ரெழுந்தருளுகையும் அஸஹ்யமாமாபோலே. o (நங்கைமீர் போதர்கின்றேன்) p 'நாங்களும் எங்கள் சொல்லும் பொருதபடி உன்பூர்த்தி இருந்தபடியென்?' என்ன; சிவிட்கென்னக்கூசி, q (நங்கைமீர் q_3 போதர்கின்றேன்) r 'நீங்கள் வாய் திறவாதிருக்கவல்லிகோளாகில் நான் புறப்படுகிறேன்' என்ன;-

s (வல்லை உன்கட்டுரைகள் பண்டே s_2 உன்வாய் அறிதும்) t 'நங்கைமீர்' என்று - உறவற்ற சொல்லாலே, t_2 வெட்டிமை யெல்லாம் சொல்லவல்லை என்

பெ.அ. j இவர்களெல்லாரும் தன்வாசலிலேவந்திருக்கையும் க்ருஷ்ணநுப₄வத்துக்கு ஏகாந்தம் ஸித்₃தி₄க்கையும் இவளுக்கு உத்₃தே₃ஶ்ய மென்று திருவுள்ளம் பற்றி, யோஜநாத்₃வயத்துக்கும் சேர உக்தார்த்த₂ாநுவாத₃ரூபேண மேலுக்கு ஸங்க₃தியைக் காட்டுகிறர் (உத்₃தே₃ஶ்யம் இத்யாதி₃) k, l "இன்னமுறங்குதியோ" என்றதுக்கு — "நங்கைமீர் போதர்கின்றேன்" என்று இவ்வளவே சொல்லவேண்டியிருக்க, மத்₄யே அநாத₃ரம் தோற்ற "சில்லென்றழை யேன்மின்" என்னக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறர் (தன் அநுஸந்த₄ாநத்துக்கு இத்யாதி₃) m திருவாய்மொழிபாடுகை — திருப்புன்னைக்கீழே. k, o, p கீழே "சில்லென்றழை யேன்மின்" என்று சொல்லிவைத்து, "நங்கைமீர்" என்று பூர்த்தியையிட்டு இவள் ஸம்போ₃தி₄க்கைக்கு ப்ரஸக்தி அருளிச்செய்கிறர் (நாங்களும் இத்யாதி₃) q_2 "போதர் கின்றேன்" என்ற அநந்தரம் "என்கிறள்" என்று ஶேஷம். q, r நீங்கள் பூர்ணகளன்றே? வாய் திறவாதிருந்தால் நானும் எழுந்திருந்து வருகிறேனென்று அநுநயவசநரூபமாகக் கீழுக்குத் தாத்பர்யத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு மேலுக்கு அவதாரிகையிடுகிறர் (நீங்கள் இத்யாதி₃)

q, s, t ஸகி₂களைக்குறித்து "நங்கைமீர்" என்று பூர்ணதையையிட்டுச் சொல்லுகை உறவற்ற சொல்லாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, "நங்கைமீர்" இத்யாதி₃ "வாயறிதும்" என்ற அளவுக்கும் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறர் (நங்கைமீர் இத்யாதி₃) t_2 வெட்டிமை —

சி.அ. தாத்பர்யம். j (உத்₃தே₃ஶ்யம் கை புகுந்தாலும்) என்றது மூன்றும் தாத்பர்யமாகவுமாம். உத்₃தே₃ஶ்யம் - ததீ₃யஸம்ஸர்க்க₃ம்; அதாவது — தாங்கள் வாசலிலே வந்திருக்கை. m திருவாய்மொழி பாடுகை — சந்த்₃ரபுஷ்கரிணியின் திருப்புன்னைக் கீழே. n (செல்வர் எழுந்தருளுகையும் அஸஹ்யமாமாபோலே) என்றது — திருக்கோட்டியூர் நம்பி பெரியநம்பி முதலானர் திருவாய்மொழி அநுஸந்தி₄த்திருக்க, செல்வர் எழுந்தருளினப்போலே அஸஹ்யம் என்றபடி. o,p "நங்கைமீர்" என்றதுவும் வ்யங்க்₃யோக்தி. k, q, r "சில்லென்றழையேன்மின்" என்றத்தோடு கூட்டி அருளிச்செய்கிறர் (நீங்கள் வாய் திறவாதிருக்கவல்லிகோளாகில் இத்யாதி₃) s, t "வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டே உன் வாயறிதும்" என்றது 'நீ கட்டுரைகள் சொல்லவல்லை என்று பண்டே உன் வாயறிதும்' என்றபடி. s_2 'உன்' என்றது நீ என்றபடி. q, s, t "நங்கைமீர்" என்ற பத₃த்தைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறர் (நங்கைமீர் என்று உறவற்ற சொல்லாலே இத்யாதி₃) t_2 (வெட்டிமைச்சொல்) கடி₂நோக்தி. k, s, u "சில்லென்

னுமிடம் நாங்கள் இன்றாக அறிகிறோமோ? " u சொல்லிற்றைச் சொல்லி, u_2 எங்கள் தலையிலே குற்றமாம்படி வார்த்தை சொல்லவல்லை என்னுமிடம் பண்டே அறியோமோ?" என்றுமாம்.

v (வல்லீர்கள் v_2 நீங்களே) "w 'இன்னம் உறங்குதியோ' என்றும், 'வல்லையுன்கட்டுரைகள்' என்றும் வெட்டிமை உங்களதன்றோ?" என்ன; x 'உன்வாசலிலே வந்து எழுப்ப, "சில்லென்றழையேன்மின்" என்றது-உன்னதன்றோ வெட்டிமை?' என்ன; y அது என்குற்றமன்று. அதுவும் y_2 உங்கள் குற்றமே; z நம்முடைய வார்த்தை கேட்க உகக்குமிவள், நம் வார்த்தை அஸஹ்யமாம்படியிறே க்ருஷ்ண கு$_3$ணங்களிலே அவகா$_3$ஹித்தது என்று உகக்கவேண்டியிருக்க, அதிலே தோ$_3$ஷத்தை ஏறிட்ட உங்களதன்றோ குற்றம்? a அதுகிடக்க; 1. "பரஸ்பர நீசபா$_4$வை:" என்றன்றோ ஸ்வரூபமிருப்பது; ஆகையாலே b (நானேதான் ஆயிடுக) c இல்லாத குற்றத்தையும் சிலர் "உண்டு" என்றால், இல்லை செய்யாதே இசைகையிறே வைஷ்ணவலக்ஷணம். d 2. மத்பாபமேவாத்ர நிமித்த மாஸீத்' என்று - பிறர் குற்றத்தையும் தன்னுடைய பாபப$_2$லம் என்றானிறே ஸ்ரீப$_4$ரதாழ்வான்.

பெ.அ. நிஷ்டு$_2$ரம். k, s, u உன்னுடைய கட்டுரைகளை—சொற்களைப் பார்த்தால், நீ—வல்லை—ஸமர்த்தை$_2$யாகையாலே, உன்வாய் — உன்னுடைய வார்த்தையை, பண்டே அறிதுமென்று ஶப்$_3$த$_3$ார்த்த$_2$ம் திருவுள்ளம்பற்றி "சில்லென்றழையேன்மின்" இத்யாதி$_3$யை உட்கொண்டு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிற்றை இத்யாதி$_3$) u_2 (எங்கள் தலையிலே குற்றமாம்படி) என்றதுக்கு — நாங்கள் சிவிட்கென்றதாய் நீ கூசி அநுநயம் பண்ணி நல்ல வார்த்தை சொல்ல ஸமர்த்தை$_2$ என்று கருத்து.

v. w ஏவகாரம்தவிர "வல்லீர்கள் நீங்கள்" என்றதுக்கு பா$_4$வம் அருளிச்செய்கிறார் (இன்னம் இத்யாதி$_3$) v_2, x, y ஏவகாரத்துக்கு - நான் வல்லையன்று என்று அர்த்த$_2$ஸித்$_3$தி$_4$மாகையாலே, இதுக்கு ப்ரஸக்தியை அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (உன்வாசலிலே இத்யாதி$_3$ வாக்யத்$_3$வயத்தாலே) y_2, z "உங்கள் குற்றமே" என்றத்தை உபபாதி$_3$க்கிறார் (நம்முடைய இத்யாதி$_3$) a மேலுக்கு அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (அது கிடக்க இத்யாதி$_3$) b, c ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்தால் இல்லாத குற்றத்தையும் அங்கீ$_3$கரிக்கவேண்டுவானென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இல்லாத இத்யாதி$_3$) b, d, "நானே தானாயிடுக" என்று பிறர்பக்கல் குற்றத்தை இல்லைசெய்து, தன்மேலே ஆக்கிக்கொண்ட பேர் உண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (மத்பாபம் இத்யாதி$_3$)

சி. அ. றழையேன்மின்" என்ற வாக்யத்தைக் கடாக்ஷித்துக் கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிற்றைச் சொல்லி இத்யாதி$_3$) b, x "நான்தான் ஆயிடுக" என்னுதே "நானே" என்ற ஏவகார வ்யாவர்த்யம் (உன் வாசலிலே இத்யாதி$_3$) e, f, g "ஒல்லை நீ போதாய்" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். j (ஆழ்வான் வார்த்தையை நினைப்பது) என்றது க்ருமிகண்ட$_2$ன் உபத்$_3$ரவத்தாலே எம்பெருமானார் திருநாராயணபுரத்துக்கு எழுந்தருளினபோது ஆழ்வான் பெருமாளை ஸேவிக்க எழுந்தருள, திருவாசலிலே இருந்தவர்கள் சிலர் 'வேண்டா' என்று தகைய, அதிலே சிலர் "ஆழ்வான் நல்லவர்; போகவிடுங்கோள்" என்ன, "இந்த

'உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவது என்?' என்ன, e (ஒல்லை நீ போதாய்) f எங்களுக்கு ஒருக்ஷணமும் உன்னையொழியச் செல்லாமையாலே எங்கள் திரளிலே f_2 சடக்கெனப் புகுந்துகொடு நில்லாய். g A ''சாதுகோட்டியுட் கொள்ளப்படுவாரே'' என்று அவளுக்கும் இத்திரளேயிறே ப்ராப்யம். h (உனக்கென்ன வேறுடையை) பஞ்சலக்ஷங்குடியில்பெண்களுக்கு உள்ளதொழிய, தனியே ஸ்வயம்பாகம் பண்ணுவாரைப்போலே உனக்கு வேறே சில உண்டோ? i வைஷ்ணவ விஷயத்தை ப₃ஹிஷ்கரித்துப் பற்றும் ப₄க₃வத்₃விஷயத்தோடு தே₃வதாந்தரத்தோடு வாசியில்லை; ''நீ ஒருவர்க்கும் விரோதியல்லை; நீ புக்குத் திருவடிதொழு'' என்ன, j ஆழ்வான் வார்த்தையை நினைப்பது.

(எல்லாரும் போந்தாரோ) k 'எனக்கு உங்களையொழிய ஸுக₂முண்டோ? உணர அறியாத சிறு பெண்களும் உணர்ந்தால் புறப்படவிருந்தேன்; எல்லாரும் போந்தாரோ?' என்ன; (போந்தார்) 'க்ருஷ்ண விரஹத்தாலே துவண்ட பெண்களுடைய உன்னைக் காண்கைக்கு உன்வாசலிலே வந்து கிடந்தார்கள்' என்ன, ஆகில், உள்ளே புகுரவிடுங்கோளென்ன; - (போந்து எண்ணிக்கொள்) புறப்பட்டு l மெய்க்காட்டுக் கொள், m மெய்க்காட்டுக்கொள்ளுகைக்கு ப்ரயோஜநம் தனித்தனியே பார்க்கையும் m_2 அநுப₄விக்கையும்.

பெ. அ. e, f_2 ''ஒல்லை'' என்றதின் அர்த்த₂ம் 'சடக்கென' என்றது. g இவர்களைப்போலே அவளுக்கும் செல்லாமையுண்டானுலிறே சடக்கென வரக்கூடுமென்ன அருளிச்செய்கிருர் (சாது இத்யாதி₃) i இவளுக்குத் தனியே க்ருஷ்ணுநுப₄வமில்லையோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (வைஷ்ணவ இத்யாதி₃) j ஆழ்வான் வார்த்தையாவது-எம்பெருமானுர் ஸம்ப₃ந்தி₄களை ''கோயிலுக்குள்ளே புகுரவொண்ணுது'' என்ன; ''எம்பெருமானுர் ஸம்ப₃ந்த₄மே போரும்'' என்று திரும்பிச் சொன்ன வார்த்தை.

h,k, ''உனக்கு என்ன வேறு உடையை'' என்றத்தால்-தன்னிடத்தில் ஸ்வாதந்த்ரியத்தை ஏறிடுகையாலே அஞ்சினமைதோன்ற பூ₄ர்வம் அருளிச்செய்கிருர் (எனக்கு உங்களை இத்யாதி₃) l மெய்க்காட்டுக்கொள்—எண்ணிக்கை பிடித்துக்கொள் என்றபடி. m_2 'அநுப₄விக்கையும்' என்றது-ஸம்ஶ்லேஷித்து அநுபூ₄விக்கையும் என்றபடி.

சி. அ] வர்த்தமானமேது?'' என்று ஆழ்வான் கேட்டருள, ''எம்பெருமானுர் ஸம்ப₃ந்த₄முடையாரைப் பெருமாளை ஸேவிக்கப் போகாதபடி தகைந்து கிடக்கிறது'' என்ன, ஆத்மகு₃ணங்கள் ஆசார்ய ஸம்ப₃ந்த₄த்துக்குடலென்று சொல்லுவர்கள்; என்னுடைய ஆத்மகு₃ணங்கள் எம்பெருமானுர் ஸம்ப₃ந்த₄த்தை அறுத்துக் கொள்ளுகைக்குடலாயிற்று'' என்று பூ₄ரப்பட்டருளி, ''நமக்குப் பெருமாள் வேண்டா; எம்பெருமானுர்ஸம்ப₃ந்த₄மே அமையும்'' என்று மீண்டெழுந்தருளினுராம். அத்தை நினைக்கிறது என்றபடி. m (மெய்க்காட்டுக்கொள்ளுகைக்கு ப்ரயோஜனம் தனித்தனியே பார்க்கையும் அனுப₄விக்கையும்) என்றது — எழுந்திருக்கும்போது தங்களை ப்ரத்யேகம் ப்ரத்யேகம் கடாக்ஷிக்கையும் ஸ்பர்ஶிக்கையும்

A பெரியாழ்-திரு-3-6-11.

நாமெல்லாரும் கூடினால் செய்வதென்? என்ன,—n (வல்லானைகொன்றானை) o குவலயாபீட₃த்தைக் கொன்று நம் ஜீவநமான தன்னை நோக்கித் தந்தவனை. p (மாற்றாரை மாற்றழிக்க வல்லானை) q எதிரிட்ட கம்ஸாதி₃களை அநாயாஸேந நஶிப்பித்து, 1. ''ந ஸமம் யுத்₃த₄மித்யாஹு:'' என்று அஞ்சின பெண்களை வாழ்வித்தவனை. r (மாயனை) s தன்கையில் s₂ அவர்கள் படுமத்தைத் தான் பெண்கள் கையிலே படுமவனை. t (வல்லானை கொன்றானை) u அங்கே குவலயா பீட₃த்தைக் கொன்றாற்போலே நம்முடைய ஸ்த்ரீத்வாபி₄மாநத்தைப் போக்கின வனை. v (மாற்றாரை மாற்றழிக்க வல்லானை) w சாணூர முஷ்டிகாதி₃களை நிரஸித் தாற்போலே, நம்மைத் தன்னோடு சேரவொட்டாத இடையருடைய ஸங்கல்பத்தைப் போக்கினவனை. (மாயனை) எதிரிகளைத் தான் தோற்பிக்குமா போலே நம்கையிலே தோற்ற ஆஶ்சர்யபூ₄தனை. x (பாட) y நமக்கு அவன் தோற்கும் தோல்விக்குத் தோற்றுப்பாட. 15.

பெ. அ.n.o வலியதாய் - ப₃லிஷ்ட₂மாயிருக்கிற, ஆனை என்றாய், அத்தைக் கொல்லுகை கு₃ணமாம்படி தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (குவலயா இத்யாதி₃) p, q ''மாற்று'' என்று - பொன்னினுடைய வர்ணோத்கர்ஷமாய், இங்கே ப₃லாதிஶயத்தைச் சொல்லுகையாலே, 'மாற்றாரை பலம் போக்கும் மிடுக்கனை' என்று ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் திருவுள்ளம் பற்றிப் ப₂லிதார்த் த₂த்தை அருளிச்செய்கிறார் (எதிரிட்ட இத்யாதி₃) r,s கீழைக் கடாக்ஷித்து பா₄வம் அருளிச் செய்கிறார் (தன்கையில் இத்யாதி₃) அதாவது - தன் கையில் எதிரிகள் படுமவற்றை யெல்லாம் பெண்கள் கையிலே தான்பட்டு, பெண்களுக்குத் தான் தோற்ற தோல்வியாலே அவர்களை வென்றிருக்குமவனென்கை. t,u,v,w ''வல்லானை'' இத்யாதி₃க்கெல்லாம் தாத்பர்யாந்த ரங்களை அருளிச்செய்கிறார்(அங்கே இத்யாதி₃) x, y ''வல்லானை'' இத்யாதி₃க்கெல்லாம் சொன்ன இரண்டு பா₄வத்தையும் திருவுள்ளம் பற்றி, ''பாட'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார் (நமக்கு இத்யாதி₃) ''பாடப்போந்தார்'' என்று அந்வயம் கண்டு கொள்வது. 15

சி. அ. என்றபடி. p ''மாற்றாரை மாற்றழிக்கவல்லானை'' - ஶத்ருக்களுடைய ஶாத்ரவத்தைப் போக்கவல்லானை; மாற்று — ஶாத்ரவம். t,u,v,w ''வல்லானை கொன்றானை'' இத்யாதி₃க்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (அங்கே குவலயாபீட₃த்தை இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயேந) s₂ (அவர்கள் படுமத்தை) தன் கையிலே ஶத்ருக்கள் தோற்குமத்தை.- (மாயனைப் பாடுகைக்கு ஒல்லை நீ போதாய்) என்று அந்வயம்.

இப்பாட்டுக்கு ஸ்வாபதே₃ஶம் — ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸமவாயத₃ர்ஶநம் அபி₄மத மாயிருக்குமவர்களைக் கண்டக்கால் அந்த ஸமூஹமாக அவர்களை உகக்கை ஸ்வரூபம் என்று. 15.

கு. அ. பதினைஞ்சாம் பாட்டு. (எல்லேஇளங்கிளியே இத்யாதி₃) [மாயனைப்பாடுகைக்கு, எல்லே இளங்கிளியே என்று தொடங்கி, போந்தெண்ணிக்கொள்] என்று அந்வயம். 15.

ஆறாயிரப்படி — பதினைந்தாம்பாட்டு

அவ:— பதினைந்தாம்பாட்டு. (எல்லே) பெண்களெல்லாருடையவும் திரள் காண வேண்டியிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். கீழ்ப்பத்துப் பாட்டாலும் சொன்ன உக்திப்ரத்யுக்தியை முக்தகண்ட₂மாகச்சொல்லுகிறது-இப்பாட்டில். அந்விதாபி₄தா₄நம் பண்ணியிறே கிடக்கிறது. திருப்பாவையாகிறது இப்பாட்டிறே. ப₄க₃வத்₃விஷயத்தி லிருக்கும்படியெல்லாம் சிற்றஞ்சிறுகாலையிலே (29) சொல்லுகிறது; பா₄க₃வத விஷயத்திலிருக்கும்படியெல்லாம் இப்பாட்டிலே சொல்லுகிறது.

வ்யா:— ''பங்கயக் கண்ணனைப்பாட'' (14) என்று - அசலகத்தில் பெண் பிள்ளையையெழுப்புகிற பாசுரத்தைக் கேட்டு, இவர்கள் பாசுரத்தைத் தன் மிடற் றிலேயிட்டு நுடங்கிப் பாடுகிறபடியைக்கேட்டு, த்₄வநிவழியேசென்று பேச்சிலினிமை யாலே, ''எல்லே! இளங்கிளியே'' என்கிறார்கள். (எல்லே இளங்கிளியே) யாழிலே யிட்டுப்பாடி, அது பண்பட்டு இனிதானவாறே தந்தாம் மிடற்றிலே மாற்றுவாரைப் போலே, தங்கள் பேச்சுக்கு இவள்பேச்சு. (எல்லே இளங்கிளியே) திருவான மிடறும் பாட்டுமிருந்தபடி என்தான்! பேச்சிலினிமையிருந்தபடி - எழுப்புகை சால த₄ர்மஹாநியாயிருந்ததி! பேச்சிலினிமையாலே, ''எல்லே'' என்று ஆஶ்சர்யப் படுகிறார்கள். (எல்லே) ஸம்பே₄ாத₄நமாகவுமாம். (இளங்கிளியே) என்று-கிளியை வ்யாவர்த்திக்கிறது. பசுமைக்கும் பேச்சுக்கும் கிளி ஒப்பாமித்தனை; பருவத்துக்கு ஒப்பாகமாட்டாது; ஒக்கிலும், பிராட்டிமார் பருவத்துக்கு ஒப்பாமித்தனை. இவர்கள் கிளி; தான் இளங்கிளி. A ''மென்கிளிபோல் மிக மிழற்றும்'' B ''அணிமழலைக்கிளி மொழியாள்'' என்னக்கடவதிறே. ''நாணாதாய் நாவுடையாய்'' (14) என்று- கீழ்ப்பாட்டிலே அவளையுட்பட வெறுத்தவர்கள், அவளிலும் பிற்பாடையாய், ஸாப ராதை₄யாய்க்கிடக்கிற நம்மை ஶ்லாகி₄க்கக் கூடாது. C ''மாசுடையுடம்பொடு தலை யுலறி வாய்ப்புறம் வெளுத்து'' என்னும்படியே - தங்களுடம்பு விவர்ணமாய் வாயும் வெளுத்திருக்க, க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷத்தாலே உடம்பு பசுகுபசுகென்று வாயுஞ் சிவந்து நாம் குறியழியாதிருந்தோமென்று நம்மை நிந்தி₃க்கிறார்கள்; இவ்வளவில் இவர்களுக்கு வாய்திறக்கில் வெறுப்பாமென்று பேசாதேகிடக்க, (இன்னம் உறங் குதியோ) என்கிறார்கள். நாங்கள் வருவதுக்கு முன்பு உறக்கத்தைப் பொறுத்தோ மாகிலும், நாங்கள் வந்தால் உறங்கக் கடவதோ? (இன்னம் உறங்குதியோ) க்ருஷ்ண விரஹத்தாலும் உன் கடாக்ஷம் படாமையாலும் துவண்ட எங்கள் ஆர்த்தத்₄வநி கேட்டும் கண் உறங்குவதே உனக்கு! (இன்னம் உறங்குதியோ) உத்₃தே₃ஶ்யம் கைபுகுந்தால் உறங்குவாருண்டோ? க்ருஷ்ணாநுப₄வத்துக்கு ஏகாந்தம் பெற்றாலும் உறங்கக்கடவதோ?

தான் அநுப₄விக்கிற பங்கயக்கண்ணனுடைய அநுஸந்தா₄நத்துக்கு, ''இளங் கிளியே'' என்பது, ''இன்னமுறங்குதியோ'' என்பது, இவர்கள் சொல்லுகிறவை;

A திரு நெடு-15. B திருவாய்-9-7-11. C நாச் திரு-1-8.

விக்₄நமாகையாலே, 'சிலுகிடாதேகொள்ளுங்கோள்' என்கிறுள் — (சில்லென்றழையேன் மின்) திருவாய்மொழி பாடாநின்றால் செல்வரெழுந்தருளுகையும் அஸஹ்யமா மாபோலே; பிராட்டிமாரும் ஸர்வேஶ்வரனும் கூட எழுந்தருளியிருந்தால் ஓட்டுவட்டில் காளாஞ்சியோபாதி பிரியாதேயிருக்கக்கடவ ஸ்ரீநாரத₃ப₄கு₃வானையும், ஶ்வேதத்₃வீபத் திலே எழுந்தருளுகிறபோது 'உன் வன்மை அவர்கள் பொருதேயிருக்கக்கூடும்' என்று ''நான் வருமளவுமிங்கேயிரு'' என்று அருளிச்செய்து எழுந்தருளினுரிறே. 'தன்னு லல்லது செல்லாத எங்களைச் சிவிட்கென்பதே!' என்று இன்னுதாய், 'நாங்களும் எங்கள் த₃ர்ஶநமும் எங்கள் பேச்சும் அஸஹ்யமாம்படி உன்னுடைய பூர்த்தி யிருந்தபடியென்!' என்ன; (நங்கைமீர் போதர்கின்றேன்) 'என் ப்ரக்ருதியறியாதே ''இளங்கிளியே'' என்று என்னை ப₄ாதி₄க்கிற நீங்களன்றோ பூர்ணைகள்; வாய் திறவாதிருக்கவல்லிகோளாகில் நான் புறப்படுகிறேன்' என்ன;

(வல்லையுன் கட்டுரைகள்) எங்கள் தலையிலே குற்றஞ்சொல்லலாவதெல்லாஞ் சொல்லி, உன்தலையில் குற்றமில்லையென்னும்படி உபபாதி₃க்கவல்லையிறே. (பண்டே உன்வாய் அறிதும்) '''நங்கைமீர்'' என்று உறவற்ற சொல்லாலே வெட்டிமை சொல்லவல்லையென்னுமிடம் நாங்கள் இன்றாக அறிகிறோமோ? பண்டேயறியோமோ? கு₃ணதோ₃ஷங்களென்று ஒன்றுண்டோ? நீசொல்லிற்று வார்த்தையாமித்தனையன்றோ. உன்வாசலிலே நாங்கள் எத்தனை காலமுண்டு துவளுகிறது?' என்ன; (வல்லீர்கள் நீங்களே) 'உங்கள் வாசலிலே நான் வந்து துவள, பேசாதே கிடந்து வெட்டிமை சொல்லிப் படுத்தவல்லிகோள் நீங்களன்றோ. உங்கள் வாசலிலே வந்தெழுப்ப நான் எத்தனை பண்ணை(டை)க்கேட்டேன்' என்ன; 'அது ஸாத்₄யம், இது ஸித்₃த₄ம்; ப்ரத்யக்ஷம் கிடக்க அநுமாநத்தைக் கொள்ளவோ?' என்ன; பதகம் மூட்டினவாறே—(நானேதான் ஆயிடுக) 1. ''பரஸ்பரநீசப₄ாவை:'' என்றன்றோ ஸ்வரூபமிருப்பது. இல்லாத குற்றத்தைச் சிலர் ''உண்டு'' என்றால், இல்லைசெய் யாதே இசைகையிறே வைஷ்ணவலக்ஷணம். 2. ''மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்'' என்று-பிறர் குற்றத்தையும் தன் குற்றமாக இசைந்தாரிறே ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான். ஸ்வகு₃ணோபத₃ாநத்துக்காக கௌ₃ரவ்யரை அதிநிர்ப₃ந்த₄ம் பண்ணலாகாதென்னும் வேத₃ார்த்த₂ம் ப்ரகாஶிக்கிறது,

'இப்படி தோ₃ஷது₃ஷ்டையான நான் உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?' என்ன; (ஒல்லை நீபோதாய்) உன் குற்றத்துக்கு இசைந்தபின்பு சடக்கெனப் புறப்பட்டு இத்திரளிலே புகுந்து பொறுப்பித்துக்கொள்ளாயோ? (ஒல்லை) A ''ஒல்லைக் கூடுமினோ'' என்றாரிறே. B ''சாதுகோட்டியுட்கொள்ளப்படுவார்'' என்று-ஸ்ரீவைஷ் ணவ கோ₃ஷ்டி₂யிலே புகுருகை ஏற்றமென்று அருளிச்செய்தாரிறே. (ஒல்லை நீ போதாய்) உன்னை அரைக்ஷணம் காணுதொழியில் எங்களுக்கு ப்ராணஹாநி; புறப் படாதொழியில், உனக்கு அநர்த்த₂மாய்த் தலைக்கட்டும். 'ஆகில் புறப்படாநின்றேன்' என்னத் துடித்துக்கொண்டு புறப்பட்டுநின்று தாங்கள் பட்டது படாமையாலே சிவிட்

A திருப்பல் 4. B பெரியாழ் திரு-3-6-11,

கென்று-(உனக்கு என்ன வேறுடையை) என்கிறுர்கள்—இவள் சற்று விளம்பித்துப் புறப்படுங்காட்டில். அஞ்சுலக்ஷம் குடியில் பெண்களுக்கொழிய உனக்கென்ன ஒரு ஸ்வயம்பாகம் வேணுமோ? உன் ஸ்வயம்பாகம் தவிர்ந்திலேயோ பெரும்பானை கண்ட பின்பும்? வைஷ்ணவ விஷயத்தை பஹிஷ்கரித்துப் பற்றும் பகவத்விஷயத்தோடு தேவதாந்தரத்தோடு வாசியில்லை.

இளையபெருமாள், ஸ்ரீபரதாழ்வானுடைய வதத்திலே உத்யோகித்து, வில்லிலே நாணேறிடுவது, அம்பைத் திரிப்பதாகிறபடியைக் கண்டு, பெருமாளுக்கு அஸஹ்யமாய், ''அவனுக்கு ராஜ்யத்தில் ஶ்ரத்தையில்லை, உனக்கு அபேக்ஷை யுண்டாகில் வாங்கித்தருகிறேம்'' என்று அருளிச் செய்தபோது இளையபெருமாள் தரைப்பட்டாற்போலே , இவளும் ''உனக்கென்ன வேறுடையை'' என்றது பொறுக்க மாட்டாமே-(எல்லாரும் போந்தாரோ) 'உங்களையொழிய எனக்கு ஒரு ஸுகமுண்டோ? நம்மிலே சிலர் உறங்கிக்கிடக்கப் போகவொண்ணுதென்னும் இன்னுப்பாலே சொன்னேனித்தனையன்றே. உணரவறியாத சிறுபெண்களும் உணர்ந்தால் புறப்படுவதாக விருந்தேன், எல்லாருமுணர்ந்து புறப்பட்டார்களோ?' என்ன; (எல்லாரும் போந்தார்) க்ருஷ்ணவிரஹத்தாலே துவண்ட பெண்களடைய உன்னைக் காண்கைக்கு உன்வாசலிலே வந்து கிடக்கிறது. 'நான் எழுந்திருக்கைக்காக ஒன்றைச் சொல்லுகிறிகோளத்தனையன்றே; வந்தார்களாகில் உள்ளே புகுரவிடுங்கோள்?' என்ன; (போந்தெண்ணிக்கொள்) வந்தமை நிஶ்சிதம்; புறப்பட்டு மெய்க்காட்டுக் கொள். மெய்க்காட்டுக்கொள்ளுகைக்கு ப்ரயோஜநமாக இவர்கள் நினைக்கிறது—தனியே பார்க்கையும், பேர்சொல்லுகையும், தொட்டு எண்ணுகையும், ஸ்பர்ஶஸுக மநுபவிக்கையும், பெண்களுக்கு ஸங்க்யையில்லாமையாலே எண்ணிமுடிக்குந்தனையும் இவளைப்பிரியாதே அநுபவிக்கையும்.

'நாமெல்லாருங்கூடிச் செய்யப்பார்த்ததென்?' என்ன: க்ருஷ்ணனுடைய விஜயங்களை நீ பாட நாங்கள் கேட்கவேணுமென்கிறுர்கள் - (வல்லானை கொன்றானை) குவலயாபீடத்தைக்கொன்று நம் ஜீவநமான தன்னை நோக்கித்தந்தவனை. பெரு மிடுக்குண்டாம்படி மதப்படுத்திநின்ற குவலயாபீடத்தைக் கொன்று 1. ''ஸக்யஃ பஶ்யத'' என்று A காவிமலர் நெடுங்கண்ணார் கைதொழவீதிவந்து நம்மோட்டைப் பெண்களை வாழ்வித்தவனை. B ''கவளயானைக் கொம்பொசித்த கண்ணன்'' என்றிறே பெண்கள் வாய்வெருவுவது. C ''கவளமால் யானை கொன்ற கண்ணன்'' என்று-ஆண்களை எழுதி முடிக்கப் பண்ணினது, பெண்களையெழுத்துவாங்குவிக்கச் சொல்லவேணுமோ? D 'வெஞ்சினவேழ மருப்பொசித்த வேந்தர்கோலேந்திழை யார் மனத்தைத் தஞ்சுடையாளர்கொல்'' என்னக்கடவதிறே. E ''வாரணத்தை மருப் பொசித்த பிரானென் மாதவனே'' F ''பாரணங்காளன் வாரணந் தொலைத்த காரணன்'' G ''பின்னை மணாளனுகிக் கருந்தாள்களிறென்றெசித்தான்'' என்று

A பெரிய திரு-3-3-7. B பெரிய திரு-4-8-1. C திருமாலை-45. D பெரிய திரு 9-2-6. E திருவாய்-2-7-2. F திருவாய்-10-5-2. G பெரிய திரு-8-6-6.

ப்ரத₄ாநமஹிஷிகள் மூவரும் இவ்வபத₃ாநத்துக்கிறே தோற்றுக்கிடப்பது. ஸ்ரீக₃ஜேந் த்₃ராழ்வானை ரக்ஷித்ததிலுங்காட்டில் இத்தை கு₃ணமாக A ''ஓரானைகாத்துஓரானை கொன்று'' என்று அருளிச்செய்தாரிறே.(மாற்றாரைமாற்றழிக்கவல்லானை)சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலே, 1. ''க₃ச்ச₂'' என்றுவிடாதே, குவலயாபீட₃த்தின் கொம்பைப்பிடுங்கி, மல்லரங்க₃த்திலே புக்கு சாணூரமுஷ்டிகர் தொடக்கமான மல்லரைக்கொன்று உயர்ந்த மஞ்சத்திலேயிருந்த கஞ்சனை மயிரைப் பிடித்திழுத்து, பூ₄தலத்திலே புரட்டித் திருவடிகளாலே உதைத்து, மதிப்பறுத்து, B குஞ்சிபிடித்தடித்து, தன்னை யுபகரித்து, 2. ''ந ஸமம் யுத்₃த₄மித்யாஹு:'' என்றஞ்சின பெண்களை வாழ் வித்தவனை; C ''வார்கடாவருவி''யில் செய்தவற்றையெல்லாம் நினைத்துச்சொல்லு கிறார்கள். (மாயனை) தன் கையிலே எதிரிகள் படுவதெல்லாம் நம் கையில் தான் பட்டு நமக்குத்தோற்று அத்தோல்வியாலே நம்மை வென்றிருக்குமவனை. (வல்லானை கொன்றானை) குவலயாபீட₃த்தை அழித்தாற்போலே நம்முடைய ஸ்த்ரீத்வாபி₄ மாநத்தைப்போக்கி, மல்லரை நிரஸித்தாற்போலே தன்தோளோடு அணையவொட்டாத இடையருடைய ஸங்கல்பத்தைப்போக்கி, எதிரிகள் தனக்குத்தோற்றாற்போலே, நமக்குத் தான் தோற்றிருக்கிற ஆஶ்சர்யபூ₄தனை. (பாட) நம்முடைய தோல்வியும் அவனுடைய வெற்றியும் தோற்றப் பாட. D ''ஏத்துகின்றோம் நாத்தழும்ப'' என்று தோற்றவர்கள் பாடுமாபோலே; ''வாயினால்பாடி'' (5) என்று—அவதாரக்ரமம் பாடினபடி சொல்லிற்று; ''கேசவனைப் பாட'' (7) என்றும், ''பாடிப்பறை கொண்டு'' (27) என்றும், ''கீர்த்திமைபாடி'' (13) என்றும்-விரோதி₄ நிவர்த்தகத்வம் பாடினபடி சொல்லிற்று; ''முகில் வண்ணன்பேர்பாட'' (11) என்று-வடிவழகுக்குத் தோற்றுப்பாடினபடி; ''சங்கொடு சக்கரமேந்தும்'' (14) என்று-தி₃வ்யாயுத₄ங்களுக்கும் அவயவஶோபை₄க்கும் தோற்றுப்பாடினபடி; இங்கு, வெறுங்கையோடே நின்று வென்றபடிக்கும், தங்களுக்குத் தோற்றபடியையும் பாடுகிறார்கள்.

''எல்லே இளங்கிளியே'' என்று-ப₄க₃வத்₃ விஷயத்திலே ருசியுடையார் பேச்சும் உத்₃தே₃ஶ்யமென்கிறது; ''இன்னமுறங்குதியோ'' என்று-ப₄ாக₃வத ஸஹவாஸம் ஸித்₃தி₄த்தால் புறம்பு அந்யபரதைபண்ணுமிடம் தப்பென்கிறது; ''சில்லென்றழையேன்மின்'' என்றத்தால்-ருசியுடையார்க்கு எல்லாஞ் சொன்னாலும் பொறுக்க வேணுமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது; '' நங்கைமீர் போதர்கின்றேன்'' என்கிறத்தால்-சாபலத்தாலே சில பிறந்தாலும் ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் அவக₃ாஹித்த வர்களை, சாபலத்தால் பிறந்தவற்றை நினையாதே, கௌரவ்யதை தோற்றச் சொல்லவேணுமென்கிறது; ''வல்லையுன்கட்டுரைகள்'' என்றத்தால்-''சில்லென்றழை யேன்மின்'' என்றது இவர்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யமானவோபாதி உன் வெட்டிமை யறிந்தோமென்றதும் அவளுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யமாகக்கடவதென்கிறது; - ''வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதான் ஆயிடுக'' என்கிற இத்தால்-பரதோ₃ஷத்தையும் ஸ்வதோ₃ஷ மாக்கிக் கொள்ளவும், கௌரவ்யரை அதிநிர்ப்ப₃ந்த₄ம் பண்ணக்கடவதல்லவென்

A திருச்சந்த-40. B பெரிய திரு-3-10-3. C திருவாய்-8-4. D பெரிய திரு-10-3-1.

னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது. ''ஒல்லை நீ போதாய்'' என்கிற இத்தால் பா₄க₃வத ஸம்ஶ்லேஷம் ஸத்தாஸித்₃தி₄ என்கிறது; ''உனக்கென்ன வேறுடையை'' என்கிற இத்தால்—1. ''யதூ₂ தே தத்ர வர்த்தேரந்'' என்கிற வேத₃ாந்த ப்ரக்ரியையாலே ஶ்ரேஷ்டர் வர்த்தித்தபடி வர்த்தியாதொழிகை தப்பென்கிறது; ''எல்லாரும் போந்தாரோ'' என்கிற இத்தால்—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் உத்₃தே₃ஶ்யரென்கிறது; ''போந்தெண்ணிக்கொள்'' என்கிற இத்தால்—ஒருவர் குறைந்தாலும் ப₄க₃வத₃நுப₄வத்துக்குக் குறையென்கிறது; ''வல்லானைகொன்றானை'' என்றுதொடங்கி—திரண்ட பா₄க₃வதர்களுக்கு உஜ்ஜீவநம் A ''உண்ணுஞ்சோறு'' என்கிறபடியே ப₄க₃வத்₃விஷயாநுப₄வமென்கிறது.

15.

ஈராயிரப்படி — பதினைந்தாம் பாட்டு

அவ:— பதினைந்தாம் பாட்டு— இவர்கள் தங்களிலே கூடிப் பாடின பாட்டைக் கொண்டு அசல் திருமாளிகையிலே கேட்டுக் கிடப்பாளொரு பெண் பிள்ளையை, தன்னிலே நுடங்கிப்பாடுகிறபடியைக் கேட்டு ''எல்லே இளங்கிளியே', என்கிறார்கள்.

வ்யா:— 'திருவான பேச்சு இருந்தபடியென்' என்று கொண்டாடுகிறார்கள் யாழிலேயிட்டுப் பாடி இனிதானவாறே மிடற்றிலே இட்டுப் பாடுவாரைப் போலே முற்படப் பெண் பாடக்கேட்டு அவர்கள் பாடுகிறார்கள்.

(எல்லேயித்யாதி₃) ''இளங்கிளி'' என்று கிளியை வ்யாவர்த்தித்தபடி. தாங்கள் கிளிகள், இவள் இளங்கிளி. பாட்டிலினிமையும் அப்படியே; இதொரு பேச்சே என்று கொண்டாடுகிறார்கள். இவர்கள் பாட்டுக்கொண்டாடினத்தை. ப₄யத்தாலே தங்களுடைய உடம்பும் வாயும் வெளுத்திருக்க, க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நம் உடம்பு பசுமையுண்டாய் வாயும் சிவந்திருக்கிறது என்று ஒன்றும் பேசாதே கிடந்தாளாயிருந்தவாறே—(இன்னமுறங்குதியோ) உத்₃தே₃ஶ்யம் கைபுகுந்தாலும் உறங்குவாருண்டோ? (சில்லென்றழையேன்மின்) தான் அநுஸந்தி₄க்கிற அநுஸந்தா₄னத்துக்கு இவர்கள் அழைக்கிற சொல் விக்₄னமாகையாலே 'சிலுகிடாதே கொள்ளுங்கோள்' என்கிறாள். திருவாய்மொழி பாடாநின்றால் செல்வரெழுந்தருளுகையும் அஸஹ்யமாமாபோலே. (நங்கைமீர் போதர்கின்றேன்) இவர்கள் சிவிட்கென்ன, 'நாங்களும் எங்கள் சொல்லுமாகாதபடி உன் குறைவறுகை இருந்தபடி யென்?' என்ன; 'நீங்களன்றோ குறைவற்றீர்கள்: படுத்தாதே கொள்ளுங்கோள்; புறப்படாநின்றேன்' என்ன (வல்லையுன் கட்டுரைகளித்யாதி₃) 'நீ சொல்லிற்றைச் சொல்லி எங்களதே குற்றமாம்படி வார்த்தை சொல்லவல்லை என்னுமிடம் இன்றேயல்ல அறிகிறது; எத்தனை காலமுண்டு உன்னோடே பழகுகிறது' என்ன;

(வல்லீர்கள் நீங்களே) 'உங்கள்வாசலிலே வந்து உங்களாலே படாததுண்டோ?' என்ன 'அது ஸாத்₄யம்; இது ஸித்₃த₄மன்றோ; ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு அநுமானம் வேணுமோ?' என்ன; (நானேதானாயிடுக) என்று. ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான்

A திருவாய்-6-7-1.

1. "மத்பாபமேவாத்ர" என்றுப்போலே; 2. "மத்பாக்யஸங்க்ஷயாத்" இறே. பர ஸ்துதியோடொக்கும் ஸ்வநிகர்ஷம். (ஒல்லை நீ போதாய்) அவள் புகுராவிடில் தங்களுக்கு ப்ராணஹாநியாகையாலும், அவளுக்கும் அனர்த்தமாகையாலும் 'சடக்கெனப் புறப்பட்டுக் கொடுநில்' என்ன, வைஷ்ணவ கோஷ்டியைப் பிரியா திருக்கை நன்று. (உனக்கென்ன வேறுடையை) "பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண் களுக்குள்ளதொழிய உனக்கு வேறே சில உண்டோ? உன் ஸ்வயம்பாகம் இன்னம் தவிர்ந்ததில்லை, பெரும்பானை கண்ட பின்பும்" என்கிறார்கள். அதாவது— மத்யமபதமும் மூன்றும் பதமும். காட்டில் இளையபெருமாளுக்கு ஸ்ரீபரதாழ் வானைக்காண்கை அஸஹ்யமானவாறே, பெருமாள் "ஆகில் நீர் ராஜ்யத்தை ஆள வேணும்" என்ன, இளையபெருமாள் தரைப்பட்டாற்போலே, இவளும் "உனக் கென்ன வேறுடையை" என்ன, அப்படி தரைப்பட்டாள். A சாதுகோட்டியுட் கொள்ளப் படுவாரென்கை புருஷார்த்தம். இக்கோஷ்டிக்குப் புறம்பாயிருக்கைக்கு மேற்பட அனர்த்தமுண்டோ? விஷயங்களைப்பற்றிப் புறம்பாயிருக்கவுமாம், ஈஸ்வரனைப் பற்றிப் புறம்பாயிருக்கவுமாம்; ஆத்மாவைப் பற்றிப் புறம்பாயிருக் கவுமாம். 3. "ஸைந்யம் பரதம் த்வா ஹநிஷ்யாமி ந ஸம்ஶய:' 4. "ராஜ்ய மஸ்மை ப்ரதீயதாம்" 5. "ஸ்வாநி காத்ராணி லஜ்ஜயா"

(எல்லாரும் போந்தாரோ) உங்களையொழிய எனக்கொரு ஸுகமுண்டோ? உணரவறியாத சிறுபெண்களும் இழக்கவொண்ணாது; அவர்களும் உணர்ந்தால் புறப்படவேணுமென்று கிடந்தேன். (எல்லாரும் போந்தாரோ) 'அடைய வந்து புறப்பட்டு மெய்க்காட்டுக் கொள்' என்ன; மெய்க்காட்டுக்கு ப்ரயோஜனம் தொட்டெண்ணுகையும், தனித்தனி எல்லாரையும் தழுவுகையும்.

(வல்லானை கொன்றானை) 'இனி உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுதென்?' என்ன, உன் அழகிய மிடற்றாலே 'வல்லானை கொன்றானை' என்னாய் என்கிறார்கள், "ஒருநாள் செய்த உபகாரம் அமையாதோ நமக்கு" என்று கொண்டாடு கிறார்கள். (வல்லானை கொன்றானை) B "புகுவாய் நின்ற போதகம் வீழப் பொரு தான்" என்று வாசலிலே ஆனையை நிறுத்தி, பிள்ளையை ஆனை நலிந்ததாகக் கேட்போமிறே என்று கம்ஸன் அம்மானாயிருக்கப் பார்க்க, அத்தைக்கொன்று அவ்வூரில் பெண்களையும் நம்மையும் உளோமாம்படி பண்ணி, ஜீவனமான தன்னை நோக்கித்தந்தவன். (மாற்றாரையித்யாதி) சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப் போலே "நாளை வா" என்னாதே அக்கணத்திலே கம்ஸாதிகள் நினைத்த நினைவை அவர்கள்தங்களோடே போக்கி, தாய்தமப்பன் காலில் விலங்கைப் போக்கி வாழ்வித்தவன்.

(மாயனை) தன் கையில் எதிரிகள் அகப்படுமவற்றைத் தான் பெண்கள் கையிலே அகப்பட வல்லவன். (பாட) நமக்கு அவன் தோற்கும் தோல்விக்குத் தோற்றுப்பாட. இவ்விஷயத்திலே ஜயம் ப்ரணயித்வத்துக்குக் கொத்தை:ஆதலால் தோல்வி விஜயமான இடமிறே இவ்விடம். 15.

A பெரியாழ் திரு-3-6-11, B பெரிய திரு-6-5-6.

நாலாயிரப்படி — பதினைந்தாம் பாட்டு

அவ :— பதினைந்தாம் பாட்டு. பெண்களெல்லாருடையவும் திரளைக் காண வேண்டியிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா :— இவர்கள் தங்களிலே கூடிப் பாடின பாட்டான 'சங்கொடு சக்கர மேந்துந் தடக்கையன் பங்கயக்கண்ணனைப் பாட' என்ற பாட்டைக் கேட்டு அசல் திருமாளிகையிலே கிடந்தாளொரு பெண்பிள்ளை தன்னிலே கிடந்து நுடங்கிப்பாடுகிற படியைக்கேட்டு — (எல்லேயிளங்கிளியே) 'திருவான பேச்சிருந்தபடி என்!' என்று கொண்டாடுகிறார்கள். யாழிலேயிட்டுப்பாடி இனிதானவாறே மிடற்றிலேயிட்டுப் பாடுவாரைப்போலே முந்துறப் பெண்கள் பாடக்கேட்டு இவள் பாடுகிறாள். (இளங் கிளியே இன்னமுறங்குதியோ) 'எல்லே' என்றது என்ன ஆச்சர்யமென்றபடி, ஸம்போதநமாகவுமாம். (இளங்கிளியே) கிளியை வ்யாவர்த்தித்தபடி. தாங்கள் கிளிகள்; இவள் இளங்கிளி; பாட்டில் இனிமையாலே உறங்கி இவள்பேச்சுக்கிடையா தென்னும்படியிருக்கை. 'இதொரு பேச்சு' என்று கொண்டாடினார்கள். இவர்கள் பேச்சைக்கேட்டுக் கொண்டாடிச் சொன்னத்தை, தன் பயத்தாலே தங்களுடைய உடம்பும் வாயும் வெளுத்திருக்க, க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நம்முடைய உடம்பு பசுமையுண்டாய், வாயும் சிவந்திருக்கிறதென்கிறார்கள்; இவ்வளவிலே வாய்திறக்கில் பழியிடுவார்களென்று நினைத்து 'நானிங்ஙனே பசுகுபசுகென்று சிறகுகளும் தானுமா யிருந்தேனோ?' என்று பேசாதே கிடந்தாள். (இன்னமுறங்குதியோ) உத்தேஶ்யம் கை புகுந்தால் உறங்குவாருண்டோ? எங்களுக்கு க்ருஷ்ணவிரஹத்தாலே தளர்வதுக்கு மேலே உறக்கமில்லை; அதுக்கு உன் கடாக்ஷமும் பெறுதொழிவதே! உன்பாட்டுக் கேட்கப் பெறுதொழிவதாய் உயிர்க்கொலையாக்கி இட்டுவைத்தால் தரிக்க வொண்ணுமோ?

(சில்லென்றழையேன்மின்) பிராட்டிமாரோடே கூட எழுந்தருளியிருந்தாலும் படிக்கத்தோபாதி அந்தரங்கருமிருக்கக்கடவ ஸ்ரீநாரதபகவானை ஶ்வேதத்வீபத்துக் கெழுந்தருளினபோது உள்ளே புகப்புக்கவாறே, இவன் வெட்டத்தனம் அவர்களுக்குப் பொறுதென்று 'நீ இங்கே நில்லு' என்று எழுந்தருளினாற்போலே, தான் அநுஸந்திக்கிற அநுஸந்தாநத்துக்கு இவர்கள் அழைக்கிற சொல் விக்நமாகையாலே 'சிலுகிடாதே கொள்ளுங்கோள்' என்கிறாள். 'இவர்கள் வார்த்தை அஸஹ்யமோ?' என்னில்; திருப் புன்னைக்கீழே திருவாய்மொழி பாடாநின்றால், செல்வர் எழுந்தருளுகையும் அஸஹ் யமாமாபோலே. (நங்கைமீர் போதர்கின்றேன்) இவர்கள் சிவிட்கென்று, 'நாங்களும் எங்கள் சொல்லும் ஆகாதபடி உன் குறைவறுகை இருந்தபடியென்?' என்ன, 'நீங்களன்றோ குறைவற்றிகோள்; என்னைப் படுத்தாதே கொள்ளுங்கோள்; புறப்படா நின்றேன்' என்ன; (வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டே உன்வாய் அறிதும்) 'நங்கை மீரென்ற உறவற்ற சொல்லாலே நீ சொல்லிற்றைச் சொல்லி, எங்கள் திறத்தே குற்றமாம்படி வார்த்தைசொல்லவல்லை என்னுமிடம் இன்றேயல்ல; எத்தனைகால முண்டு உன்னோடே பழகுகிறது' என்றார்கள்.

(வல்லீர்கள் நீங்களே) 'இன்னமுறங்குதியோ வல்லையுன் கட்டுரைகள்' என்னும் வெட்டிமை உங்களதே; நான் உங்கள் வாசலிலேவந்து படாததுண்டோ?

என்ன; ‘அது ஸாத்₄யம்; இது ஸித்₃த₄மன்றோ; ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு அநுமாநம் வேணுமோ’ என்கிறார்கள். (நானே தானாயிடுக) பதகம் மூட்டினவாறே சிறிது போதாகிலும் பேசாதேயிருப்பார்களிறே என்று ‘நானே தானாயிடுக’ என்கிறாள்; ஒருவனுக்கு வைஷ்ணவத்வமாவது ஸ்வதோ₃ஷத்தை இல்லைசெய்யாதே, இல்லாதத்தையும் சிலருண்டென்றால் அத்தை இசைகையே ஸ்வரூபம் என்னும் வேதா₃ர்த்த₂ம் சொல்லிற்றாகிறது. ஸ்ரீ பரதாழ்வான், 1. “மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்” என்றான். பரஸ்துதியோடொக்கும் ஸ்வநிகர்ஷம். அத்தோ₃ஷம் என் தலையிலே கிடக்கிறது. ‘உங்களுக்குஇப்போது செய்யவேண்டுவதென்?’ என்ன; அரைக்ஷணம் தங்களுக்கு அவளை யொழியச் செல்லாமையாலும், அவளுக்குத் தங்களை யொழியச் செல்லாமையாலும் சடக்கெனப் புறப்பட்டுக்கொண்டு நில்லென்கிறார்கள் — (ஒல்லை நீ போதாய்) உன் படுக்கையில் கிடக்கிற க்ருஷ்ணனை இட்டுவைத்து நீ கடுகப்போராய்; “அரைக்ஷணம் வைஷ்ணவகோ₃ஷ்டி₂யைப் பிரிய நின்று வரும் மாத்₄யஸ்த்₂யம் எனக்கென்செய்ய?” என்கிற ஸுப்₃ரஹ்மண்யப₄ட்டர் வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. (உனக்கென்ன வேறுடையை) அஞ்சுலக்ஷம் குடியில் பெண்களுக்குள்ளதொழிய உனக்கு வேறே சில உண்டோ? உன் ஸ்வயம்பாகம் இன்னம் தவிர்ந்திலையோ எங்கள் பெரும்பானை கண்ட பின்பும்? அதாவது — மத்₄யமபத₃மும் உத்தரபத₃மும் 2. “ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்₃ரஹ்மணா விபஶ்சிதா” என்னக் கடவதிறே; A “கோதில் வாய்மையினாயொடுமுடனே உண்பன் நான்” என்னுமா போலே. இளையபெருமாள் கைகேயியின் மகன் வருகிறானென்று ஸ்ரீப₄ரதாழ்வானைச் சீறி, ‘வில்லையோட்டிக் கொல்ல’ என்ன, பெருமாளுக்கு அது அஸஹ்யமாய் ‘பிள்ளைக்குச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம், நீ இங்ஙன் அலமாக்கிறது ராஜ்யத்தை ஆசைப்பட்டன்றோ; நீ ராஜ்யத்தைப் பண்ணு’ என்று சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு இளையபெருமாள் தரைப்பட்டாற் போலே இவளும் ‘உனக்கென்ன வேறுடையை’ என்ன அப்படிப்பட்டாள். 3. “ஸஸைந்யம் ப₄ரதம் க₃த்வா ஹநிஷ்யாமி ந ஸம்ஶய:” 4. “ராஜ்யமஸ்மை ப்ரதீ₃யதாம்” 5. “ஸ்வாநி கா₃த்ராணி லஜ்ஜயா” B “சாது கோட்டியுட் கொள்ளப்படுவார்” என்று புருஷார்த்த₂மான இக்கோ₃ஷ்டி₂க்குப் புறம்பாயிருக்கைக்கு மேற்பட்ட அநர்த்த₂முண்டோ? விஷயங்களைப் பற்றிப் புறம்பாயிருக்கவுமாம். ஈஶ்வரனைப் பற்றிப் புறம்பாயிருக்கவுமாம். ஆத்மாவைப் பற்றிப் புறம்பாயிருக்கவுமாம்.

(எல்லாரும் போந்தாரோ) “உங்களையொழிய எனக்கொரு ஸுக₂முண்டோ? உணரவறியாத சிறு பெண்களுமகப்பட இழக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து, அவர்களுமுணர்ந்தால் புறப்படவேணுமென்று கிடந்தேனித்தனை; எல்லாரும் போந்தார்களாகில் புறப்படுகிறேன்” என்றாள். (போந்தார் போந்தெண்ணிக் கொள்) மெய்க் காட்டுக்கு ப்ரயோஜநம் தொட்டெண்ணுகையும் தனித்தனியே எல்லாரையும் தழுவுகையும்.

“எல்லாரும் வந்தாராகில் இனி உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?” என்ன; “வேறுண்டோ! உன்னுடைய அழகிய மிடற்றாலே ஒரு கால் ‘வல்லானை கொன்றானை’ என்னாய்” என்கிறார்கள் — (வல்லானை கொன்றானை) ‘ஒரு நாள் செய்த உபகாரம் அமையாதோ நமக்கு’ என்று கொண்டாடுகிறார்கள். C “புகுவாய் நின்ற போதகம் வீழப் பொருதான்” என்று வாசலிலே யானையை நிறுத்தி, பிள்ளையை யானை நலிந்ததாகாதே

A பெரிய திரு-5-8-2. B பெரியாழ் திரு-3-6-11. C பெரிய திரு-6-5-6.

